

EBA/GL/2022/09

ESMA35-42-1470

---

21. 7. 2022

Smernice

---

o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) v okviru Direktive (EU) 2019/2034

Naslov 1. Splošne določbe

1.1 Obveznosti glede zagotavljanja skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹ in Uredbe (EU) št. 1095/2010². V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 si morajo pristojni organi in investicijska podjetja na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organov EBA in ESMA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora in o tem, kako bi bilo treba zakonodajo Unije uporabljati na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem investicijskim podjetjem.

Dolžnost poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 19.06.2023 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da ne upoštevajo smernic. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletnem mestu organa EBA, z navedbo sklica „EBA/GL/2022/09 – ESMA35-42-1470“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblašene za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletnem mestu organa EBA.

---

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

² Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

1.2 Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Predmet urejanja

5. Te smernice določajo skupne postopke in metodologije za delovanje procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) iz členov 36 in 45 Direktive (EU) 2019/2034³ ter postopke in ukrepe, sprejete v zvezi s členi 39, 40, 41 in 42 navedene direktive.

Področje uporabe

6. Te smernice se uporabljajo v zvezi s postopkom nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) investicijskih podjetij, kot so opredeljeni v členih 36 do 45 Direktive (EU) 2019/2034.
7. Pristojni organi bi morali te smernice uporabljati na najvišji ravni konsolidacije v skladu z ravno uporabe zahtev iz naslova II dela 1 Uredbe (EU) 2019/2033⁴. Pristojni organi bi morali za obvladujoče in odvisne družbe, vključene v konsolidacijo, prilagoditi podrobnost in razčlenjenost svojih ocen tako, da ustrezajo ravni uporabe.
8. Kadar ima investicijsko podjetje podrejeno družbo v isti državi članici, se lahko za oceno kapitalске in likvidnostne ustreznosti uporabi sorazmeren pristop, in sicer z osredotočenjem na oceno razporeditve kapitala in likvidnosti po subjektih ter na morebitne ovire za prenosljivost kapitala ali likvidnosti znotraj skupine.
9. Za skupine investicijskih podjetij, vključno s skupinami s podjetji s sedežem v tretjih državah, bi bilo treba postopkovne zahteve uporabljati usklajeno v okviru kolegijev nadzornikov, ustanovljenih v skladu s členom 48 Direktive (EU) 2019/2034. V naslovu 11 so pojasnjene podrobnosti o tem, kako se te smernice uporabljajo za čezmejne skupine in njihove subjekte.

Naslovniki

10. Te smernice so naslovljene na pristojne organe iz člena 4(2)(viii) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

---

³ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

⁴ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

Opredelitve pojmov

11. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Uredbi (EU) 2019/2033, Direktivi (EU) 2019/2034 ali Direktivi 2014/59/EU⁵. Za namene teh smernic se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

„Nadzornik za PPDFT“ pomeni pristojni organ, odgovoren za nadzor nad upoštevanjem določb Direktive (EU) 2015/849⁶ v investicijskih podjetjih.

„Tveganje nepravilnega ravnanja“ pomeni sedanje ali pričakovano tveganje nastanka izgub za investicijsko podjetje zaradi namernih ali malomarnih napačnih ravnanj, vključno z neustreznim zagotavljanjem finančnih storitev.

„Proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala in proces ocenjevanja notranjega tveganja (ICARAP)“ pomeni ureditve, strategije in procese iz člena 24 Direktive (EU) 2019/2034, ki se lahko nadalje razdelijo na:

„proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala (ICAAP)“ pomeni ureditve, strategije in procese za stalno ocenjevanje in vzdrževanje zneskov, vrst in porazdelitve notranjega kapitala, za katere investicijska podjetja menijo, da so ustrezni za kritje narave in stopnje tveganj, ki jih lahko povzročajo drugim in katerim so ali bi jim lahko bila izpostavljena investicijska podjetja;

„proces ocenjevanja ustreznosti notranje likvidnosti (ILAAP)“ pomeni ureditve, strategije in procese za stalno ocenjevanje in vzdrževanje zneskov, vrst in porazdelitve likvidnih sredstev, za katere investicijska podjetja menijo, da so ustrezni za kritje narave in stopnje tveganj, ki jih lahko povzročajo drugim in katerim so ali bi jim lahko bila izpostavljena investicijska podjetja.

„Obrestno tveganje“ pomeni sedanje ali pričakovano tveganje za prihodke in kapital investicijskega podjetja, ki izhaja iz neugodnih sprememb obrestnih mer.

„Likvidnost znotraj enega dne“ pomeni sredstva, do katerih lahko investicijsko podjetje dostopa v delovnem dnevu, da lahko v realnem času izvršuje plačila.

„Tveganje likvidnosti znotraj enega dne“ pomeni sedanje ali pričakovano tveganje, da investicijsko podjetje ne bo moglo učinkovito izpolnjevati svojih potreb po likvidnosti znotraj enega dne.

---

⁵ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁶ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

„Tveganje informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT)“ pomeni tveganje nastanka izgube zaradi kršitve zaupnosti, nezagotavljanja celovitosti sistemov in podatkov, neustreznosti ali nerazpoložljivosti sistemov in podatkov ali nezmožnosti spremeniti informacijsko tehnologijo v razumnem času in z razumnimi stroški, kadar se spremeni okolje ali poslovna zahteva (tj. agilnost).

„Makrobonitetna zahteva“ ali „ukrep“ pomeni zahtevo ali ukrep, ki ga pristojni ali imenovani organ naloži za odpravo makrobonitetnega ali systemskega tveganja.

„Nadzornik trga“ pomeni pristojni organ, odgovoren za nadzor nad upoštevanjem določb Direktive 2014/65/EU⁷ v investicijskih podjetjih.

„Tveganje pranja denarja in financiranja terorizma (PD/FT)“ pomeni tveganje, kot je opredeljeno v Smernicah organa EBA o dejavnih tveganja PD/FT⁸.

„Skupna ocena SREP“ pomeni posodobljeno oceno splošne sposobnosti delovanja investicijskega podjetja na podlagi ocene elementov SREP.

„Skupni rezultat SREP“ pomeni numerični kazalnik skupnega tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja na podlagi skupne ocene SREP.

„Smernice v okviru drugega stebra (P2G)“ pomenijo raven in kakovost kapitala, ki naj bi ga po pričakovanih investicijsko podjetje imelo nad lastnimi kapitalskimi zahtevami, določenimi v skladu s členom 41 Direktive (EU) 2019/2034.

„Zahteva v okviru drugega stebra (P2R)“ ali „dodatna kapitalska zahteva“ pomeni dodatno kapitalsko zahtevo, naloženo v skladu s členom 40 Direktive (EU) 2019/2034.

„Tveganje izgube poslovnega ugleda“ pomeni sedanje ali pričakovano tveganje za prihodek, kapital ali likvidnost investicijskega podjetja, ki izhaja iz škode, povzročene ugledu investicijskega podjetja.

„Nagnjenost k prevzemanju tveganja“ pomeni skupno stopnjo tveganja in vrste tveganja, ki jih je investicijsko podjetje v okviru svoje sposobnosti prevzemanja tveganja pripravljeno prevzeti v skladu s svojim poslovnim modelom, da bi doseglo svoje strateške cilje.

„Rezultat tveganja“ pomeni številčni izraz, ki povzema nadzorniško oceno posameznega tveganja za kapital, likvidnost in financiranje, ki predstavlja verjetnost, da bo imelo tveganje pomemben bonitetni vpliv na investicijsko podjetje po upoštevanju upravljanja tveganja in

---

⁷ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁸ Smernice organa EBA na podlagi člena 17 in člena 18(4) Direktive (EU) 2015/849 o poenostavljenem in okrepljenem skrbnem preverjanju strank ter dejavnih, ki bi jih kreditne in finančne institucije morale upoštevati pri oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega s posameznimi poslovnimi odnosi in občasnimi transakcijami (smernice o dejavnih tveganja PD/FT) (EBA/GL/2021/02).

kontrol ter pred upoštevanjem zmožnosti investicijskega podjetja, da zmanjša tveganje z razpoložljivimi kapitalskimi ali likvidnostnimi viri.

„Tveganja za kapital“ pomenijo posebna tveganja, ki bodo, če se bodo uresničila, imela pomemben bonitetni vpliv na kapital investicijskega podjetja v naslednjih 12 mesecih. Ta vključujejo, vendar niso omejena na tveganja iz členov 29 do 36 Direktive (EU) 2019/2034.

„Tveganja za likvidnost in financiranje“ pomenijo posebna tveganja, ki bodo, če se bodo uresničila, imela pomemben bonitetni vpliv na likvidnost investicijskega podjetja v različnih časovnih obdobjih.

„Element SREP“ pomeni nekaj od naslednjega: analizo poslovnega modela, oceno notranjega upravljanja in kontrole tveganj na ravni celotnega podjetja, oceno tveganj za kapital, oceno kapitalske ustreznosti SREP, oceno tveganj za likvidnost in financiranje ali oceno likvidnostne ustreznosti SREP.

„Nadzorniške primerjalne vrednosti“ pomenijo kvantitativna orodja za posamezna tveganja, ki jih razvije pristojni organ za oceno kapitala, potrebnega za kritje tveganj ali elementov tveganj, ki jih ne zajema Uredba (EU) 2019/2033.

„Rezultat sposobnosti delovanja“ pomeni številčni izraz, ki povzema nadzorniške ocene elementa SREP in predstavlja tveganje za sposobnost delovanja investicijskega podjetja, ki izhaja iz ocenjenega elementa SREP.

1.3 Izvajanje

Datum začetka uporabe

12. Te smernice se začnejo uporabljati 19.06.2023.

13. Te smernice se začnejo uporabljati takoj za izvajanje procesov SREP, ki so se začeli leta 2023.

Naslov 2. Skupni SREP

2.1 Pregled okvira skupnega SREP

14. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da SREP investicijskega podjetja zajema naslednje elemente:

- a. kategorizacijo investicijskega podjetja in redne preglede te kategorizacije;
- b. spremljanje ključnih kazalnikov;
- c. analizo poslovnega modela;
- d. oceno notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja;
- e. oceno tveganj za kapital;
- f. oceno tveganj za likvidnost;
- g. oceno kapitalske ustreznosti investicijskega podjetja;
- h. oceno ustreznosti likvidnostnih virov investicijskega podjetja;
- i. skupno oceno SREP in
- j. nadzorniške ukrepe (in po potrebi ukrepe za zgodnje posredovanje).

2.1.1 Kategorizacija investicijskih podjetij

15. Pristojni organi bi morali vsako investicijsko podjetje, za katero se izvaja nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje iz člena 36 Direktive (EU) 2019/2034, razvrstiti v eno od naslednjih kategorij:

- Kategorija 1 – investicijska podjetja, ki izpolnjujejo vsaj eno od naslednjih meril:
  - i. vrednost njihove bilančne vsote in zunajbilančnih izpostavljenosti je enaka ali večja od 1 milijarde EUR;
  - ii. vrednost njihove bilančne vsote in zunajbilančnih izpostavljenosti je enaka ali večja od 250 milijonov EUR ter opravljajo dejavnosti iz točke (3) ali (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU ali
  - iii. na podlagi nadzorniške presoje pristojnega organa se štejejo za pomembna.
- Kategorija 2 – investicijska podjetja, katerih vrednost bilančne vsote in zunajbilančnih izpostavljenosti je manjša od 1 milijarde EUR in enaka ali večja od 250 milijonov EUR ter ne opravljajo nobene od dejavnosti iz točke (3) ali (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

- Kategorija 3 – investicijska podjetja, katerih vrednost bilančne vsote in zunajbilančnih izpostavljenosti je manjša od 250 milijonov EUR in ki ne izpolnjujejo pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033.
  - Mala in nepovezana investicijska podjetja, kot so določena v členu 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033.
16. Pristojni organi bi morali kategorizacijo uporabljati kot podlago za uporabo načela sorazmernosti, kot je opredeljeno v oddelku 2.4, in ne kot sredstvo za izražanje kakovosti investicijskega podjetja.
17. V kategorijah 1 do 3 lahko pristojni organi posamezno investicijsko podjetje razvrstijo v kategorijo, ki je eno stopnjo višje ali nižje na seznamu, kot bi jo razvrstili v skladu z merili iz odstavka 15. V ta namen bi morali pristojni organi upoštevati vidike, kot so obseg in zapletenost dejavnosti, obseg dejavnosti trgovanja, znesek denarja strank, ki se upravlja, profil tveganosti investicijskega podjetja in vse druge ustrezne vidike. Kadar se taka prerazvrstitev izvede, bi si morali pristojni organi prizadevati za zagotovitev zadostne homogenosti in primerljivosti med investicijskimi podjetji iste kategorije.
18. Pristojni organi bi morali kategorizacijo določiti na podlagi podatkov nadzorniškega poročanja in informacij, ki izhajajo iz predhodne analize poslovnega modela (glej oddelek 4.2). Kategorizacijo bi bilo treba pregledati vsako leto ali v primeru bistvene spremembe dejavnosti. V primeru spremembe kategorije za investicijsko podjetje bi bilo treba pri določanju časovnega okvira za naslednjo oceno elementov SREP upoštevati zadnje leto celotnega zaključenega cikla SREP.

2.1.2 Stalno ocenjevanje tveganj

19. Pristojni organi bi morali s spodnjimi dejavnostmi stalno ocenjevati tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje:
- a. spremljanje ključnih kazalnikov iz naslova 3;
  - b. analiza poslovnega modela iz naslova 4;
  - c. ocena notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega podjetja iz naslova 5;
  - d. ocena tveganj za kapital iz naslova 6 in
  - e. ocena tveganj za likvidnost iz naslova 8.
20. Ocene bi bilo treba izvajati v skladu z merili sorazmernosti iz oddelka 2.4. Ocene bi bilo treba v primeru novih informacij pregledati.
21. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da ugotovitve zgoraj navedenih ocen izpolnjujejo naslednje zahteve:
- a. so jasno dokumentirane v obliki povzetka ugotovitev;

- b. so upoštevane pri rezultatu, izračunanem v skladu s posebnimi navodili iz naslovov o posameznih elementih v teh smernicah;
- c. podpirajo ocene drugih elementov ali spodbudijo podrobno preiskavo neskladnosti med ocenami teh elementov;
- d. prispevajo k skupni oceni in rezultatu SREP ter
- e. po potrebi spodbudijo nadzorniške ukrepe in utemeljujejo odločitve, sprejete v zvezi s temi ukrepi.

2.1.3 Redno ocenjevanje kapitalske in likvidnostne ustreznosti

22. Pristojni organi bi morali z naslednjima ocenama redno pregledovati ustreznost kapitala in likvidnosti investicijskega podjetja za zagotovitev zanesljivega kritja tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje:
- a. ocena kapitalske ustreznosti SREP iz naslova 7 in
  - b. ocena likvidnostne ustreznosti SREP iz naslova 9.
23. Pristojni organi bi morali izvajati redne ocene ob upoštevanju minimalnih meril posredovanja in sorazmernosti iz oddelka 2.4. Pristojni organi lahko izvajajo pogostejše ocene. Pristojni organi bi morali oceno pregledati v primeru pomembnih novih ugotovitev iz ocene tveganja, kadar pristojni organi določijo, da bi lahko ugotovitve pomembno vplivale na kapital in/ali likvidnostne vire investicijskega podjetja.
24. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da ugotovitve ocen izpolnjujejo naslednje zahteve:
- a. so jasno dokumentirane v obliki povzetka;
  - b. so upoštevane pri rezultatu kapitalske in likvidnostne ustreznosti investicijskega podjetja, izračunanem v skladu z navodili iz naslova o posameznem elementu;
  - c. prispevajo k skupni oceni in rezultatu SREP ter
  - d. v njih je upoštevana nadzorniška zahteva, da ima investicijsko podjetje kapital in/ali likvidnostne vire, ki presegajo minimalne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033, če je to primerno, in zagotavljajo obveščeno o tej zahtevi.

2.1.4 Skupna ocena SREP

25. Pristojni organi bi morali s skupno oceno SREP iz naslova 10 stalno ocenjevati profil tveganosti investicijskega podjetja in njegovo sposobnost delovanja. S skupno oceno SREP bi morali pristojni organi opredeliti možnosti, da bodo tveganja povzročila propad investicijskega podjetja, glede na ustreznost njegovih kapitalskih in likvidnostnih virov, notranjega upravljanja, kontrol in/ali poslovnega modela ali strategije ter na podlagi tega opredeliti potrebo po sprejetju ukrepov za zgodnje posredovanje, kjer bo to potrebno, in/ali bi morali ugotoviti, ali je mogoče šteti, da investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo.

26. Ocene bi bilo treba stalno pregledovati glede na ugotovitve ocen tveganja ali rezultat ocen kapitalske in likvidnostne ustreznosti SREP.
27. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da ugotovitve ocene izpolnjujejo naslednje zahteve:
- so upoštevane pri rezultatu splošne sposobnosti delovanja investicijskega podjetja, izračunanem v skladu z navodili iz naslova 10;
  - so jasno dokumentirane v obliki povzetka skupne ocene SREP, ki vključuje rezultate SREP (skupen in za posamezne elemente) in morebitne nadzorniške ugotovitve od zadnje ocene, ter
  - so podlaga za nadzorniško ugotavljanje, ali je mogoče šteti, da investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo; za investicijska podjetja, za katera velja Direktiva 2014/59/EU, se to ugotavljanje izvaja v skladu s členom 32 navedene direktive, tudi ob upoštevanju smernic organa EBA o propadu ali verjetnosti propada institucije⁹.

2.1.5 Dialog z investicijskimi podjetji, uporaba nadzorniških ukrepov in sporočanje ugotovitev

28. Pristojni organi bi se morali na podlagi modela minimalnega posredovanja iz oddelka 2.4 vključiti v dialog z investicijskimi podjetji za oceno posameznih elementov SREP, kot je določeno v naslovih o posameznih elementih.
29. Na podlagi skupne ocene SREP in ocen posameznih elementov SREP bi morali pristojni organi sprejeti nadzorniške ukrepe iz naslova 10.
30. Kadar je na podlagi ugotovitev iz spremljanja ključnih kazalnikov, ocene elementov SREP ali katere koli druge nadzorniške dejavnosti treba uporabiti nadzorniške ukrepe za obravnavo neposrednih pomislekov, pristojni organi ne bi smeli čakati na dokončanje ocene vseh elementov SREP, ampak bi se morali odločiti o ukrepih, potrebnih za odpravo ocenjene situacije, nato pa nadaljevati s posodobitvijo skupne ocene SREP.
31. Kot je opisano v oddelku 2.4, bi morali pristojni organi sodelovati tudi v dialogu na podlagi rezultatov splošne ocene SREP, skupaj s povezanimi nadzorniškimi ukrepi, in ob koncu postopka obvestiti investicijsko podjetje o kapitalskih in likvidnostnih zahtevah ter nadzorniških ukrepih, ki jih mora izpolnjevati.

2.2 Izračun rezultata v okviru SREP

32. Pristojni organi bi morali izračunati rezultate tveganja in sposobnosti delovanja, da se povzamejo rezultati ocene različnih kategorij tveganja in elementov v okviru SREP.
33. Pri ocenjevanju posameznih kategorij tveganja in elementov SREP bi morali pristojni organi uporabiti razpon rezultatov, tj. 1 (nizko tveganje), 2 (srednje nizko tveganje), 3 (srednje visoko

---

⁹ Smernice organa EBA o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

tveganje) in 4 (visoko tveganje), ki odražajo nadzorniško mnenje na podlagi ustreznih tabel za izračun rezultatov v vsakem naslovu za posamezne elemente. Pristojni organi bi morali „merila“ iz teh tabel uporabiti za utemeljitev nadzorniške presoje (investicijskemu podjetju za rezultat „1“ ni treba izpolnjevati vseh „meril“, povezanih z rezultatom „1“) in/ali bi jih morali nadalje razviti ali vključiti dodatna merila. Pristojni organi bi morali z rezultatom „4“ izraziti najslabšo možno oceno (rezultat „4“ je treba dodeliti tudi, če je položaj investicijskega podjetja slabši, kot je predvideno v „merilih“ za rezultat „4“).

34. Pristojni organi lahko pri svojem izvajanju smernic za namene notranje uporabe, kot je načrtovanje sredstev, uvedejo bolj razčlenjen izračun rezultata, če se spoštuje splošni okvir za izračun rezultata iz teh smernic.
35. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da se vsi rezultati pregledujejo redno, tj. vsaj tako pogosto, kot je določeno v oddelku 2.4, in da se v primeru pomembnih novih ugotovitev ali razvoja dogodkov pregledajo brez nepotrebnega odlašanja.

2.2.1 Rezultati tveganja

36. Pristojni organi bi morali izračunati rezultate tveganja za posamezna tveganja za kapital v skladu z merili, določenimi v naslovu 6, ter rezultate za tveganje za likvidnost in financiranje v skladu z merili, določenimi v naslovu 8. Ti rezultati predstavljajo verjetnost, da bo imelo tveganje pomemben bonitetni vpliv na investicijsko podjetje po upoštevanju kakovosti kontrol tveganj za ublažitev tega vpliva (tj. preostalega tveganja), vendar pred upoštevanjem zmožnosti investicijskega podjetja, da zmanjša tveganje z razpoložljivimi kapitalskimi ali likvidnostnimi viri.
37. Pristojni organi bi morali rezultat tveganja izračunati predvsem na podlagi ocene tveganja pri delovanju, vendar pa bi morali upoštevati tudi ugotovitve o upravljanju tveganj in kontrolah. Zlasti ustreznost upravljanja in kontrole lahko tveganje za znaten bonitetni vpliv zmanjšajo ali – v izjemnih primerih – povečajo (tj. v ugotovitvah o tveganju pri delovanju je lahko stopnja tveganja podcenjena ali precenjena, odvisno od ustreznosti upravljanja in kontrol).
38. Pri izvajanju teh smernic lahko pristojni organi stopnje tveganja pri delovanju ter kakovost upravljanja tveganja in kontrol ocenijo ločeno (tako dobijo vmesne in neto rezultate) ali skupaj (pri čemer dobijo samo neto rezultate tveganja). Pristojni organi lahko uvedejo tudi metodologije za združevanje posameznih rezultatov tveganj za kapital, likvidnost in financiranje.

2.2.2 Rezultati sposobnosti delovanja

39. Pristojni organi bi morali ločeno izračunati rezultate, s katerimi se povzame stopnja tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja na podlagi rezultatov ocene štirih elementov SREP:
  - a. poslovnega modela in strategije, v skladu z merili, določenimi v naslovu 4;
  - b. notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja, v skladu z merili, določenimi v naslovu 5;
  - c. kapitalske ustreznosti, v skladu z merili, določenimi v naslovu 7, in

- d. likvidnostne ustreznosti, v skladu z merili, določenimi v naslovu 9.
40. Pri kapitalski in likvidnostni ustreznosti ti rezultati predstavljajo nadzorniški vidik sposobnosti kapitalskih in likvidnostnih virov investicijskega podjetja za blažitev/kritje posameznih tveganj za kapital in likvidnost, kot je določeno v naslovih 6 in 8.
41. Pristojni organi bi morali izračunati tudi skupni rezultat SREP v skladu z merili, določenimi v naslovu 10. Ta rezultat bi bilo treba izračunati na podlagi nadzorniške presoje in bi moral predstavljati nadzorniško mnenje o splošni sposobnosti delovanja investicijskega podjetja.
42. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da izračuni rezultatov poslovnega modela, notranjega upravljanja in kontrole, kapitalske ustreznosti, likvidnostne ustreznosti in skupnega rezultata SREP izpolnjujejo naslednje cilje:
- a. opredelitev verjetnosti, da bi bilo treba sprejeti nadzorniške ukrepe za obravnavo pomislekov v skladu z merili iz naslova 10;
  - b. sprožitev odločitve o tem, ali se po potrebi uporabijo ukrepi za zgodnje posredovanje v skladu s Smernicami organa EBA o sprožilnih dejavnikih za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, in
  - c. pomoč pri prednostnem razvrščanju in načrtovanju nadzorniških virov ter določanju prednostnih nalog.
43. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da skupni rezultat SREP, dodeljen na podlagi enotnega pregleda nevarnosti zaradi elementov SREP, izraža splošno sposobnost delovanja investicijskega podjetja, vključno s tem, ali investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo.
44. Kadar rezultat skupne ocene SREP nakazuje, da je mogoče šteti, da investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo, bi morali uporabiti rezultat „F“ in po potrebi upoštevati proces vključitve organov za reševanje, kot je opredeljen v členu 32 Direktive 2014/59/EU.

2.3 Organizacijska ureditev

45. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da za izvajanje SREP njihova organizacijska ureditev vključuje vsaj naslednje:
- a. opis vlog in odgovornosti njihovega nadzornega osebja na področju izvajanja SREP ter ustrezne linije poročanja v normalnih in izrednih razmerah;
  - b. ureditve za sodelovanje z drugimi zadevnimi nadzorniki, da bi se seznanili z njihovimi stališči in ustreznimi informacijami o posebnih zadevah, ki bi lahko vplivali na ugotovitve ali rezultate SREP, ter se izognili podvajanju dela in poskrbeli za doslednost ocenjevanja in povezanih nadzorniških ukrepov;
  - c. postopke za dokumentiranje in beleženje ugotovitev in nadzorniških presoj;

- d. ureditve za potrditev ugotovitev in rezultatov ter postopke eskalacije v primeru nasprotujočih si stališč znotraj pristojnega organa v normalnih in izrednih razmerah;
  - e. ureditve za organizacijo dialoga z investicijskim podjetjem na podlagi modela minimalnega posredovanja iz oddelka 2.4 za oceno posameznih elementov SREP in
  - f. ureditve za posvetovanja z investicijskim podjetjem in sporočanje rezultatov SREP investicijskemu podjetju.
46. Pristojni organi bi morali pri določanju ureditev za dialog z investicijskimi podjetji upoštevati morebitne posledice predložitve rezultatov investicijskemu podjetju v smislu obveznosti glede razkritja v skladu z zahtevami iz Uredbe (EU) št. 596/2014¹⁰ ter direktiv 2014/57/EU¹¹ in 2004/109/ES¹².

2.4 Sorazmernost in nadzorniško posredovanje

47. Pristojni organi bi morali upoštevati načelo sorazmernosti pri obsegu, pogostosti in intenzivnosti nadzorniškega posredovanja in dialoga z investicijskim podjetjem ter pri nadzorniških pričakovanjih glede tega, kakšne standarde bi morale investicijsko podjetje izpolnjevati, glede na kategorijo investicijskega podjetja, kot je navedeno v spodnji tabeli 2.
48. Kar zadeva sorazmernost pri pogostosti nadzorniškega posredovanja, bi morali pristojni organi pri načrtovanju dejavnosti SREP upoštevati model minimalne ravni posredovanja, kot je opredeljeno v naslednjih podpoglavjih in tabeli 2.
49. Kadar pristojni organi ugotovijo, da imajo investicijska podjetja podobne profile tveganosti, lahko izvedejo tematske ocene SREP na več investicijskih podjetjih kot eno oceno (predvsem se lahko izvede analiza poslovnega modela na vseh malih investicijskih podjetjih, ki sprejemajo in posredujejo naročila v le nekaj kategorijah sredstev, glede na to, da bodo verjetno za vsa ta investicijska podjetja opredeljena enaka vprašanja, kar zadeva njihovo sposobnost delovanja). Pristojni organi lahko uporabijo tudi prilagojene metodologije za uporabo SREP za investicijska podjetja s podobnimi profili tveganosti.
50. Pristojni organi morajo za investicijska podjetja s skupno oceno SREP „4“ in po potrebi za investicijska podjetja s skupno oceno SREP „3“ na podlagi ugotovitev prejšnjih ocen elementov SREP določiti dodatno raven posredovanja, pri čemer bi bilo treba zahtevati obsežnejše nadzorniške vire in pogostejše ocenjevanje (vsaj začasno), ne glede na kategorijo investicijskega podjetja. Ob upoštevanju najmanjše pogostosti ocenjevanja vseh elementov SREP, navedenih

---

¹⁰ Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

¹¹ Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL L 173, 12.6.2014, str. 179).

¹² Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

v naslednjih podpoglavjih in tabeli 2, lahko pogostejše ocene vključujejo posebne elemente SREP, kjer je potrebna posebna pozornost zaradi večjega tveganja, ali celotno oceno SREP.

51. Ne glede na to, kdaj je bila nazadnje izvedena SREP, morajo pristojni organi izvesti novo oceno, če se je zgodil vsaj eden od naslednjih dogodkov:
- a. pri spremljanju ključnih kazalnikov je bila v primerjavi z referenčnim datumom zadnje ocene vseh elementov SREP opažena znatna sprememba;
  - b. obstajajo negativne javne informacije o investicijskem podjetju, kar kaže na morebitno znatno tveganje (v okviru tveganja izgube poslovnega ugleda, tveganja nepravilnega ravnanja, varnosti IT);
  - c. pristojni organi imajo druge razloge za domnevo, da se je poslovni model ali profil tveganosti investicijskega podjetja od referenčnega datuma zadnje ocene vseh elementov SREP bistveno spremenil.
52. Pri načrtovanju dejavnosti SREP bi morali pristojni organi posebno pozornost nameniti usklajevanju dejavnosti z drugimi stranmi, ki so neposredno ali posredno vključene v oceno, zlasti kadar so potrebni vhodni podatki s strani investicijskega podjetja in/ali drugih pristojnih organov, vključenih v nadzor čezmejnih skupin, kot je določeno v naslovu 11.
53. Kar zadeva uporabo načela sorazmernosti pri izvajanju SREP na podlagi teh smernic, bi morali pristojni organi upoštevati, da različni elementi, metodološki vidiki in sestavni deli ocene, kot so opredeljeni v naslovih 4, 5, 6 in 8, niso za vsa investicijska podjetja enako pomembni. Pristojni organi bi morali, kadar je to ustrezno, pri oceni uporabiti različne stopnje razčlenjenosti glede na kategorijo, v katero je razvrščeno investicijsko podjetje, kolikor je to primerno glede na velikost in poslovni model investicijskega podjetja ter naravo, obseg in zapletenost njegovih dejavnosti.
54. Pristojni organi lahko ob koncu vsake ocene vseh elementov SREP investicijsko podjetje obvestijo o rezultatu splošne ocene SREP in zagotoviti morajo:
- a. izjavo o količini in sestavi kapitala, ki ga mora imeti investicijsko podjetje in ki presega zahteve iz delov 1, 2 in 3 Uredbe (EU) 2019/2033 v skladu s členom 39(2)(a) Direktive (EU) 2019/2034;
  - b. izjavo o količini in sestavi kapitala, ki ga mora imeti investicijsko podjetje v skladu s členom 41 Direktive (EU) 2019/2034;
  - c. izjavo o likvidnosti in morebitnih posebnih likvidnostnih zahtevah, ki jih pristojni organi določijo v skladu s členom 42 Direktive (EU) 2019/2034;
  - d. izjavo o drugih nadzorniških ukrepih, ki jih pristojni organ namerava sprejeti.

2.4.1 Investicijska podjetja kategorije 1

55. Da bi pristojni organi zagotovili ustrezno pogostost nadzorniških dejavnosti v zvezi s SREP za investicijska podjetja kategorije 1, bi morali:

- a. spremljati ključne kazalnike na četrtnetni ravni;
- b. vsaj vsaki dve leti posodobiti ocene vseh posameznih elementov SREP;
- c. redno posredovati pri upravljalnem organu in višjem vodstvu investicijskega podjetja ter voditi dialog z njimi.

2.4.2 Investicijska podjetja kategorije 2

56. Da bi pristojni organi zagotovili ustrezno pogostost nadzorniških dejavnosti v zvezi s SREP za investicijska podjetja kategorije 2, bi morali:

- a. spremljati ključne kazalnike na četrtnetni ravni;
- b. vsaj vsaka tri leta posodobiti ocene vseh posameznih elementov SREP;
- c. pri upravljalnem organu in višjem vodstvu investicijskega podjetja posredovati vsaj tako pogosto, kot se ocenjujejo vsi elementi SREP.

2.4.3 Investicijska podjetja kategorije 3

57. Da bi pristojni organi zagotovili ustrezno pogostost nadzorniških dejavnosti v zvezi s SREP za investicijska podjetja kategorije 3, bi morali:

- a. spremljati ključne kazalnike na četrtnetni ravni;
- b. vse elemente SREP oceniti na podlagi pomembnih novih informacij o tveganju, pri čemer bi morala biti obseg in temeljitost pregleda take posodobitve prilagojena specifičnemu profilu tveganosti investicijskega podjetja;
- c. pri upravljalnem organu in višjem vodstvu investicijskega podjetja posredovati vsaj tako pogosto, kot se ocenjujejo vsi elementi SREP.

Pristojni organi lahko določijo redno najmanjšo pogostost ocenjevanja vseh elementov SREP za vsa investicijska podjetja kategorije 3 ali za njihovo podskupino, kjer je to primerno.

2.4.4 Mala in nepovezana investicijska podjetja

58. Pristojni organi morajo za mala in nepovezana investicijska podjetja, ki izpolnjujejo merila iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033:

- a. spremljati ključne kazalnike vsaj na letni ravni;
- b. vse elemente SREP oceniti na podlagi pomembnih novih informacij o tveganju, pri čemer bi morala biti obseg in temeljitost pregleda take posodobitve prilagojena specifičnemu profilu tveganosti investicijskega podjetja;
- c. posredovati pri upravljalnem organu in višjem vodstvu investicijskega podjetja in voditi dialog z njimi po potrebi in zlasti v okviru ocenjevanja elementov SREP, kadar je bilo izvedeno.

Tabela 2: Uporaba SREP za različne kategorije investicijskih podjetij

Kategorija	Spremljanje ključnih kazalnikov	Ocena vseh elementov SREP	Minimalna raven posredovanja/dialoga
1	Četrtno	Vsaki dve leti	Reden dialog z upravljalnim organom in višjim vodstvom.
2	Četrtno	Vsaka tri leta	Posredovanje pri upravljalnem organu in višjem vodstvu na podlagi dogodkov, vsaj enako pogosto kot ocenjevanje SREP.
3	Četrtno	Na podlagi dogodkov (pri čemer sta obseg in temeljitost pregleda prilagojena specifičnemu profilu tveganosti investicijskega podjetja).	Posredovanje pri upravljalnem organu in višjem vodstvu na podlagi dogodkov, vsaj enako pogosto kot ocenjevanje SREP.
Mala in nepovezana investicijska podjetja, kot so določena v členu 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033	Letno	Na podlagi dogodkov (pri čemer sta obseg in temeljitost pregleda prilagojena specifičnemu profilu tveganosti investicijskega podjetja).	Posredovanje pri upravljalnem organu in višjem vodstvu na podlagi dogodkov, vsaj enako pogosto kot ocenjevanje SREP.

Naslov 3. Spremljanje ključnih kazalnikov

---

59. Pristojni organi bi morali redno spremljati ključne finančne in nefinančne kazalnike za namene spremljanja sprememb finančnih pogojev in profilov tveganosti investicijskih podjetij. Prav tako bi morali pristojni organi na podlagi tega spremljanja opredeliti potrebo po posodobitvah ocene elementov SREP glede na pomembne nove informacije zunaj načrtovanih nadzorniških dejavnosti. Kadar spremljanje razkrije pomembno spremembo profila tveganosti investicijskega podjetja ali kakršne koli nepravilnosti pri kazalnikih, bi morali pristojni organi proučiti vzroke in, kadar je to ustrezno, pregledati oceno zadevnega elementa SREP glede na nove informacije.
60. Pristojni organi bi morali ključne finančne kazalnike spremljati v skladu s pogostostjo poročanja za investicijsko podjetje. Spremljanje nefinančnih kazalnikov bi bilo treba prilagoditi značaju in nestanovitnosti posebnega določenega nefinančnega kazalnika, vendar bi se moralo izvesti vsaj enkrat letno.
61. Pristojni organi bi morali vzpostaviti sisteme in vzorce spremljanja, ki omogočajo opredelitev pomembnih sprememb in nepravilnosti v vedenju kazalnikov, ter bi morali določiti mejne vrednosti, kadar je to ustrezno. Pristojni organi bi morali tudi poskrbeti, da se za vse zadevne kazalnike (ali kombinacijo kazalnikov), ki jih zajema spremljanje, zagotovi proučitev nepravilnosti in pomembnih sprememb. Pristojni organi bi zato morali ugotoviti vzrok in oceniti pomembnost morebitnega bonitetnega učinka na investicijsko podjetje ter morebitne posledice za razvrstitev podjetja v kategorijo.
62. Pristojni organi bi morali sklop kazalnikov in njihove pragove prilagoditi posebnostim posameznih investicijskih podjetij ali skupin investicijskih podjetij s podobnimi značilnostmi (skupine primerljivih subjektov). Okvir kazalnikov, vzorci spremljanja in pragovi bi morali upoštevati velikost, kompleksnost, poslovni model in profil tveganosti investicijskega podjetja ter zajemati geografska območja, sektorje in trge, na katerih investicijsko podjetje posluje.
63. Pristojni organi bi morali opredeliti kazalnike, ki jih je treba opazovati v okviru rednega spremljanja, predvsem na podlagi rednega nadzorniškega poročanja in z uporabo opredelitev iz enotnih standardov poročanja.
64. Vzpostavljen okvir kazalnikov in rezultati spremljanja ključnih kazalnikov bi morali biti uporabljeni tudi kot vhodni podatki za oceno tveganj za kapital ter tveganj za likvidnost in financiranje v okviru zadevnih elementov SREP.
65. Kazalniki, ki se uporabljajo za spremljanje, bi morali vključevati vsaj naslednje kazalnike za spremljanje posameznega investicijskega podjetja:
  - a. finančne in nefinančne kazalnike, ki obravnavajo kategorije tveganja iz teh smernic, ki se uporabljajo za posebno kategorijo investicijskih podjetij (glejte naslova 6 in 8);

- b. vsa razmerja, ki izvirajo iz uporabe Uredbe (EU) 2019/2033 in nacionalnega prava, ki prenaša Direktivo (EU) 2019/2034;
  - c. po potrebi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kot so določene v Direktivi 2014/59/EU;
  - d. kadar so na voljo, kazalnike sanacije, ki jih investicijsko podjetje uporablja v lastnih načrtih sanacije.
66. Pristojni organi bi morali vključiti nefinančne kazalnike, kot so področje uporabe dovoljenja, število zaposlenih, število pritožb ali druge zadevne nefinančne kazalnike, po potrebi pa lahko opredelijo še dodatne kazalnike.
67. Pristojni organi bi morali hkrati s kazalniki za posamezna investicijska podjetja uporabiti ustrezne makroekonomske kazalnike na geografskih območjih, sektorjih in trgih, na katerih investicijsko podjetje posluje, kadar so ti na voljo.
68. Poleg tega bi morali pristojni organi proučiti možnost dopolnitve rednega spremljanja ključnih finančnih in nefinančnih kazalnikov s pregledom neodvisnih tržnih raziskav in analiz, kadar so te na voljo.

Naslov 4. Analiza poslovnega modela

4.1 Splošni premisleki

69. Ta naslov določa merila za oceno poslovnega modela in strategije investicijskega podjetja. Pristojni organi bi morali to oceno za investicijsko podjetje izvesti na enaki ravni kot skupno oceno SREP, vendar jo lahko izvedejo tudi za posebno dejavnost, na ravni poslovnih področij ali na tematski podlagi.
70. Ne da bi se pri tem zmanjšale odgovornosti upravljalnega organa investicijskega podjetja za vodenje in organiziranje poslovanja ali navedle prednostne naloge za posebne poslovne modele, bi morali pristojni organi izvajati analizo poslovnega modela, da ocenijo poslovna in strateška tveganja ter določijo:
- a. kakšna je vzdržnost trenutnega poslovnega modela investicijskega podjetja glede na njegovo zmožnost ustvarjanja sprejemljivih donosov v naslednjih 12 mesecih in
  - b. vzdržnost strategije investicijskega podjetja vsaj v naslednjih treh letih.
71. Pristojni organi bi morali rezultat analize poslovnega modela uporabiti kot podlago za oceno vseh drugih elementov SREP. Pristojni organi lahko kot del ocene drugih elementov SREP ocenijo posebne vidike analize poslovnega modela, zlasti kvantitativno oceno poslovnega modela.
72. Pristojni organi bi morali analizo poslovnega modela uporabiti tudi kot podlago za opredelitev ključnih ranljivosti investicijskega podjetja, ki bodo najverjetneje vplivale na investicijsko podjetje ali povzročile njegov propad v prihodnosti.
73. Poleg tega bi morali pristojni organi analizo poslovnega modela uporabiti za oceno bonitetnih posledic tveganj PD/FT, ki so jim poznana in so povezana s poslovnim modelom investicijskega podjetja. V zvezi s tem bi morali pristojni organi uporabiti podatke, ki jih prejmejo od nadzornikov za PPFFT, zlasti njihove ocene tveganj PD/FT ter morebitne ugotovitve v zvezi s pomembnimi pomanjkljivostmi v nadzoru glede PPFFT, ki ga izvaja investicijsko podjetje, da dopolnijo svoje ugotovitve iz stalnega nadzora in ocenijo, ali te vzbujajo bonitetne pomisleke v zvezi s tveganji PD/FT. Če ocena pokaže, da poslovni model investicijskega podjetja vzbuja bonitetne pomisleke v zvezi s tveganji PD/FT, bi morali pristojni organi rezultate bonitetne ocene poslovnega modela deliti z nadzorniki za PPFFT.
74. Pristojni organi bi morali v okviru analize poslovnega modela na sorazmeren način sprejeti naslednje ukrepe, tj. stopnjo podrobnosti analize prilagoditi posebnemu položaju investicijskega podjetja, zaznanemu tveganju ter obsegu in zapletenosti njegovih dejavnosti:
- a. predhodno oceno;
  - b. opredelitev področij, na katera se bodo osredotočili;

- c. oceno poslovnega okolja;
- d. kvantitativno analizo trenutnega poslovnega modela;
- e. kvalitativno analizo trenutnega poslovnega modela;
- f. analizo v prihodnost usmerjene strategije (vključno z načrtovanimi spremembami poslovnega modela);
- g. oceno učinkovitosti poslovnega modela v naslednjih 12 mesecih;
- h. oceno trajnosti strategije;
- i. opredelitev ključnih ranljivosti, ki jim je ali bi jim lahko bilo investicijsko podjetje izpostavljeno zaradi svojega poslovnega modela in strategije, ter
- j. priprava povzetka ugotovitev in rezultatov.

75. Kadar sta obseg in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja kategorije 3 manjša, lahko pristojni organi analizirajo poslovni model in ustrezno oceno podajo na poenostavljen način. V teh primerih bi morali oceniti vsaj izvedljivost poslovnega modela in vzdržnost strategije investicijskega podjetja, pri tem pa upoštevati njegovo poslovno okolje, ter opredeliti ključne ranljivosti. Pristojni organi bi se morali za vsako posamezno investicijsko podjetje kategorije 3 odločiti, ali naj izvedejo analizo poslovnega modela in v kakšni obliki naj to storijo, pri tem pa vsaj oblikovati celovito mnenje o tem, kako takšna investicijska podjetja ustvarjajo donose, in opredeliti ranljivosti, ki so jim izpostavljena in ki lahko vplivajo na njihovo sposobnost ustvarjanja takšnih donosov.

76. Pristojni organi bi lahko za izvedbo analize poslovnega modela uporabili naslednje vire kvantitativnih in kvalitativnih informacij, če so na voljo:

- a. strateški(-e) načrt(-e) investicijskega podjetja z napovedmi za tekoče leto in v prihodnost usmerjenimi napovedmi ter osnovne ekonomske predpostavke, če so dovolj zanesljivi;
- b. finančno poročanje (vključno z izkazi poslovnega izida, razkritji v bilanci stanja);
- c. regulativno poročanje;
- d. notranje poročanje (upravljaljske informacije, načrtovanje kapitala, poročanje o likvidnosti, notranja poročila o tveganjih);
- e. po potrebi načrte sanacije in reševanja;
- f. poročila tretjih oseb (vključno z revizijskimi poročili, poročili finančnih analitikov) in
- g. druge pomembne študije/raziskave, tudi Mednarodnega denarnega sklada (MDS), makrobonitnih organov in institucij ter evropskih institucij.

4.2 Predhodna ocena

77. Pristojni organi bi morali analizirati glavne dejavnosti, geografska območja in tržne položaje investicijskega podjetja, da na najvišji ravni konsolidacije v jurisdikciji opredelijo naslednje elemente investicijskega podjetja:
- a. glavna geografska območja;
  - b. glavne podružnice/podrejene družbe in
  - c. glavne dejavnosti in po potrebi poslovna področja ali družine produktov.
78. Pri tem bi morali pristojni organi upoštevati vrsto ustreznih metrik v času ocene in njihove spremembe skozi čas. Te metrike bi morale zajemati:
- a. prispevek k celotnim prihodkom/stroškom;
  - b. delež sredstev;
  - c. prispevek h kapitalskim zahtevam in
  - d. tržni položaj.
79. Pristojni organi bi morali to predhodno oceno uporabiti za:
- a. določitev pomembnosti poslovnih dejavnosti: pristojni organi bi morali določiti, katera geografska območja, podružnice/podrejene družbe, dejavnosti in po potrebi poslovna področja ali družine produktov so najpomembnejši glede na prispevek k dobičku (zlasti na podlagi izkaza poslovnega izida), tveganje (vključno s faktorji K ali drugimi merami tveganja) in/ali organizacijske prednostne naloge. Pristojni organi bi morali na podlagi teh informacij določiti, na kaj bi se morala analiza poslovnega modela osredotočiti (kot je podrobneje obravnavano v oddelku 4.3);
  - b. opredelitev skupine primerljivih subjektov: pristojni organi lahko določijo (i) ustrezno skupino primerljivih subjektov za investicijsko podjetje na podlagi njene strukture in dejavnosti; (ii) za izvedbo analize poslovnega modela pa skupino primerljivih subjektov na podlagi produktov/poslovnih področij tekmecev, ki so usmerjeni v isti vir dobička/iste stranke;
  - c. podporo uporabi načela sorazmernosti: pristojni organi si lahko pri določanju ustrezne podrobnosti ocene pomagajo z rezultati predhodne ocene.

4.3 Opredelitev področij, na katera bi se morala osredotočiti analiza poslovnega modela

80. Pristojni organi bi morali določiti področja, na katera bi se morala osredotočiti analiza poslovnega modela. Osredotočiti bi se morali na poslovna področja, ki so najpomembnejša v smislu vzdržnosti trenutnega poslovnega modela ali njegove trajnosti v prihodnosti in/ali ki bodo najverjetneje povečala izpostavljenost investicijskega podjetja obstoječim ali novim ranljivostim. Pristojni organi lahko upoštevajo:

- a. pomembnost poslovnih dejavnosti – ali so nekatere poslovne dejavnosti pomembnejše v smislu ustvarjanja dobička (ali izgub) ali denarnih tokov;
- b. predhodne nadzorniške ugotovitve – ali lahko ugotovitve za druge elemente SREP zagotovijo kazalnike, katera poslovna področja bi bilo treba podrobneje obravnavati, vključno z ugotovitvami nadzornikov za PPDFT;
- c. ugotovitve in opažanja iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil – ali je revizijska služba opredelila posebne težave v zvezi s trajnostjo ali rentabilnostjo določenih poslovnih področij;
- d. pomembnost strateških načrtov – ali želi investicijsko podjetje obseg določenih poslovnih področij znatno povečati ali zmanjšati;
- e. ugotovljene spremembe poslovnega modela – ali so ugotovljene dejanske spremembe poslovnega modela, do katerih je prišlo, ne da bi investicijsko podjetje najavilo kakršne koli načrtovane spremembe ali pripravilo nove strateške načrte, in ali lahko spremembe poslovnega modela investicijsko podjetje izpostavijo povečanim tveganjem PD/FT ter
- f. primerjave med primerljivimi subjekti – ali je bilo poslovanje na posameznem poslovnem področju neobičajno (odstopanje) v primerjavi s primerljivimi subjekti.

4.4 Ocena poslovnega okolja

81. Za oblikovanje mnenja o verodostojnosti strateških predpostavk investicijskega podjetja bi morali pristojni organi izvesti analizo poslovnega okolja. Pri tem bi morali upoštevati trenutne in prihodnje poslovne pogoje, v katerih investicijsko podjetje deluje ali verjetno bo delovalo, glede na njegove glavne ali pomembne geografske in poslovne izpostavljenosti. Takšna analiza mora temeljiti na glavnih makroekonomskih spremenljivkah, regulativnih in tržnih trendih ter konkurenčnem okolju.

4.5 Analiza trenutnega poslovnega modela

82. Pristojni organi bi morali za razumevanje sredstev in metod, ki jih investicijsko podjetje uporablja pri poslovanju in ustvarjanju dobička, izvesti kvantitativno in kvalitativno analizo.

4.5.1 Kvantitativna analiza

83. Pristojni organi bi morali za razumevanje finančne uspešnosti investicijskega podjetja in obsega, v katerem je razlog za to njegovo nagnjenost k prevzemanju tveganja, ki je višja ali nižja kot pri primerljivih subjektih, izvesti statično analizo in analizo trendov kvantitativnih elementov trenutnega poslovnega modela investicijskega podjetja.

84. Področja analize, ki jo izvedejo pristojni organi, lahko vključujejo:

- a. izkaz poslovnega izida: pristojni organi lahko ocenijo osnovno dobičkonosnost investicijskega podjetja (po postavkah o izjemnem primeru in enkratnih ukrepih),

razčlenitev tokov prihodkov, razčlenitev stroškov, rezervacije za oslabitev in ključne količnike (vključno s stroški/prihodki, neto profitno maržo, neto denarnim tokom);

- b. bilanco stanja: pristojni organi lahko ocenijo kombinacijo sredstev in obveznosti, strukturo financiranja, spremembo kapitala in kapitalskih zahtev ter ključne količnike (vključno z donosi iz lastniških instrumentov, navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, vrzeljo v financiranju);
- c. koncentracije: pristojni organi lahko ocenijo koncentracije v izkazu poslovnega izida in bilanci stanja v zvezi s strankami, sektorji in geografskimi območji ter
- d. nagnjenost k prevzemanju tveganja: za razumevanje tveganj, ki jih je investicijsko podjetje pripravljeno prevzeti za svojo finančno uspešnost, lahko pristojni organi ocenijo formalne omejitve, ki jih je določilo investicijsko podjetje (zlasti omejitve trgovanja), in njihovo upoštevanje.

4.5.2 Kvalitativna analiza

85. Pristojni organi bi morali za razumevanje dejavnikov uspeha in ključnih odvisnosti investicijskega podjetja izvesti analizo kvalitativnih elementov trenutnega poslovnega modela investicijskega podjetja.

86. Področja analize, ki jo izvedejo pristojni organi, lahko vključujejo:

- a. ključne zunanje odvisnosti: pristojni organi lahko določijo glavne zunanje dejavnike, ki vplivajo na uspeh poslovnega modela; ti lahko vključujejo tretje ponudnike storitev, posrednike in posebne regulativne vzroke;
- b. ključne notranje odvisnosti: pristojni organi lahko določijo glavne notranje dejavnike, ki vplivajo na uspeh poslovnega modela; ti lahko vključujejo kakovost informacijskih platform ter operativno zmogljivost in zmogljivost virov ter celo ključne osebe;
- c. franšizo: pristojni organi lahko določijo moč odnosov s strankami, dobavitelji in partnerji; to lahko vključuje zanašanje investicijskega podjetja na svoj ugled, učinkovitost podružnic, zvestobo strank in učinkovitost partnerstev;
- d. področja s konkurenčno prednostjo: pristojni organi bi morali določiti področja, na katerih ima investicijsko podjetje konkurenčno prednost pred primerljivimi subjekti; ta lahko vključujejo kar koli od zgoraj navedenega, npr. kakovost informacijskih platform investicijskega podjetja ali druge dejavnike, kot so globalna mreža investicijskega podjetja, obseg njegovega delovanja ali njegov predlog produkta;
- e. tveganja PD/FT: pristojni organi bi morali v analizi upoštevati znake, da poslovni model in dejavnosti povzročajo povečana tveganja PD/FT, vključno z gotovinskimi transakcijami ali ustanavljanjem ali uporabo pravnih subjektov v tretjih državah z visokim tveganjem, kot so opredeljene v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2015/849. Morebitne tovrstne znake bi bilo treba po potrebi dopolniti s

kvantitativno analizo, ki bi se osredotočala zlasti na pomembnost prihodkov in dobička iz dejavnosti, ki se izvajajo v tretjih državah z visokim tveganjem, ter na koncentracije izpostavljenosti do strank, za katere investicijsko podjetje uporablja okrepljeno skrbno preverjanje strank, kot je določeno v oddelku 3 poglavja II Direktive 2015/849.

4.6 Analiza strategije

87. Za razumevanje predpostavk, verodostojnosti in tveganosti poslovne strategije investicijskega podjetja bi morali pristojni organi izvesti kvantitativno in kvalitativno v prihodnost usmerjeno analizo njegovih finančnih napovedi in strateškega načrta.

88. Področja analize, ki jo izvedejo pristojni organi, lahko vključujejo:

- a. splošno strategijo: pristojni organi lahko obravnavajo glavne kvantitativne in kvalitativne cilje upravljanja;
- b. načrtovano finančno uspešnost: pristojni organi lahko obravnavajo načrtovano finančno uspešnost, ki zajema podobne ali enake metrike kot kvantitativna analiza trenutnega poslovnega modela;
- c. dejavnike uspešnosti strategije: pristojni organi lahko določijo ključne spremembe, predlagane za trenutni poslovni model za izpolnitev ciljev;
- d. predpostavke: pristojni organi lahko določijo verodostojnost in skladnost predpostavk investicijskega podjetja, na katerih temeljijo njegova strategija in napovedi; te lahko vključujejo predpostavke na področjih, kot so makroekonomske metrike, dinamika trga, obseg in stopnja rasti ključnih produktov, segmenti in geografska območja, in
- e. zmožnosti izvedbe: pristojni organi lahko določijo zmožnosti izvedbe investicijskega podjetja na podlagi rezultatov vodstva v zvezi z izpolnjevanjem predhodnih strategij in napovedi ter zapletenost in ambicioznost določene strategije v primerjavi s trenutnim poslovnim modelom.

4.7 Ocenjevanje izvedljivosti poslovnega modela

89. Po izvedbi analiz iz oddelkov 4.4 in 4.5 bi morali pristojni organi oblikovati ali posodobiti svoje mnenje o vzdržnosti trenutnega poslovnega modela investicijskega podjetja glede na njegovo zmožnost ustvarjanja sprejemljivih donosov v naslednjih 12 mesecih, ob upoštevanju njegove kvantitativne uspešnosti, ključnih dejavnikov uspeha in odvisnosti ter poslovnega okolja.

90. Pristojni organi lahko ocenijo raven donosov na podlagi naslednjih meril:

- a. donosnost lastniškega kapitala (ROE) v primerjavi s stroški kapitala (COE) ali enakovredno merilo: pristojni organi lahko ocenijo, ali glede na primerjavo donosnosti lastniškega kapitala in stroškov kapitala (brez enkratnih) poslovni model ustvarja donos, ki je višji od stroškov; ta ocena se lahko podpre z drugimi

metrikami, kot je donosnost sredstev ali tveganju prilagojena donosnost kapitala, ob upoštevanju sprememb teh meril v celotnem obdobju;

- b. struktura denarnega toka: pristojni organi lahko ocenijo, ali je kombinacija denarnega toka ustrezna glede na poslovni model in strategijo; nestanovitnost ali neusklajenost ustvarjanja denarnega toka lahko pomeni, da poslovni model ali strategija glede na trenutno ali prihodnje poslovno okolje morda ni učinkovita ali trajnostna, tudi če ustvarja donose, ki so višji od stroškov, in
- c. nagnjenost k prevzemanju tveganja: pristojni organi lahko ugotovijo, ali investicijsko podjetje svoj poslovni model ali strategijo, glede posameznih tveganj ali splošneje, določi na podlagi nagnjenosti k prevzemanju tveganja, za katero se šteje, da je visoka, ali pa tako, da odstopa glede na primerljive subjekte, kjer so na voljo.

4.8 Ocenjevanje vzdržnosti strategije investicijskega podjetja

91. Po izvedbi analiz iz oddelkov 4.4 do 4.6 bi morali pristojni organi oblikovati ali posodobiti svoje mnenje o vzdržnosti strategije investicijskega podjetja za v prihodnost usmerjeno obdobje na podlagi strateških načrtov in finančnih napovedi investicijskega podjetja ter nadzorniške ocene poslovnega okolja. Takšno v prihodnost usmerjeno obdobje bi morale zajemati vsaj tri leta, vendar bi se lahko podaljšalo tako, da bi ustrezalo naslednji predvideni celoviti oceni SREP, v skladu z modelom minimalnega posredovanja, določenim v naslovu 2.
92. Zlasti bi lahko pristojni organi vzdržnost strategije investicijskega podjetja ocenili na podlagi:
- a. verodostojnosti predpostavk in načrtovane finančne uspešnosti investicijskega podjetja v primerjavi z nadzorniškimi mnenjem glede trenutnega in prihodnjega poslovnega okolja;
  - b. vpliva nadzorniškega mnenja (kadar se to razlikuje od predpostavk investicijskega podjetja) glede poslovnega okolja na načrtovano finančno uspešnost in
  - c. ravni tveganosti strategije (tj. zapletenost in ambicioznost strategije glede na trenutni poslovni model) in posledične verjetnosti uspeha na podlagi verjetnih zmožnosti izvedbe investicijskega podjetja (merjeno kot uspeh investicijskega podjetja pri izvajanju predhodnih podobno zahtevnih strategij ali dosedanja uspešnost glede na strateški načrt).
93. Pristojni organi lahko pri nezapletenih investicijskih podjetjih in kadar finančne napovedi niso na voljo ali niso zanesljive ocenijo vzdržnost strategije investicijskega podjetja na kvalitativen način, pri čemer se osredotočijo na:
- a. splošno načrtovano rast pomembnih poslovnih dejavnosti in morebitni vpliv poslovnega okolja na zmožnost uresničevanja strategije;
  - b. morebitno neskladje med spodbudo investicijskega podjetja za dolgoročno ustvarjanje dobička ter interesi potrošnikov in finančnih trgov;

- c. skladnost strategije investicijskega podjetja z njegovo nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.

4.9 Opredelitev ključnih ranljivosti

94. Po izvedbi analize poslovnega modela bi morali pristojni organi oceniti ključne ranljivosti, ki jim je ali bi jim lahko bilo investicijsko podjetje izpostavljeno zaradi svojega poslovnega modela in strategije, ob upoštevanju katerega koli od naslednjih vidikov:

- a. slabe pričakovane finančne uspešnosti;
- b. zanašanja na nerealno strategijo;
- c. čezmerne koncentracije ali nestanovitnosti (vključno z dobički, prihodki in strankami, za katere se uporablja okrepljeno skrbno preverjanje iz poglavja II oddelka 3 Direktive (EU) 2015/849, tretjimi državami z visokim tveganjem v skladu s členom 9 navedene direktive);
- d. pretiranega prevzemanja tveganja;
- e. pomislekov glede denarnega toka in strukture financiranja;
- f. pomembnih zunanjih dejavnikov (vključno z regulativnimi grožnjami, kot je dovoljevanje ločevanja („ring-fencing“) poslovnih enot), in
- g. okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter njihovega vpliva na izvedljivost in vzdržnost poslovnega modela ter dolgoročno odpornost investicijskega podjetja.

95. Na podlagi zgornje ocene bi morali pristojni organi oblikovati mnenje glede izvedljivosti poslovnega modela investicijskega podjetja in vzdržnosti njegove strategije ter morebitne ukrepe, potrebne za odpravo težav in pomislekov.

4.10 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

96. Pristojni organi bi morali na podlagi ocene izvedljivosti in vzdržnosti poslovnega modela oblikovati splošno mnenje glede izvedljivosti poslovnega modela in vzdržnosti strategije ter kakršnih koli možnih tveganj za sposobnost delovanja investicijskega podjetja, ki izhajajo iz te ocene. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom, ki temelji na merilih, navedenih v spodnji tabeli.

Tabela 3: Nadzorniška merila za izračun rezultata analize poslovnega modela

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Poslovni model in strategija predstavljata nizko stopnjo tveganja za	<ul style="list-style-type: none"> • Investicijsko podjetje ustvarja močne in stabilne donose, ki so sprejemljivi glede na njegovo nagnjenost k prevzemanju tveganja in strukturo financiranja.

	<p>sposobnost delovanja investicijskega podjetja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ni pomembnih koncentracij sredstev ali netrajnostnih koncentriranih virov dohodka. • Investicijsko podjetje ima močan konkurenčni položaj na svojih izbranih trgih in strategijo, ki bo to verjetno še okrepila. • Investicijsko podjetje je finančne napovedi pripravilo na podlagi verodostojnih predpostavk o prihodnjem poslovnem okolju. • Strateški načrti so ustrezni glede na trenutni poslovni model in zmožnosti vodstva za izvedbo.
2	<p>Poslovni model in strategija predstavljata srednje nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Investicijsko podjetje v primerjavi z uspešnostjo primerljivih subjektov in/ali preteklo uspešnostjo ustvarja povprečne donose, ki so splošno sprejemljivi glede na njegovo nagnjenost k prevzemanju tveganja in strukturo financiranja. • Obstajajo določene koncentracije sredstev ali koncentrirani viri dohodka. • Investicijsko podjetje se sooča s konkurenčnim pritiskom na njegove produkte/storitve na enem ali več ključnih trgih. Obstajajo nekateri pomisleki glede strategije investicijskega podjetja za obravnavo situacije. • Investicijsko podjetje je finančne napovedi pripravilo na podlagi optimističnih predpostavk o prihodnjem poslovnem okolju. • Strateški načrti so primerni glede na trenutni poslovni model in zmožnosti vodstva za izvedbo, vendar niso brez tveganja.
3	<p>Poslovni model in strategija predstavljata srednje visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Investicijsko podjetje ustvarja donose, ki so pogosto slabi ali niso stabilni, ali pa se za ustvarjanje ustreznih donosov zanaša na nagnjenost k prevzemanju tveganja ali strukturo financiranja, ki sproža nadzorniške pomisleke. • Obstajajo pomembne koncentracije sredstev ali koncentrirani viri dohodka. • Investicijsko podjetje ima na svojih izbranih trgih šibek konkurenčni položaj, kar zadeva njegove produkte/storitve, in ima morda le malo poslovnih področij z dobrimi možnostmi za uspeh. Tržni delež investicijskega podjetja se morda znatno zmanjšuje. Obstajajo pomisleki glede strategije investicijskega podjetja za obravnavo situacije.

		<ul style="list-style-type: none"> • Investicijsko podjetje je finančne napovedi pripravilo na podlagi preveč optimističnih predpostavk o prihodnjem poslovnem okolju. • Strateški načrti morda niso verodostojni glede na trenutni poslovni model in zmožnosti vodstva za izvedbo.
4	Poslovni model in strategija predstavljata visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Investicijsko podjetje ustvarja zelo šibke in zelo nestabilne donose ali pa se za ustvarjanje ustreznih donosov zanaša na nesprejemljivo nagnjenost k prevzemanju tveganja ali strukturo financiranja. • Investicijsko podjetje ima pretirane koncentracije sredstev ali netrajnostne koncentrirane vire dohodka. • Investicijsko podjetje ima na svojih izbranih trgih zelo slab konkurenčni položaj, kar zadeva njegove produkte/storitve, njegova poslovna področja pa imajo le malo možnosti za uspeh. S strateškimi načrti zelo verjetno ne bo mogoče ustrezno obravnavati situacije. • Investicijsko podjetje je finančne napovedi pripravilo na podlagi zelo nerealnih predpostavk o prihodnjem poslovnem okolju. • Strateški načrti niso verodostojni glede na trenutni poslovni model in zmožnosti vodstva za izvedbo.

Naslov 5. Ocenjevanje notranjega upravljanja in kontrol na ravni investicijskega podjetja

---

5.1 Splošni premisleki

97. Pristojni organi bi morali oceniti, ali so ureditve notranjega upravljanja investicijskega podjetja primerne za profil tveganosti, poslovni model, naravo, velikost in zapletenost investicijskega podjetja ter sorazmerne z njimi ali ne. Opredeliti bi morali, v kakšnem obsegu investicijsko podjetje izpolnjuje veljavne zahteve EU in nacionalne zahteve glede dobrih ureditev notranjega upravljanja, ter opredeliti morebitne pomanjkljivosti. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali ureditve notranjega upravljanja zagotavljajo dobro upravljanje tveganja ter vključujejo ustrezne notranje kontrole in nadzor. Pristojni organi bi morali ugotoviti, ali obstajajo pomembna tveganja, ki so posledica slabih ureditev notranjega upravljanja in njihovega morebitnega učinka na vzdržnost profila tveganosti investicijskega podjetja.
98. Za namene SREP bi morala ocena notranjega upravljanja in kontrol investicijskega podjetja ob upoštevanju uporabe načela sorazmernosti zajemati naslednja področja:
- a. splošen okvir notranjega upravljanja, ki bi moral vključevati jasno organizacijsko strukturo in primerno podjetniško kulturo tveganja;
  - b. sestavo, organizacijo in delovanje upravljalnega organa ter njegovih odborov, če so ustanovljeni;
  - c. politike in prakse prejemkov;
  - d. okvir notranjih kontrol, ki bi moral vključevati neodvisne funkcije zagotavljanja skladnosti ter po potrebi notranjega upravljanja tveganj in notranje revizije;
  - e. okvir upravljanja tveganj, vključno z ICARAP;
  - f. informacijske in komunikacijske tehnologije ter
  - g. načrtovanje neprekinjenega poslovanja.
99. Oceno notranjega upravljanja bi bilo treba upoštevati pri konkretni oceni upravljanja in kontrole tveganj iz naslovov 6 in 8 ter pri oceni kapitalske ustreznosti SREP iz naslova 7 in oceni likvidnostne ustreznosti SREP iz naslova 9. Podobno bi morale biti analiza notranje kapitalske ustreznosti in postopek ocenjevanja notranjega tveganja za vsako tveganje posebej iz naslova 7 in vse tam ugotovljene pomanjkljivosti upoštevane pri oceni splošnega okvira upravljanja tveganj, ki se ocenjuje v skladu s tem naslovom.

100. V skladu s smernicami organa EBA o notranjem upravljanju¹³ bi morala ocena okvira notranjega upravljanja vključevati preverjanje obstoja ureditev in mehanizmov upravljanja, s čimer se zagotovi, da investicijsko podjetje izpolnjuje veljavne zahteve glede PPDFT ter da se upoštevajo vse dodatne informacije o oceni teh ureditev in mehanizmov, ki jih predložijo nadzorniki za PPDFT.
101. Da bi pristojni organi zagotovili dosledno zaščito vlagateljev pri vseh finančnih storitvah, bi se morali usklajevati z organi za trge, ustrezne informacije, ki jih prejmejo od teh organov, pa upoštevati pri oceni ureditev upravljanja in kontrol na ravni podjetja.

Načelo sorazmernosti

102. Pristojni organi morajo upoštevati načelo sorazmernosti, da zagotovijo, da so ureditve notranjega upravljanja, ki jih vzpostavijo investicijska podjetja, tudi v okviru skupin investicijskih podjetij, usklajene s posameznim profilom tveganosti podjetja in skupine, sorazmerne z njihovo velikostjo in notranjo organizacijo, ustrezne za njihov poslovni model, primerne za naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti ter zadostne za učinkovito izpolnitev ciljev ustreznih regulativnih zahtev.
103. Za namene prejšnjega odstavka in ob upoštevanju raznolikosti poslovnih modelov, s katerimi investicijska podjetja ali njihove skupine poslujejo, je treba oceniti, ali morajo imeti investicijska podjetja z bolj zapleteno organizacijo ali večjim obsegom delovanja naprednejše ureditve upravljanja, investicijska podjetja s preprostejšo organizacijo ali manjšim obsegom delovanja ali manj zapletenimi dejavnostmi pa lahko izvajajo preprostejše ureditve upravljanja.
104. Pri ocenjevanju notranjega upravljanja je treba v skladu s smernicami organa EBA o notranjem upravljanju upoštevati merila, ki veljajo za uporabo načela sorazmernosti, kot so naslednja:
- a. velikost v smislu bilance stanja investicijskega podjetja in njegovih podrejenih družb v okviru bonitetne konsolidacije;
  - b. upravljana sredstva;
  - c. ali ima investicijsko podjetje dovoljenje za upravljanje denarja ali sredstev strank;
  - d. zaščitenost in upravljana sredstva;
  - e. obseg obravnavanih naročil strank;
  - f. obseg dnevnega toka trgovanja;
  - g. geografska prisotnost investicijskih podjetij in obseg dejavnosti v posamezni državi, vključno v tretjih državah;
  - h. pravna oblika investicijskega podjetja, vključno s tem, ali je investicijsko podjetje del skupine, in če je, oceno sorazmernosti za skupino;

---

¹³ Smernice organa EBA o notranjem upravljanju v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034 (EBA/GL/2021/14).

- i. ali ima investicijsko podjetje dovoljenje za uporabo notranjih modelov za merjenje kapitalskih zahtev iz člena 22 Uredbe (EU) 2019/2033;
- j. vrsta dejavnosti na podlagi prejetega dovoljenja, storitve, ki jih izvaja investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v oddelkih A in B Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, in druge storitve, ki jih izvaja investicijsko podjetje;
- k. osnovni poslovni model, strategija, narava in zapletenost poslovnih dejavnosti ter organizacijska struktura investicijskega podjetja;
- l. strategija upravljanja tveganj, nagnjenost k prevzemanju tveganj in dejanski profil tveganosti investicijskega podjetja, tudi ob upoštevanju rezultatov ocene kapitala in likvidnosti na podlagi SREP;
- m. struktura lastništva in financiranja investicijskega podjetja;
- n. vrsta strank;
- o. zapletenost finančnih instrumentov ali pogodb;
- p. funkcije, oddane v zunanje izvajanje, in distribucijske poti;
- q. obstoječi informacijski in komunikacijski sistemi in tehnologije (IKT), vključno s sistemi za zagotavljanje neprekinjenosti poslovanja in oddajanjem funkcij v zunanje izvajanje na tem področju.

105. Za ustrezno uporabo SREP v primeru investicijskih podjetij, ki so v skladu z naslovom 2 razvrščena v kategorijo 3, so v ustreznih oddelkih tega naslova določene prilagojene minimalne zahteve.

106. Pristojni organi bi morali za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033 (podjetja kategorije 3), ob upoštevanju veljavnih regulativnih zahtev pregledati njihove organizacijske ureditve, kot se jim zdi primerno.

5.2 Splošen okvir notranjega upravljanja

107. Pristojni organi bi morali v skladu z določbami člena 26 Direktive (EU) 2019/2034, smernicami organa EBA o notranjem upravljanju, smernicami organa EBA o preudarnih politikah prejemkov¹⁴, Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/565¹⁵, smernicami organa ESMA o zahtevah glede upravljanja produktov iz direktive MiFID II¹⁶ ter skupnimi smernicami organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih

¹⁴ Smernice organa EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034 (EBA/GL/2021/13).

¹⁵ DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 087, 31.3.2017, str. 1).

¹⁶ Smernice organa ESMA o zahtevah glede upravljanja produktov iz direktive MiFID II (ESMA35-43-620).

funkcij¹⁷ oceniti, ali investicijsko podjetje vzpostavlja trden okvir in ureditve notranjega upravljanja. Pristojni organi bi morali oceniti, ali investicijsko podjetje zagotavlja vsaj naslednje:

- a. upravljalni organ je določil in odobril primeren in učinkovit okvir notranjega upravljanja in notranjih kontrol, ki vključuje ustrezno in pregledno organizacijsko in operativno strukturo, in dobro delujoč okvir notranjih kontrol, ki ju nadzoruje, vključno z zanesljivimi upravnimi in računovodskimi postopki ter trajno in učinkovito funkcijo za zagotavljanje skladnosti ter, kjer je to primerno in sorazmerno, funkcijama notranjega upravljanja tveganj in notranje revizije, ki imata dovolj pooblastil, dovolj visok položaj in zadostne vire za neodvisno izvajanje svojih funkcij. Če investicijska podjetja ne vzpostavijo in vzdržujejo funkcije upravljanja tveganj in funkcije notranje revizije, bi morali pristojni organi oceniti, ali politike in postopki, ki so bili sprejeti in se izvajajo za okvir notranjih kontrol, dosegajo enake rezultate, kot če končna odgovornost ostane pri upravljalnem organu;
- b. upravljalni organ zagotovi in redno ocenjuje učinkovitost ureditev notranjega upravljanja investicijskega podjetja ter sprejema ustrezne ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti;
- c. upravljalni organ je določil, odobril in nadzoruje splošno poslovno strategijo in strategijo upravljanja tveganj, vključno z določitvijo nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj in okvira upravljanja tveganj, vključno z ustreznimi politikami in postopki;
- d. upravljalni organ pozna in razume pravno, organizacijsko in operativno strukturo investicijskega podjetja („know your structure“), zlasti kadar so strukture investicijskega podjetja zapletene, ter zagotavlja, da je ta v skladu z odobreno poslovno strategijo, strategijo tveganja in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj;
- e. investicijsko podjetje ima vzpostavljeno primerno in pregledno korporativno strukturo, ki ustreza svojemu namenu, in ne vzbuja pomislekov, da bi se lahko investicijsko podjetje uporabljalo za namene, povezane s finančnimi kaznivimi dejanji, ter trdno korporativno kulturo in kulturo tveganja, ki je celovita in sorazmerna glede na naravo, obseg in zapletenost tveganj, povezanih s poslovnim modelom in dejavnostmi investicijskega podjetja, ter skladna z nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj;
- f. investicijsko podjetje spodbuja in zagotavlja kulturo tveganja in visoke etične strokovne standarde s kodeksom ravnanja ter izvajanjem ustreznih notranjih politik in postopkov obveščanja o kršitvah;

---

¹⁷ Skupne smernice organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij (EBA/GL/2017/12).

- g. poteka jasno, intenzivno in učinkovito obveščanje vseh zadevnih zaposlenih o strategijah, korporativnih vrednotah, kodeksu ravnanja, politiki tveganja in drugih politikah;
- h. upravljalni organ pripravi, potrdi in nadzira izvajanje ter vzdrževanje učinkovitih politik in postopkov za odkrivanje, ocenjevanje, upravljanje in zmanjšanje ali preprečevanje dejanskih in morebitnih navzkrižij interesov na ravni podjetja pa tudi med interesi investicijskega podjetja in zasebnimi interesi zaposlenih, vključno s člani upravljalnega organa, ki bi lahko škodljivo vplivali na opravljanje njihovih nalog in odgovornosti;
- i. upravljalni organ je določil okvir za odobritev posojil in drugih transakcij članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam ter zagotavlja izvajanje tega okvira;
- j. investicijska podjetja so vzpostavila in vzdržujejo ustrezne notranje politike in postopke obveščanja o kršitvah, da bi lahko zaposleni po posebnem, neodvisnem in avtonomnem kanalu poročajo o morebitnih ali dejanskih kršitvah Uredbe (EU) 2019/2033 in nacionalnih določb za prenos Direktive (EU) 2019/2034;
- k. izvaja se postopek izbire in ocene ustreznosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij;
- l. izvajajo se ureditve, namenjene zagotavljanju celovitosti sistema računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančno in operativno kontrolo ter skladnostjo s predpisi in ustreznimi standardi;
- m. upravljalni organ je določil okvir notranjega upravljanja, ki ga nadzoruje in redno ocenjuje, in
- n. vsi zadevni zaposleni v celotnem investicijskem podjetju in njegovih strukturah so obveščeni o strategijah, politikah in postopkih, ki so jasni, učinkoviti in pregledni za osebje investicijskega podjetja, delničarje in druge deležnike ter za pristojni organ.

108. Pristojni organi bi morali oceniti, ali splošni okvir upravljanja investicijskega podjetja vključuje tudi proces odobritve novih produktov (politiko PONP) in zunanje izvajanje. Pri analizi okvira notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja bi morali pristojni organi upoštevati tudi ocene, ki so jih prejeli od nadzornikov trga, ter oceniti, ali te vzbuja bonitetne pomisleke. To bi bilo potrebno zlasti v primerih, ko ugotovitve kažejo na znatne pomanjkljivosti v sistemih in kontrolah investicijskega podjetja v zvezi s politiko PONP in zunanjim izvajanjem. Če pa je iz ocene pristojnega organa razvidno, da pomanjkljivosti v okviru investicijskega podjetja za notranje kontrole in upravljanje ter v kontrolah na ravni celotnega investicijskega podjetja povzročajo bonitetne pomisleke v zvezi s politiko PONP in zunanjim izvajanjem, bi morali pristojni organi rezultate te ocene deliti z nadzorniki trga.

Investicijska podjetja kategorije 3

109. Zaradi sorazmernosti in kadar gre za investicijska podjetja kategorije 3, bi morali pristojni organi vsaj oceniti, ali je upoštevana točka a odstavka 107.

5.3 Organizacija in delovanje upravljalnega organa

110. V skladu s členoma 26 in 28 Direktive (EU) 2019/2034, Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju ter Skupnimi smernicami organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij bi morali pristojni organi oceniti, ali:

- a. se uvedejo in učinkovito izvajajo ureditve, katerih cilj je zagotoviti posamezno in skupinsko primernost upravljalnega organa in posamezno primernost nosilcev ključnih funkcij ob imenovanju, ob pomembnih spremembah in redno, vključno z obveščanjem ustreznih pristojnih organov;
- b. je sestava upravljalnega organa ustrezna in upravljalni organ učinkovito opravlja svoje naloge;
- c. obstaja učinkovita interakcija med upravljalnim organom v funkciji upravljanja in upravljalnim organom v nadzorniški funkciji;
- d. upravljalni organ v svoji vodstveni funkciji ustrezno usmerja poslovanje ter v svoji nadzorniški funkciji nadzoruje in spremlja vodstveno odločanje in ukrepanje;
- e. so vzpostavljeni ustrezne prakse in postopki notranjega upravljanja za upravljalni organ in njegove odbore, če obstajajo, ter
- f. so vsi člani upravljalnega organa obveščeni o splošni dejavnosti, finančnem stanju in tveganjih investicijskega podjetja z jasnimi, učinkovitimi in dobro preglednimi linijami poročanja.

Investicijska podjetja kategorije 3

111. Zaradi sorazmernosti in kadar gre za investicijska podjetja kategorije 3, bi morali pristojni organi vsaj oceniti, ali sta upoštevani točki a in b odstavka 110.

5.4 Politike in prakse prejemkov

112. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima investicijsko podjetje vzpostavljeno politiko in prakse prejemkov, ki so nevtralne glede na spol, kot je določeno v členih 25 in 26 ter 30 do 33 Direktive (EU) 2019/2034 ter Smernicah EBA o preudarnih politikah prejemkov, zlasti za kategorije zaposlenih, vključno z višjim vodstvom, prevzemniki tveganja, zaposlenimi v nadzornih funkcijah in vsemi zaposlenimi, katerih skupni prejemki so enaki vsaj najnižjim prejemkom višjega vodstva ali prevzemnikov tveganja in katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja ali sredstev, ki jih ta upravlja.

113. Pristojni organi bi morali oceniti vsaj, ali:
- a. je politika prejemkov za vse zaposlene skladna s poslovno strategijo in strategijo tveganja investicijskega podjetja, korporativno kulturo in vrednotami, dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja in ukrepi za preprečevanje nasprotij interesov, je nevtralna glede na spol, ne spodbuja pretiranega prevzemanja tveganj ter jo vzdržuje, potrjuje in nadzoruje upravljalni organ;
  - b. so v skladu z regulativnim tehničnim standardom iz člena 30(4) Direktive (EU) 2019/2034 ustrezno opredeljeni zaposleni, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja ali sredstev, ki jih ta upravlja;
  - c. variabilni prejemki ne vplivajo na sposobnost investicijskih podjetij, da zagotovijo trdno kapitalsko osnovo, in se dodeljujejo v skladu z zahtevami člena 32 Direktive (EU) 2019/2034;
  - d. prejemki v funkcijah notranjih kontrol, kjer so določeni, niso povezani z uspešnostjo dejavnosti, ki jih funkcija kontrole spremlja in kontrolira, in tudi sicer ne ogrožajo njihove objektivnosti;
  - e. so investicijska podjetja po potrebi ustanovila komisijo za prejemke, ki svetuje upravljalnemu organu v nadzorni funkciji in pripravlja odločitve, ki jih ta organ sprejme. Kadar komisije za prejemke ni treba ustanoviti, bi bilo treba šteti, da zahteve v zvezi s komisijo za prejemke veljajo za organ nadzora v nadzorni funkciji, in
  - f. funkcije notranje kontrole opravijo neodvisen notranji pregled politike prejemkov.
114. Pristojni organi bi morali pri uporabi načela sorazmernosti upoštevati merila iz Smernic organa EBA o preudarnih politikah prejemkov, zlasti ali ima investicijsko podjetje dovoljenje za opravljanje storitev in dejavnosti iz točk (2), (3), (4), (6) in (7) oddelka A Priloge 1 k Direktivi 2014/65/EU. V takem primeru bi moral pristojni organ načeloma pričakovati višjo raven zahtevnosti, zlasti če ima investicijsko podjetje dovoljenje za upravljanje denarja ali sredstev strank.

5.5 Okvir in funkcije notranjih kontrol

5.5.1 Okvir notranjih kontrol

115. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima investicijsko podjetje vzpostavljen okvir notranjih kontrol, ki ustreza naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti investicijskih podjetij, v skladu z določbami iz Smernic organa EBA o notranjem upravljanju. Oceniti bi morali vsaj, ali:
- a. investicijska podjetja izvajajo okvir notranjih kontrol, ki zajema organizacijo v celoti, vključno z odgovornostmi in nalogami upravljalnega organa, ter dejavnosti vseh poslovnih področij in notranjih enot, vključno s funkcijami notranje kontrole, dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, in distribucijskimi potmi;

- b. investicijska podjetja vzpostavljajo, vzdržujejo in redno posodablajo ustrezne pisne politike, mehanizme in postopke notranjih kontrol, ki bi jih moral odobriti upravljalni organ;
- c. so poslovna področja investicijskih podjetij odgovorna za upravljanje tveganj, ki nastanejo pri opravljanju dejavnosti, ter imajo vzpostavljene kontrole za spremljanje skladnosti z notranjimi in zunanjimi zahtevami;
- d. je upravljalni organ odgovoren za vzpostavitev in spremljanje primernosti in učinkovitosti okvira, procesov in mehanizmov notranje kontrole ter za nadzor vseh poslovnih področij in notranjih enot, vključno s funkcijo notranjih kontrol;
- e. je okvir notranjih kontrol investicijskega podjetja po potrebi prilagojen posebnostim dejavnosti posameznega investicijskega podjetja, njegovi zapletenosti in s tem povezanim tveganjem, hkrati pa upošteva okvir skupine;
- f. ima vzpostavljen jasen, pregleden in dokumentiran postopek odločanja ter jasno razporeditev odgovornosti in pooblastil v okviru notranjih kontrol, vključno s poslovnimi področji, notranjimi enotami in funkcijami notranjih kontrol;
- g. obstaja pravočasna izmenjava potrebnih informacij, vključno s politikami, mehanizmi in postopki ter njihovimi posodobitvami, ki zagotavlja, da upravljalni organ, vsako poslovno področje in notranja enota, vključno z neodvisnimi funkcijami notranjih kontrol, lahko opravljajo svoje naloge;
- h. funkcije notranjih kontrol upravljalnemu organu redno oddajajo pravočasna, točna, jedrnata, izčrpna, jasna in uporabna pisna poročila o večjih ugotovljenih pomanjkljivostih, ta poročila pa za vsako novo večjo ugotovljeno pomanjkljivost vključujejo zadevna tveganja, oceno učinka, priporočila in predvidene korektivne ukrepe;
- i. imajo funkcije notranjih kontrol dostop do upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji in mu neposredno poročajo, da po potrebi izrazijo pomisleke;
- j. upravljalni organ pravočasno in učinkovito spremlja ugotovitve funkcij notranjih kontrol ter zahteva ustrezne popravne ukrepe in formalni postopek spremljanja ugotovitev in sprejetih korektivnih ukrepov.

5.5.2 Funkcije notranjih kontrol

116. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima investicijsko podjetje učinkovito in stalno notranjo funkcijo zagotavljanja skladnosti ter, kadar je to primerno in sorazmerno, funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo notranje revizije z zadostnimi pooblastili, ugledom, viri in po potrebi neposrednim dostopom do upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji in njegovih odborov, kadar so ustanovljeni, vključno zlasti z odborom za tveganja.

117. Pristojni organi bi morali oceniti, ali so funkcija za zagotavljanje skladnosti investicijskega podjetja ter, če sta vzpostavljeni, funkcija upravljanja tveganj in funkcija notranje revizije skladne z določbami naslova 5 Smernic organa EBA o notranjem upravljanju.

5.6 Okvir upravljanja tveganj

118. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je investicijsko podjetje vzpostavilo ustrezen okvir in postopke upravljanja tveganj. Pristojni organi bi morali pregledati vsaj:
- strategijo upravljanja tveganj, nagnjenost k prevzemanju tveganj in okvir upravljanja tveganja;
  - okvir ICARAP;
  - občutljivost na ciklična gospodarska nihanja.

5.6.1 Okvir upravljanja tveganj, nagnjenost k prevzemanju tveganja in strategija upravljanja tveganj

119. Pri ocenjevanju okvira upravljanja tveganj bi morali pristojni organi upoštevati, v kakšnem obsegu je ta vključen v splošno strategijo investicijskega podjetja in kako nanjo vpliva. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali obstajajo ustrezne in skladne povezave med poslovno strategijo, strategijo upravljanja tveganj, nagnjenostjo k prevzemanju tveganja in okvirom upravljanja tveganj ter okviroma upravljanja kapitala in likvidnosti.
120. Pri pregledovanju strategije upravljanja tveganj, nagnjenosti k prevzemanju tveganja in okvira upravljanja tveganj za investicijsko podjetje bi morali pristojni organi oceniti vsaj, ali:
- imajo investicijska podjetja vzpostavljen celostni okvir upravljanja tveganj, ki velja na ravni celotne organizacije, ter v celoti upošteva ekonomsko vsebino vseh njegovih izpostavljenosti tveganjem, vključno s tveganji za samo investicijsko podjetje, tveganji za stranke, tveganji za trge in likvidnostnimi tveganji, zlasti tistimi, ki lahko pomembno vplivajo na raven razpoložljivega kapitala ali zaradi katerih bi se lahko znižala raven razpoložljivega kapitala;
  - okvir upravljanja tveganj zajema vsa ustrezna tveganja, pri čemer so ustrezno upoštevana tako finančna kot nefinančna tveganja;
  - investicijsko podjetje pri odkrivanju in merjenju ali ocenjevanju tveganj ne uporablja le kvantitativnih metodologij ocenjevanja (vključno s stresnim testiranjem), temveč tudi kvalitativna orodja za ocenjevanje tveganja (vključno s strokovno presojo in kritično analizo);
  - učinkovito poročanje o tveganjih vključuje dosledno notranje upoštevanje strategije upravljanja tveganj in zadevnih podatkov o tveganjih ter obveščanje o njih, in sicer horizontalno v celotnih investicijskih podjetjih ter navzgor in navzdol po upravljalni hierarhiji;

- e. okvir investicijskega podjetja za upravljanje tveganj vključuje politike, postopke, limite tveganj in nadzore tveganj ter zagotavlja ustrezno, pravočasno in nenehno odkrivanje, merjenje ali ocenjevanje, spremljanje, upravljanje in zmanjševanje tveganj ter poročanje o tveganjih na ravni poslovnega področja, na ravni investicijskega podjetja in po potrebi na konsolidirani ravni;
- f. strategija upravljanja tveganj in nagnjenost k prevzemanju tveganj prilagajata vsa pomembna tveganja posebnim limitom tveganj;
- g. strategija upravljanja tveganj in nagnjenost k prevzemanju tveganj ustrezno upoštevata ravni nagnjenosti k prevzemanju tveganj in finančna sredstva investicijskega podjetja ter nadzorniške kapitalske zahteve in likvidnostne zahteve ter druge nadzorniške ukrepe in zahteve;
- h. je investicijsko podjetje vzpostavilo postopke za odobritev odločitev, glede katerih je funkcija zagotavljanja skladnosti ali, kjer je primerno, funkcija upravljanja tveganj podala negativno mnenje.

5.6.2 Okvir za proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala in proces ocenjevanja notranjega tveganja (ICARAP)

121. Pristojni organi bi morali oceniti, ali imajo investicijska podjetja, ki niso mala in nepovezana investicijska podjetja v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2019/2033 ali za katera so pristojni organi uveljavili diskrecijsko pravico, predvideno v drugem pododstavku člena 24(2) Direktive (EU) 2019/2034, na individualni ravni ali skupine investicijskih podjetij na konsolidirani ravni vzpostavljene zanesljive, učinkovite in celovite ureditve, strategije in procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala in likvidnih sredstev, za katere menijo, da so ustrezni za kritje narave in stopnje tveganj, ki jih lahko povzročajo drugim in katerim so ali bi lahko bila izpostavljena investicijska podjetja sama. Takšne ureditve, strategije in procesi bi morali biti del procesa ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala in notranjega tveganja, ki se lahko nadalje razdeli na proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala (ICAAP) in proces ocenjevanja ustreznosti notranje likvidnosti (ILAAP).
122. Pristojni organi bi morali v primeru investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, od katerih njihovi pristojni organi zahtevajo uporabo zahtev v skladu s členom 24(2) Direktive (EU) 2019/2034, opraviti oceno po lastni presoji.
123. Te ocene bi morale prispevati k določitvi dodatne kapitalske zahteve in oceni kapitalske ustreznosti iz naslova 7 ter k oceni likvidnostne ustreznosti iz naslova 9.

Ustreznost okvira ICARAP

124. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju ustreznosti okvira ICARAP oceniti, pri tem pa po potrebi razlikovati med ICAAP in ILAAP, ali:

- a. so ureditve, strategije in procesi, ki sestavljajo ICARAP, primerni in sorazmerni glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja;
- b. investicijsko podjetje redno pregleduje ureditve, strategije in procese, ki sestavljajo ICARAP;
- c. so metodologije in predpostavke, ki jih uporabljajo investicijska podjetja, ustrezne in utemeljene z verodostojnimi empiričnimi vhodnimi podatki;
- d. je stopnja zaupanja skladna z nagnjenostjo k prevzemanju tveganj;
- e. sta opredelitev in sestava razpoložljivega notranjega kapitala ali likvidnostnih virov, ki jih investicijsko podjetje upošteva pri ICARAP, skladni s tveganji, ki jih je izmerilo investicijsko podjetje, ter primerni za izračun kapitalskega in likvidnostnega blažilnika.

Učinkovitost ICARAP

125. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju učinkovitosti okvira ICARAP oceniti, pri tem pa po potrebi razlikovati med ICAAP in ILAAP, ali:

- a. investicijsko podjetje upošteva ICARAP in njegove rezultate pri postopkih odločanja in upravljanja na vseh ravneh investicijskega podjetja;
- b. investicijsko podjetje uporablja ICARAP in njegove rezultate pri upravljanju tveganj, kapitala in likvidnosti;
- c. ima investicijsko podjetje politike, postopke in orodja za olajšanje:
  - i. jasne opredelitve funkcij in/ali ustreznih odborov, odgovornih za različne elemente ICARAP;
  - ii. načrtovanja kapitala in likvidnosti: v prihodnost usmerjen izračun kapitalskih in likvidnostnih virov v povezavi s splošno strategijo ali pomembnimi transakcijami;
  - iii. dodeljevanja ter spremljanja kapitalskih in likvidnostnih virov med poslovnimi področji in vrstami tveganja, zlasti z določanjem omejitev tveganja za poslovna področja, subjekte ali posamezna tveganja, ki so skladne s ciljem zagotavljanja splošne ustreznosti notranjega kapitala in likvidnostnih virov investicijskega podjetja;
  - iv. rednega in takojšnjega poročanja o kapitalski in likvidnostni ustreznosti višjemu vodstvu in upravljalnemu organu;
  - v. obveščanja in ukrepanja višjega vodstva in upravljalnega organa, kadar obstaja možnost, da poslovna strategija in/ali pomembne posamezne transakcije niso skladne z ICAAP in razpoložljivim notranjim kapitalom ali z ILAAP in razpoložljivimi viri notranje likvidnosti;

- d. ali upravljalni organ izkazuje ustrezno zavezanost ICARAP in njegovim rezultatom pa tudi, ali je ustrezno seznanjen s tem področjem, in
- e. je narava ICARAP usmerjena v prihodnost, in sicer tako, da ocenijo skladnost notranjega kapitala in likvidnostnih virov s strateškimi načrti.

Izčrpnost okvira ICARAP

126. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ICARAP ustrezno pokriva poslovni model, poslovna področja, dejavnosti in pravne osebe investicijskega podjetja. Pristojni organi bi morali na podlagi te ocene oceniti, ali ICARAP ustrezno prepozna in oceni tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bilo investicijsko podjetje izpostavljeno oziroma ki jih investicijsko podjetje predstavlja za druge, ter ali ICARAP izpolnjuje pravne zahteve. Zlasti bi morali oceniti, ali:
- a. se ICARAP izvaja enotno in sorazmerno za vsa zadevna poslovna področja, dejavnosti in pravne subjekte investicijskega podjetja, kar zadeva opredelitev in oceno tveganj;
  - b. kadar ima subjekt drugačne ureditve ali procese notranjega upravljanja kot drugi subjekti skupine, ali so ta odstopanja upravičena. Sprejetje naprednih modelov samo s strani dela skupine je lahko upravičeno zaradi pomanjkanja zadostnih podatkov za oceno parametrov za nekatera poslovna področja, dejavnosti ali pravne subjekte, če ta poslovna področja ali pravni subjekti ne predstavljajo vira koncentracije tveganj za preostali del.

5.6.3 Ocena cikličnih gospodarskih nihanjih, ki jo izvede investicijsko podjetje

127. Pristojni organi bi morali oceniti, ali investicijska podjetja izvajajo celovito oceno tveganj, ki so pomembna za njihovo poslovanje in poslovni model, sestavo portfelja ali strategije trgovanja. To bi moralo vključevati oceno teh tveganj v okviru cikličnih gospodarskih nihanj in vpliva, ki bi ga lahko imela ta nihanja na sposobnost investicijskih podjetij, da izpolnijo lastne kapitalske zahteve, financirajo tekoče poslovanje ali se likvidirajo v skladu s predpisi.
128. Pristojni organi bi morali oceniti, ali investicijska podjetja, ki opravljajo dejavnosti iz točke (3) ali (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, pri izvajanju bolj poglobljene ocene uporabljajo stresne teste ali analizo občutljivosti, pri čemer pričakujejo, da bosta njihov obseg in raven zahtevnosti ustrezala naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti investicijskih podjetij.
129. Pristojni organi bi morali pregledati ocene cikličnih gospodarskih nihanjih, ki jih izvajajo investicijska podjetja v obliki stresnih testov ali analiz občutljivosti, če je to primerno, in njihove rezultate. Če so na podlagi takšnega pregleda ocene vplivov cikličnih gospodarskih nihanj, ki jih izvede investicijsko podjetje, dovolj zanesljive, bi bilo treba rezultate takšnega pregleda upoštevati pri oceni različnih elementov SREP in zlasti pri naslednjem:

- a. opredelitvi morebitnih pomanjkljivosti v splošnih ureditvah upravljanja ali kontrolah, opredeljenih med pregledom, na ravni celotnega investicijskega podjetja;
  - b. opredelitvi zadevnih poslovnih ranljivosti, ki bi jih bilo treba upoštevati pri oceni učinkovitosti poslovnega modela investicijskih podjetij in vzdržnosti njihovih strategij v skladu z naslovom 4;
  - c. pristojni organi bi morali pri oceni posameznih tveganj za kapital iz naslova 6 ali tveganj za likvidnost iz naslova 8 upoštevati opredelitev možnih ranljivosti ali šibkosti pri upravljanju in kontroli tveganj na posameznih področjih tveganja, opredeljenih med pregledom;
  - d. morebitni določitvi smernic glede dodatnega kapitala (P2G), revidirano načrtovanje kapitala in druge ukrepe iz naslovov 7 in 10.
130. Pri investicijskih podjetjih, ki opravljajo dejavnosti iz točke (3) ali (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, bi morali pristojni organi pri ocenjevanju stresnih testov ali analiz občutljivosti in njihovih rezultatov posebno pozornost nameniti naslednjemu:
- a. ustreznosti izbire scenarijev, ki morajo biti ustrezni za poslovni model ali posamezna poslovna področja ali portfelje investicijskega podjetja in trg, na katerem to podjetje posluje;
  - b. osnovnim predpostavkam, metodologijam in dejavnikom tveganja, vključno z resnostjo scenarija;
  - c. kritju ugotovljenih pomembnih tveganj in ranljivosti ter njihovem vplivu na sposobnost investicijskih podjetij, da ustvarjajo dobiček in ohranjajo ustrezne kapitalske zahteve, ter
  - d. uporabi njihovih rezultatov, pred in po upoštevanju ustreznih upravljavskih ukrepov, pri upravljanju tveganj in strateškem upravljanju investicijskega podjetja.
131. Pristojni organi bi morali pri oceni stresnih testov in analiz občutljivosti v primeru čezmejnih skupin upoštevati prenosljivost kapitala in likvidnosti med pravnimi subjekti ali poslovnimi enotami v stresnih pogojih ter delovanje morebitnih vzpostavljenih ureditev finančne podpore znotraj skupine, ob upoštevanju težav pri financiranju, ki se lahko pričakujejo v stresnih pogojih.
132. Če pristojni organi ugotovijo pomanjkljivosti pri oblikovanju ocene cikličnih gospodarskih nihanj, ali po potrebi pri oblikovanju scenarijev ali predpostavk, ki jih investicijska podjetja uporabljajo za stresno testiranje ali analize občutljivosti, lahko od investicijskega podjetja zahtevajo, da ponovno izvedejo oziroma ponovijo svoje analize ali nekatere posebne dele, pri čemer se uporabijo spremenjene predpostavke, ki jih zagotovijo pristojni organi, ali posebni predpisani scenariji.

5.7 Tveganja PD/FT in bonitetni pomisleki

133. Pri analizi okvira notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja bi morali pristojni organi upoštevati tudi ocene, ki so jih prejeli od nadzornikov za PPDFT, ter oceniti, ali te vzbujajo bonitetne pomisleke. To bi se lahko zgodilo zlasti, če ugotovitve kažejo na pomembne pomanjkljivosti v sistemih in kontrolah investicijskega podjetja na področju PPDFT. Če pa je iz ocene pristojnega organa razvidno, da pomanjkljivosti v okviru investicijskega podjetja za notranje kontrole in upravljanje ter v kontrolah na ravni celotnega investicijskega podjetja povzročajo bonitetne pomisleke v zvezi s tveganjem PD/FT, bi morali pristojni organi rezultate te ocene deliti z nadzorniki za PPDFT.
134. Pristojni organi bi morali oceniti, ali splošni okvir upravljanja investicijskega podjetja vključuje tudi obvladovanje tveganj PD/FT.
135. V skladu s Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju ter Skupnimi smernicami organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij bi morali pristojni organi z bonitetnega vidika oceniti, ali se odgovornosti upravljalnega organa v zvezi s tveganji PD/FT izpolnjujejo. Pristojni organi bi morali upoštevati morebitne dodatne informacije, ki jih prejmejo od nadzornikov za PPDFT po tem, ko ti opravijo oceno.

Investicijska podjetja kategorije 3

136. Pristojni organi bi morali zaradi sorazmernosti in tam, kjer je tveganje za PD/FT manjše zaradi vrste strank ter kjer to omogočajo narava, obseg in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja, oceniti vsaj, ali splošni okvir upravljanja investicijskega podjetja vključuje tudi obvladovanje tveganj PD/FT.

5.8 Informacijske in komunikacijske tehnologije

137. Pristojni organi bi morali oceniti, ali imajo investicijska podjetja dobre, učinkovite in zanesljive informacijske sisteme ter ali imajo njihove funkcije notranje kontrole na voljo primerne sisteme IT in podporo z dostopom do notranjih in zunanjih informacij, potrebnih za izpolnjevanje svojih obveznosti.
138. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali je investicijsko podjetje sposobno zaščititi varnost svojega omrežja in informacijskih sistemov, da bi zagotovilo zaupnost, celovitost in razpoložljivost svojih procesov, podatkov in sredstev.
139. Pristojni organi bi morali oceniti, ali informacijski sistemi učinkovito podpirajo poslovanje investicijskega podjetja in njegovo upravljanje tveganj.

5.9 Načrtovanje poslovanja v kriznih razmerah in razmerah neprekinjenega poslovanja

140. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je investicijsko podjetje vzpostavilo učinkovito upravljanje neprekinjenega poslovanja za zagotovitev svoje sposobnosti neprekinjenega delovanja in omejitve izgub v primeru resne motnje poslovanja.
141. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je investicijsko podjetje:
- vzpostavilo in testiralo krizne načrte in načrte neprekinjenega poslovanja za zagotovitev, da se investicijsko podjetje ustrezno odzove na nujne primere in je sposobno ohraniti svoje ključne dejavnosti in funkcije v primeru motenj običajnih poslovnih postopkov;
  - ustrezno dokumentiralo in izvedlo svoje krizne načrte in načrte neprekinjenega poslovanja.

5.10 Uporaba na konsolidirani podlagi in posledice za subjekte v skupini

142. Na konsolidirani podlagi bi morali pristojni organi poleg elementov, zajetih v oddelkih zgoraj, oceniti, ali:
- upravljalni organ konsolidacijskega investicijskega podjetja razume organizacijo skupine in vloge različnih subjektov v skupini ter njihove medsebojne povezave in odnose;
  - sta organizacijska in pravna struktura skupine jasna in pregledna ter ustrezna glede na velikost in zapletenost poslovanja in operacij;
  - je investicijsko podjetje vzpostavilo učinkovit sistem obveščanja vodstva in poročanja vodstvu na ravni celotne skupine, ki se uporablja za vse poslovne enote in pravne subjekte, ter ali so te informacije upravljalnemu organu obvladujoče družbe investicijskega podjetja pravočasno na voljo;
  - je upravljalni organ konsolidacijskega investicijskega podjetja vzpostavil usklajene strategije na ravni celotne skupine, vključno s strategijo upravljanja tveganj in okvirom nagnjenosti k prevzemanju tveganj na ravni skupine;
  - upravljanje tveganj skupine zajema vsa pomembna tveganja ne glede na to, ali izhajajo iz subjektov, ki niso vključeni v konsolidacijo (vključno s subjekti s posebnim namenom, pravnimi osebami s posebnim namenom in podjetji za upravljanje nepremičnin), ter vzpostavlja celovit pregled nad vsemi tveganji;
  - je funkcija notranje revizije na ravni celotne skupine, kjer je vzpostavljena, neodvisna, ima revizijski načrt na podlagi tveganja na ravni celotne skupine, ima

ustrezno osebje in sredstva, ima ustrezen položaj in poroča neposredno upravljalnemu organu konsolidacijskega investicijskega podjetja.

143. Ko pristojni organi oceno notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotnega investicijskega podjetja izvajajo na ravni podrejene družbe, bi morali poleg elementov, navedenih v tem naslovu, oceniti, ali se politike in postopki na ravni celotne skupine izvajajo dosledno na ravni podrejene družbe ter ali so subjekti v skupini sprejeli ukrepe za zagotovitev, da so njihove dejavnosti v skladu z vsemi veljavnimi zakoni in predpisi.

5.11 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

144. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o ustreznosti ureditev notranjega upravljanja investicijskega podjetja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom sposobnosti delovanja, ki temelji na merilih, navedenih v tabeli 4.

Tabela 4: Nadzorniška merila za izračun rezultata notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotnega investicijskega podjetja

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja predstavljajo nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje ima trdno in pregledno organizacijsko strukturo z jasnimi odgovornostmi, pri čemer je prevzemanje tveganja ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolnih funkcij. Korporativna kultura, upravljanje nasprotij interesov in postopki prijavljanja nepravilnosti so ustrezni. Sestava in delovanje upravljalnega organa sta ustrezna. Politika prejemkov je v skladu s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja. Okvir upravljanja tveganj in postopki upravljanja tveganj so ustrezni. Okvir notranjih kontrol in notranje kontrole so ustrezni. Funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije so neodvisne in imajo dovolj sredstev, funkcija notranje revizije pa uspešno deluje v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi standardi in zahtevami. Informacijske in komunikacijske tehnologije so ustrezne. Ureditve za načrtovanje neprekinjenega poslovanja in poslovanja v kriznih razmerah so ustrezne.
2	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni	<ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje ima večinoma trdno in pregledno organizacijsko strukturo z jasnimi odgovornostmi, pri čemer je prevzemanje tveganja ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolnih funkcij.

	<p>celotnega investicijskega podjetja predstavljajo srednje nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Korporativna kultura, upravljanje nasprotij interesov in postopki prijavljanja nepravilnosti so večinoma ustrezni. • Sestava in delovanje upravljalnega organa sta večinoma ustrezna. • Politika prejemkov je večinoma skladna s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja. • Okvir upravljanja tveganj in postopki upravljanja tveganj so večinoma ustrezni. • Okvir notranjih kontrol in notranje kontrole so večinoma ustrezni. • Funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije so neodvisne, njihovo delovanje pa je večinoma učinkovito. • Informacijske in komunikacijske tehnologije so večinoma ustrezne. • Ureditve za načrtovanje neprekinjenega poslovanja in poslovanja v kriznih razmerah so večinoma ustrezne.
3	<p>Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja predstavljajo srednje visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Organizacijska struktura investicijskega podjetja in odgovornosti niso v celoti pregledni, prevzemanje tveganja pa ni v celoti ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolnih funkcij. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti korporativne kulture, upravljanja nasprotij interesov in/ali postopkov prijavljanja nepravilnosti. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti sestave in delovanja upravljalnega organa. • Obstajajo pomisleki, da bi lahko bila politika prejemkov v nasprotju s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti okvira upravljanja tveganj in postopkov upravljanja tveganj. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti okvira notranjih kontrol in notranjih kontrol. • Obstajajo dvomi glede neodvisnosti in učinkovitosti delovanja funkcij notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti informacijskih in komunikacijskih tehnologij. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti ureditev načrtovanja neprekinjenega poslovanja in poslovanja v kriznih razmerah.

4	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja predstavljajo visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Organizacijska struktura investicijskega podjetja in odgovornosti niso pregledni, prevzemanje tveganja pa ni ločeno od funkcije upravljanja tveganja in kontrolnih funkcij. • Korporativna kultura, upravljanje nasprotij interesov in/ali postopki prijavljanja nepravilnosti so neustrezni. • Sestava in delovanje upravljalnega organa sta neustrezna. • Politika prejemkov je v nasprotju s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročni interesi investicijskega podjetja. • Okvir upravljanja tveganj in postopki upravljanja tveganj so neustrezni. • Funkcija notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in/ali revizije ni neodvisna in/ali funkcije notranje revizije ne delujejo v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi standardi in zahtevami; delovanje ni učinkovito. • Okvir notranjih kontrol in notranje kontrole so neustrezni. • Informacijske in komunikacijske tehnologije so neustrezne. • Ureditve za načrtovanje neprekinjenega poslovanja in poslovanja v kriznih razmerah so neustrezne.
---	--	--

Naslov 6. Ocenjevanje tveganj za kapital

6.1 Splošni premisleki

145. Pristojni organi bi morali oceniti tveganja za kapital, ki so bila opredeljena kot pomembna za investicijsko podjetje, in izračunati njihov rezultat. Pri določanju obsega ocene bi morali pristojni organi najprej opredeliti vire tveganj za kapital, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje. Pri tem bi morali pristojni organi uporabiti znanje, pridobljeno pri oceni drugih elementov SREP, primerjavi položaja investicijskega podjetja s položajem primerljivih subjektov in pri katerih koli drugih nadzornih dejavnostih. Oceno tveganj za kapital bi bilo treba izvesti sorazmerno, tj. prilagoditi stopnjo podrobnosti analize, pri tem pa upoštevati naravo, velikost in zapletenost investicijskega podjetja.
146. Namen tega naslova je zagotoviti skupne metodologije, ki jih je treba upoštevati pri oceni posameznih tveganj ter upravljanja tveganj in kontrole. To poglavje ni izčrpno in pristojnim organom zagotavlja manevrski prostor, da upoštevajo druga dodatna merila, ki jih lahko štejejo za pomembna na podlagi svojih izkušenj in posebnih značilnosti investicijskega podjetja.
147. Ta naslov pristojnim organom zagotavlja smernice za oceno tveganj in stroškov, povezanih z morebitno likvidacijo investicijskega podjetja, skladno s predpisi, ter smernice za oceno in točkovanje naslednjih kategorij tveganj za kapital v tekočih dejavnostih investicijskih podjetij:

- a. tveganje za stranko;
  - b. tveganje za trg;
  - c. tveganje za podjetje;
  - d. druga tveganja.
148. Odstavek 147, točke (a) do (c), se uporabljajo za oceno investicijskih podjetij, razvrščenih v kategorije 1, 2 ali 3, ob upoštevanju obsega dovoljenih dejavnosti teh investicijskih podjetij. Pristojni organi lahko po potrebi upoštevajo odstavek 147, točki (a) in (c), pri oceni malih in nezapletenih investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo merila iz člena 12 Uredbe (EU) 2019/2033, pri kateri upoštevajo pomembnost nekaterih podkategorij, navedenih med zgoraj naštetimi tveganji za kapital, za ta investicijska podjetja. Pristojni organi bi morali oceniti likvidacijo investicijskega podjetja, skladno s predpisi, in druga tveganja, in sicer v primeru investicijskih podjetij, za katera velja SREP.
149. V tem naslovu so opredeljene tudi podkategorije posamezne kategorije tveganja, navedene zgoraj, ki jih je treba upoštevati pri oceni tveganj za kapital. Za te se lahko posamezno izvede ocena in izračuna rezultat, odvisno od pomembnosti katere koli od teh podkategorij za posamezno investicijsko podjetje.
150. Odločitev o pomembnosti temelji na najnovejših razpoložljivih podatkih, dopolni pa se lahko z nadzornikovo presojo.
151. Pristojni organi bi morali oceniti tudi druga tveganja, ki so za posamezno investicijsko podjetje opredeljena kot pomembna, vendar zgoraj niso navedena. Tista druga tveganja, ki jih ni mogoče upravičeno pripisati eni od treh kategorij, naštetih v odstavku 147, točki (a) do (c), so ločena kategorija tveganj. Naslednji elementi so lahko v pomoč pri procesu opredelitve:
- a. dejavniki kapitalskih zahtev;
  - b. tveganja, opredeljena v ICARAP investicijskega podjetja ali stresnih testih, če so na voljo;
  - c. tveganja, ki izhajajo iz poslovnega modela investicijskega podjetja (vključno s tveganji, ki jih opredelijo druga investicijska podjetja s podobnim poslovnim modelom);
  - d. informacije, pridobljene s spremljanjem ključnih kazalnikov;
  - e. ugotovitve in pripombe iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil;
  - f. priporočila in smernice, ki jih izda organ EBA, ter opozorila in priporočila, ki jih izdajo makrobonitetni organi ali ESRB in ki so relevantna za podjetje, in
  - g. poročila o kršitvah in incidentih pristojnim organom.
152. Pristojni organi bi morali zgornje elemente upoštevati tudi pri načrtovanju intenzivnosti svojih nadzorniških dejavnosti v zvezi z oceno posameznega tveganja.

153. Pristojni organi bi morali za tveganje za stranke, tveganje za trg, tveganje za podjetje ter za zahtevo na podlagi stalnih splošnih stroškov preveriti, ali investicijsko podjetje izpolnjuje minimalne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033. Vendar pa te smernice pristojnim organom omogočajo, da obseg ocene razširijo tako, da presega te zahteve, in s tem oblikujejo celovit pogled na tveganja za kapital. Pristojni organi bi morali zlasti opredeliti primere, v katerih nekatera tveganja ali elementi tveganja niso dovolj vključeni v minimalne kapitalske zahteve, kljub skladnosti z zahtevami Uredbe (EU) 2019/2033. Na primer zamude, ki so nastale zaradi uporabe drsečega povprečja za nekatere faktorje K, lahko izravnajo vrhunce dejavnosti, zaradi uporabe vezanih zastopnikov namesto internega osebja pa se lahko stroški podcenijo. Ta ocena bi se morala upoštevati pri določitvi dodatnih kapitalskih zahtev v skladu z oddelkom 7.2.1.
154. Pristojni organi bi morali pri izvajanju metodologij iz tega naslova uporabljati informacije, pridobljene s spremljanjem ključnih kazalnikov, kot je določeno v naslovu 3. Pristojni organi bi morali uporabiti druge kvantitativne in kvalitativne kazalnike, kadar je to potrebno za namen te ocene.
155. Pristojni organi bi morali pri izvajanju svojih ocen uporabiti vse razpoložljive vire informacij, vključno z regulativnim poročanjem, *ad hoc* poročanjem, notranjimi metrikami in poročili investicijskega podjetja (vključno z notranjim revizijskim poročilom, poročili o upravljanju tveganj, informacijami iz ICARAP), poročili o inšpekcijskih pregledih na kraju samem ter zunanji poročili (vključno s sporočili investicijskega podjetja vlagateljem, bonitetnim agencijam). Čeprav naj bi se ocena izvedla za posamezno podjetje, bi bilo treba upoštevati možnost primerjave s primerljivimi subjekti, da se opredeli možna izpostavljenost tveganjem za kapital. V ta namen bi bilo treba opredeliti primerljive subjekte za vsako tveganje posebej, ki se lahko razlikujejo od primerljivih subjektov, opredeljenih za analizo poslovnega modela ali druge analize.
156. Za vsako kategorijo tveganja bi morali pristojni organi oceniti spodaj navedene elemente in jih upoštevati v rezultatu tveganja:
- a. tveganje pri delovanju (izpostavljenosti tveganjem) ter
  - b. kakovost in učinkovitost upravljanja tveganj in kontrol.
157. Pristojni organi bi morali rezultat ocene vsake kategorije tveganja odraziti v povzetku ugotovitev, v katerem so pojasnjeni glavni dejavniki tveganja in naveden rezultat tveganja, kot je določeno v naslednjih oddelkih.

6.2 Ocena likvidacije investicijskega podjetja, skladne s predpisi

158. Pristojni organi bi morali opredeliti in oceniti postopek za s predpisi skladno likvidacijo investicijskega podjetja po verjetnih scenarijih, ki odražajo poslovni model in strategijo investicijskega podjetja. Pri določanju stopnje podrobnosti take ocene, vključno s številom obravnavanih scenarijev, je treba upoštevati poslovni model, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja investicijsko podjetje. Ocena bi morala vključevati vsaj naslednje elemente:

- a. opredelitev scenarijev likvidacije;
- b. določitev realnega časovnega okvira za likvidacijo investicijskih podjetij in
- c. oceno vpliva likvidacije investicijskega podjetja na njegove stranke, nasprotne stranke in trge ter na samo investicijsko podjetje.

6.2.1 Opredelitev scenarijev likvidacije

159. Obstaja veliko scenarijev, v katerih se lahko investicijsko podjetje likvidira. Pristojni organi bi se morali pri analiziranju osredotočiti na enega ali več scenarijev, v katerih investicijsko podjetje ni več sposobno delovati in se je prisiljeno likvidirati. Nekateri tipični scenariji, ki bi jih lahko upoštevali pristojni organi, so:
- a. znatne finančne izgube zaradi hudih nihanj na trgih in
  - b. izguba kritične infrastrukture, ki je ni mogoče pravočasno nadomestiti.
160. Pristojni organi bi morali za pripravo ustreznih scenarijev v skladu z odstavkom 159 na podlagi analize iz naslova 4 (analiza poslovnega modela) po potrebi upoštevati naslednje informacije:
- a. pravno obliko investicijskega podjetja in povezane veljavne zahteve glede insolventnosti;
  - b. poslovni model investicijskega podjetja in povezane ranljivosti;
  - c. ključne dejavnike prihodkov in stroškov investicijskega podjetja;
  - d. ključne denarne prilive in odlive;
  - e. ključna notranja operativna orodja in procese ter operativna orodja in procese, oddane v zunanje izvajanje, (bistvene sisteme IT) ter
  - f. ključne poslovne dejavnosti, zlasti tiste, ki bi jih bilo težko likvidirati ali so močno notranje/zunanje medsebojno povezane.
161. Kadar je na voljo načrt sanacije, bi se morali pristojni organi po potrebi opreti na scenarije iz načrta sanacije, tako da bi jih dodatno poudarili in tako dosegli likvidacijo (tj. v primerih, kadar možnosti sanacije ne bodo na voljo).

6.2.2 Opredelitev ustreznega časovnega okvira za likvidacijo

162. Pristojni organi bi morali določiti ustrezen časovni okvir, v katerem se investicijsko podjetje likvidira v skladu s predpisi. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali bi bilo za likvidacijo poslovanja investicijskih podjetij v skladu s predpisi potrebno časovno obdobje, daljše od treh mesecev.
163. Pristojni organi bi morali pri določanju pričakovanega časovnega okvira likvidacije, skladne s predpisi, upoštevati vidike, podrobno opisane v odstavkih 165 do 167, ki lahko vplivajo na trajanje likvidacije. Pristojni organi se lahko oprejo tudi na povprečen časovni

okvir likvidacije, skladne s predpisi, ki je bil predhodno uporabljen za investicijska podjetja s podobnimi značilnostmi v njihovi pristojnosti.

6.2.3 Ocena vpliva likvidacije na stranke, nasprotne stranke in trge

164. Pristojni organi bi morali v okviru analiziranih scenarijev določiti različne deležnike, na katere bi lahko vplivala likvidacija investicijskega podjetja. Pristojni organi bi morali med izvajanjem ocene učinka upoštevati vsaj glavne stranke investicijskega podjetja, druge nasprotne stranke in trge.
165. Pristojni organi bi morali oceniti vpliv likvidacije na stranke investicijskega podjetja. Če so na voljo ustrezne informacije, bi morala taka ocena vključevati vsaj naslednje vidike:
  - a. sposobnost investicijskih podjetij, da zaključijo neporavnani posel, in posledice, ki bi jih lahko imel takšen zaključek za stranke in samo investicijsko podjetje (tj. ali bo investicijsko podjetje utrpelo škodo zaradi kazni za predčasno prekinitev pogodbe ali pravnih stroškov);
  - b. če pogodb ni mogoče prekiniti, sposobnost investicijskega podjetja, da vse pogodbe prenese na druge finančne institucije, in kakšni bi bili stroški, ter
  - c. sposobnost investicijskega podjetja, da pravočasno vrne denar strank in sredstva, ki jih hrani investicijsko podjetje, v skladu s pravili, uvedenimi na podlagi Direktive 2014/65/EU.
166. Pristojni organi bi morali oceniti učinek likvidacije na trge, na katerih posluje investicijsko podjetje. Pristojni organi bi se morali osredotočiti zlasti na naslednje primere:
  - a. kadar se velik delež poslov investicijskega podjetja opravlja na enem ali nekaj posebnih trgih in
  - b. kadar je investicijsko podjetje pomemben ponudnik storitev na določenem trgu.

6.2.4 Ocena učinka likvidacije na investicijsko podjetje

167. Pristojni organi bi morali na podlagi analize organizacijske strukture in poslovnega modela investicijskega podjetja določiti ključna tveganja za investicijsko podjetje v primeru likvidacije. Pristojni organi bi morali upoštevati naslednje vidike, če so pomembni za investicijsko podjetje in če so informacije na voljo:
  - a. sposobnost investicijskega podjetja, da krije svoje operativne stroške, vključno s stroški ohranjanja ključnih notranjih procesov in sistemov IT ter procesov in sistemov IT, oddanih v zunanje izvajanje, kar mu omogoča nadaljnje delovanje na ravni, ki omogoča likvidacijo, skladno s predpisi;
  - b. sposobnost investicijskega podjetja, da pravočasno odtuji svoja stalna sredstva in pokrije povezane izgube;

- c. sposobnost investicijskega podjetja, da upravlja/odpušča svoje zaposlene, pri čemer upošteva zahteve ustrezne zakonodaje o zaposlovanju, zlasti v primerih, ko ima investicijsko podjetje čezmejne subjekte, in stroške, ki bi lahko nastali zaradi tega (zlasti ob upoštevanju morebitnih odpravnin);
- d. sposobnost investicijskega podjetja, da obdrži ključne zaposlene za izvedbo likvidacije, in stroške, ki bi lahko nastali zaradi tega, ter
- e. vse druge operativne stroške ali tveganja, ki bi lahko nastali med postopkom likvidacije.

6.3 Ocena tveganja za stranko

6.3.1 Splošni premisleki

168. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za stranko, ki izhaja iz vseh vrst izpostavljenosti, vključno z zunajbilančnimi izpostavljenostmi: upravljana sredstva, denar strank, ki se upravlja, zaščiten in upravljana sredstva ter obravnavana naročila strank. Upoštevati bi morali tudi nacionalno zakonodajo o urejanju ločevanja, ki velja za denar strank, in razpoložljivost zavarovanja poklicne odgovornosti za investicijsko podjetje kot učinkovitega orodja za upravljanje tveganj v skladu s členom 29(1) Direktive (EU) 2019/2034.
169. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju tveganja za stranko upoštevati različne vrste strank ter naravo in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja v zvezi s temi strankami.

6.3.2 Ocena tveganja pri delovanju za stranko

170. Na podlagi ocene tveganja pri delovanju za stranko bi morali pristojni organi določiti zneske faktorja K za glavne dejavnike izpostavljenosti investicijskega podjetja tveganju za stranko in oceniti pomembnost bonitetnega vpliva tega tveganja na investicijsko podjetje. Pri oblikovanju ocene tveganja pri delovanju za stranko bi bilo treba izvesti naslednje glavne korake:
- a. predhodno oceno;
  - b. oceno narave in obsega storitev in dejavnosti za upravljanje sredstev strank, upravljanje denarja strank, zaščito sredstev strank in obravnavo naročil strank ter
  - c. oceno sistemov in procesov v zvezi s temi dejavnostmi.
171. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za stranko na podlagi sedanjega in potencialnega stanja.
172. Kadar je ustrezno, bi morali pristojni organi oceno izvesti tudi na bolj razčlenjeni ravni, po možnosti na ravni posameznih strank.

Predhodna ocena

173. Pri določanju obsega ocene tveganja za stranko bi morali pristojni organi najprej opredeliti vire tveganja za stranko, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje.
174. Pristojni organi bi morali upoštevati vsaj naslednje:
- a. nagnjenost k prevzemanju tveganj v zvezi s tveganjem za stranko ob upoštevanju poslovnega modela investicijskega podjetja;
  - b. ponder zneska faktorja K za tveganje za stranko v primerjavi s celotnim zneskom faktorja K;
  - c. napovedi zneska faktorja K za tveganje za stranko, če je na voljo;
  - d. naravo, obseg in sestavo bilančnih in zunajbilančnih postavk investicijskega podjetja, povezanih s tveganjem za stranko;
  - e. če so na voljo, stroške izgub iz poslovanja na računih strank v primerjavi s provizijami.
175. Pristojni organi bi morali izvesti predhodno analizo ob upoštevanju spremembe zgoraj navedenih kazalnikov skozi čas, da oblikujejo argumentirano mnenje o glavnih dejavnikih tveganja za stranko investicijskega podjetja.

Upravljana sredstva (AUM)

176. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje nastanka izgube za stranke zaradi slabega upravljanja sredstev strank. Upravljana sredstva vključujejo sredstva, upravljana v okviru diskrecijskega upravljanja portfeljev in nediskrecijskih ureditev, ki pomenijo svetovanje stalnega značaja. To tveganje lahko med drugim izhaja iz kršitve pogojev pooblastila, prevelikega finančnega vzvoda, prevelike koncentracije, sredstev, ki so podvržena likvidnostnim pritiskom, ali neustrezne zapletenosti produktov glede na pooblastilo.
177. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to ustrezno:
- a. zapletenost pooblastil, izjave o naložbeni politiki (IPS) ali strategij, ki se izvajajo;
  - b. profile strank (državni skladi, institucionalni vlagatelji, podjetja ali zasebni vlagatelji) in stopnjo sprejemljivega tveganja;
  - c. kategorije sredstev osnovnega portfelja;
  - d. znesek upravljanih sredstev.

Denar strank, ki se upravlja (CMH)

178. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za izgubo denarja strank in potrebo po odškodnini strankam, ker je investicijsko podjetje slabo upravljal račune strank.

179. Pristojni organi bi morali oceniti, ali se denar strank upravlja v skladu z nacionalno zakonodajo o zaščiti denarja strank in ga je mogoče jasno ločiti od lastnih denarnih sredstev investicijskega podjetja.
180. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to ustrezno:
- a. vrsto računa (vloga pri poslovni banki);
  - b. sporazum o dostopu investicijskega podjetja do denarja strank;
  - c. politiko dovoljenih naložb za denar strank;
  - d. skupne ali individualne ločene račune;
  - e. sledljivost denarja strank;
  - f. znesek denarja strank, ki se upravlja, in število strank;
  - g. valute, ki se uporabljajo za denominacijo računov strank.

Zaščiteni in upravljana sredstva (ASA)

181. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje, da bodo stranke utrpeli izgubo in jim bo treba plačati odškodnino zaradi slabega upravljanja sredstev, ki jih ščiti in upravlja investicijsko podjetje.
182. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to primerno:
- a. ponovna uporaba upravljanega zavarovanja s premoženjem;
  - b. likvidacijske pravice v zvezi s sredstvi;
  - c. zmanjševanje vrednosti zavarovanja s premoženjem;
  - d. delegacije, ki prihajajo od drugih finančnih subjektov in odhajajo v druge finančne subjekte;
  - e. vrste sredstev;
  - f. operacije ali neizvedbo operacij v zvezi z dogodki, povezanimi s sredstvi (glasovanje za skupščino, kuponsko plačilo, izdaja nakupnih pravic).

Obravnavana naročil strank (COH)

183. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje izgube iz poslovanja med obravnavo naročil strank. To tveganje lahko nastane zaradi sistemskih ali človeških napak, ki jih povzročijo zapletenost procesov, postopkov in sistemov IT (vključno z uporabo novih tehnologij), kar lahko vodi do napak, vključno z zamudami, nezadovoljivimi specifikacijami ali kršitvami varnosti.

184. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to ustrezno:
- a. količino in obseg obravnavanih naročil strank;
  - b. naravo osnovnih sredstev (OTC, bolj ali manj likvidna itd.);
  - c. vrste in značilnosti naročil (po sklopih, fiksni ceni itd.);
  - d. značilnosti prenosa ali izvedbe (elektronsko ali glasovno trgovanje itd.);
  - e. procese in organizacijo prenosa ali izvrševanja (namenske službe po kategorijah sredstev, prodajni trgovci, trgovanje za svoj račun, dostop do trga itd.).

6.3.3 Ocena upravljanja tveganja za stranko in kontrol

185. Za zagotovitev celovitega razumevanja profila tveganja za stranko investicijskega podjetja bi morali pristojni organi pregledati tudi okvir upravljanja tveganj, na katerem temeljijo njegove dejavnosti. Pri tem bi morali pristojni organi po potrebi oceniti:
- a. ali ima investicijsko podjetje zanesljivo, jasno oblikovano in dokumentirano strategijo upravljanja tveganja, ki jo je ustrezno potrdil upravni odbor in zajema upravljanje sredstev, upravljanje denarnih tokov v podjetju ter upravljanje zaščitnih in upravljanj sredstev;
  - b. ali ima investicijsko podjetje ustrezen organizacijski okvir za zagotavljanje učinkovitega opravljanja storitev za stranke z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri (enote za trgovanje in zaledne pisarne, informacijski sistemi);
  - c. ali ima investicijsko podjetje močan in celovit okvir kontrol (učinkovitost in neodvisnost kontrolnih funkcij) ter zanesljive varovalne ukrepe za zmanjšanje tveganj za stranke v skladu s strategijo upravljanja in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj;
  - d. ali ima investicijsko podjetje jasno opredeljene politike in postopke za ugotavljanje, upravljanje, merjenje in nadzor operativnih tveganj za stranke;
  - e. ali so pravice dostopa podjetja do računov strank v skladu z veljavnimi predpisi.

6.3.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

186. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o tveganju za stranke investicijskega podjetja. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom tveganja, ki temelji na merilih iz tabele 5. Če se na podlagi pomembnosti nekaterih dejavnikov tveganja pristojni organ odloči, da bo te dejavnike ocenil in zanje izračunal rezultat ločeno, je treba smiselno uporabiti smernice iz te tabele, če je to mogoče.

Tabela 5: Nadzorniška merila za izračun rezultata tveganja za stranko

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede tveganja pri delovanju	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za nepomembno tveganje/zelo nizko tveganje. Izpostavljenost zapletenim produktom in transakcijam ni pomembna/je zelo nizka. Stopnja tveganja koncentracije ni pomembna/je zelo nizka. Stopnja tveganja, povezanega s procesi in sistemi, ni pomembna/je zelo nizka. 	<ul style="list-style-type: none"> Upravljanje in kontrole investicijskega podjetja so usklajeni z njegovo splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj. Organizacijski okvir je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijami upravljanja in kontrole.
2	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za nizko do srednje tveganje. Izpostavljenost zapletenim produktom in transakcijam je nizka do srednja. Stopnja tveganja koncentracije je nizka do srednja. Stopnja tveganja, povezanega s procesi in sistemi, je nizka do srednja. 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemi za merjenje, spremljanje in poročanje so primerni.
3	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za srednje do visoko tveganje. Izpostavljenost zapletenim produktom in transakcijam je srednja do visoka. Stopnja tveganja koncentracije je srednja do visoka. Stopnja tveganja, povezanega s procesi in sistemi, je srednja do visoka. 	<ul style="list-style-type: none"> Upravljanje in kontrole investicijskega podjetja so v primerjavi s splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj pomanjkljivi. Organizacijski okvir nima jasnih odgovornosti in jasno ločenih nalog med prevzemniki tveganja ter funkcijami upravljanja in kontrole.
4	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za visoko tveganje. 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemi za merjenje, spremljanje in poročanje niso zadostni ali dovolj dosledni, nekatera tveganja se ne spremljajo

	za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Izpostavljenost zapletenim produktom in transakcijam je visoka. • Stopnja tveganja koncentracije je visoka. • Stopnja tveganja, povezanega s procesi in sistemi, je visoka. 	ustrezno ali se o njih ne poroča na ustrezen način.
--	---	---	---

6.4 Ocena tveganja za trg

6.4.1 Splošni premisleki

187. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za trg, ki izhaja iz vseh vrst izpostavljenosti: za pozicije, ki niso predmet kliringa (tj. izpostavljenost, izračunana z metodologijo za tveganje neto pozicije), in za pozicije, ki so predmet kliringa ali kritja (tj. izpostavljenost, izračunana z metodologijo za zagotovljeno klirinško kritje).
188. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju tveganja za trg upoštevati obseg, naravo in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja.

6.4.2 Ocena tveganja pri delovanju za trg

189. Na podlagi ocene tržnega tveganja pri delovanju bi morali pristojni organi določiti glavne dejavnike izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju in oceniti tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje. Pri oblikovanju ocene tržnega tveganja pri delovanju bi bilo treba upoštevati naslednje glavne korake:
- a. predhodno oceno;
  - b. oceno narave in sestave pozicij investicijskega podjetja, ki so podvržene tveganju za trg;
  - c. oceno dobičkonosnosti;
  - d. oceno tveganja koncentracije na trgu;
  - e. oceno okvira preudarnega vrednotenja za pozicije v trgovalni knjigi in
  - f. oceno tveganja, povezanega z uporabo modela (tj. modelov, ki se uporabljajo za regulativne namene).

Predhodna ocena

190. Pri določanju obsega ocene tveganja za trg bi morali pristojni organi najprej opredeliti vire tveganja za trg, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje.
191. Pristojni organi bi morali upoštevati vsaj naslednje:

- a. tržne dejavnosti, poslovna področja in produkte investicijskega podjetja;
  - b. glavno strategijo portfelja tržnega tveganja v trgovalni knjigi in nagnjenost k prevzemanju tveganj v okviru tržnih dejavnosti;
  - c. relativno pomembnost pozicij v trgovalni knjigi glede na vsa sredstva, spremembe skozi čas in strategijo investicijskega podjetja za te pozicije, če je na voljo;
  - d. relativno pomembnost neto dobičkov iz naslova tržnih pozicij glede na skupne poslovne prihodke in
  - e. kapitalske zahteve za tveganje za trg v primerjavi s skupnimi kapitalskimi zahtevami, vključno s preteklimi spremembami tega zneska in napovedmi, če so na voljo.
192. Pristojni organi bi morali v svojih začetnih ocenah upoštevati tudi znatne spremembe tržnih dejavnosti investicijskega podjetja, pri čemer bi se morali osredotočiti na morebitne spremembe skupne izpostavljenosti tržnemu tveganju. Zlasti bi lahko ocenili:
- a. znatne spremembe strategije, politik in obsega omejitev tržnega tveganja;
  - b. morebiten vpliv teh sprememb na profil tveganosti investicijskega podjetja in
  - c. glavne trende na finančnih trgih.

Narava in sestava dejavnosti investicijskega podjetja na področju tržnega tveganja

193. Pristojni organi bi morali analizirati naravo izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju, da opredelijo posamezne izpostavljenosti tveganju in povezane dejavnike tržnega tveganja (vključno z deviznimi tečaji, obrestnimi merami ali kreditnimi razmiki) za nadaljnjo poglobljeno oceno.
194. Pristojni organi bi morali analizirati izpostavljenosti tržnemu tveganju po zadevnih kategorijah sredstev in/ali finančnih instrumentih glede na njihovo velikost, zapletenost in stopnjo tveganja. Pri najpomembnejših izpostavljenostih bi morali pristojni organi oceniti njihove povezane dejavnike tveganja.
195. Pri analizi dejavnosti na področju tržnega tveganja bi morali pristojni organi upoštevati tudi zapletenost zadevnih finančnih produktov (vključno s produkti, vrednotenimi z uporabo notranjega modela) in posebnih operacij trga (vključno z visokofrekvenčnim trgovanjem). Pristojni organi bi morali oceniti:
- a. če ima investicijsko podjetje pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, tržno vrednost in hipotetični znesek;
  - b. če investicijsko podjetje trguje z izvedenimi finančnimi instrumenti izven organiziranega trga (OTC), po potrebi teže teh transakcij v skupnem portfelju izvedenih finančnih instrumentov in razčlenitev portfelja OTC izvedenih finančnih instrumentov po vrstah pogodb (zamenjave, terminske pogodbe), osnovnih

- finančnih instrumentov (kreditno tveganje nasprotne stranke, povezano s temi produkti, je zajeto v metodologiji tveganja za podjetje);
- c. če je investicijsko podjetje izvajalo strategije varovanja pred tveganjem, preostalo tržno tveganje po izvedbi teh strategij.
196. Pristojni organi bi morali po potrebi oceniti prizadete in/ali nelikvidne pozicije ter oceniti njihov vpliv na donosnost investicijskega podjetja.
197. Za investicijska podjetja, ki za izračun svojih bonitetnih kapitalskih zahtev uporabljajo notranje pristope, bi morali pristojni organi za opredelitev posameznih področij tveganja in povezanih dejavnikov tveganja upoštevati tudi naslednje kazalnike:
- delitev kapitalskih zahtev za tržno tveganje na tvegano vrednost (VaR), stresno tvegano vrednost (SVaR), kapitalske zahteve za presežno tveganje neplačila (IRC) in kapitalske zahteve za trgovalni portfelj s korelacijo;
  - VaR, razčlenjen po dejavnikih tveganja;
  - spremembe VaR in SVaR (možni kazalniki so dnevne/tedenske spremembe, četrtni povprečni rezultati in rezultati testiranja za nazaj) ter
  - multiplikatorje, ki se uporabljajo za VaR in SVaR.
198. Kadar je ustrezno, bi morali pristojni organi upoštevati tudi notranje mere tveganja investicijskih podjetij. Ti bi lahko vključevali pričakovano izgubo, notranjo VaR, ki se ne uporablja v izračunih kapitalskih zahtev, ali občutljivosti tržnega tveganja na različne dejavnike tveganja in morebitne izgube.
199. Pri analizi tržnega tveganja pri delovanju bi morali pristojni organi upoštevati podatke in trende za izbrano točko v času na združeni ravni in na ravni portfeljev. Kadar je možno, bi bilo treba to analizo dopolniti s primerjavo podatkov investicijskega podjetja s podatki primerljivih subjektov in z ustreznimi makroekonomskimi kazalniki.

Analiza dobičkonosnosti

200. Pristojni organi bi morali analizirati preteklo dobičkonosnost tržnih dejavnosti, vključno z nestanovitnostjo dobičkov, da pridobijo boljše razumevanje profila tržne tveganosti investicijskega podjetja. Ta analiza se lahko izvede na ravni portfelja ali pa se razčleni po poslovnih področjih, trgovalnih enotah ali kategorijah sredstev (lahko tudi kot del širše ocene v okviru analize poslovnega modela).
201. Pri oceni dobičkonosnosti bi morali pristojni organi posebno pozornost nameniti glavnim področjem tveganja, opredeljenim med preučevanjem dejavnosti na področju tržnega tveganja. Pristojni organi bi morali ločevati med prihodki iz trgovalnih dejavnosti in prihodki iz netrgovalnih dejavnosti (kot so opravnine, provizije) na eni strani ter realiziranimi in nerealiziranimi dobički/izgubami na drugi.
202. Za kategorije sredstev in/ali izpostavljenosti, ki ustvarjajo nenormalne dobičke ali izgube, bi morali pristojni organi oceniti dobičkonosnost v primerjavi s stopnjo tveganja, ki

ga prevzame investicijsko podjetje (vključno z VaR/neto dobički za finančna sredstva in obveznosti za trgovanje), da opredelijo in analizirajo morebitne neskladnosti. Kadar je mogoče, bi morali pristojni organi primerjati podatke investicijskega podjetja z njegovo preteklo uspešnostjo in primerljivimi subjekti.

Tveganje koncentracije na trgu

203. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o stopnji tveganja koncentracije na trgu, ki mu je investicijsko podjetje izpostavljeno, in sicer prek izpostavljenosti enemu dejavniku tveganja ali prek izpostavljenosti več koreliranim dejavnikom tveganja.
204. Pristojni organi bi morali pri oceni možnih koncentracij posebno pozornost nameniti koncentracijam v kompleksnih produktih (zlasti strukturiranih produktih), nelikvidnih produktih (vključno s finančnimi instrumenti, zavarovanimi z zastavo dolžniških instrumentov) ali produktih, vrednotenih z uporabo notranjega modela.

Preudarno vrednotenje pozicij v trgovalni knjigi

205. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o preudarnem okviru vrednotenja investicijskega podjetja, saj lahko pomanjkljiv postopek vrednotenja povzroči napake pri izračunu izstopne vrednosti finančnih instrumentov, zaradi česar so morebitne izgube investicijskega podjetja podcenjene. Pristojni organi bi morali pri izvajanju te analize posebno pozornost nameniti izračunu rezerv (zlasti rezerv, nastalih zaradi vrednotenja na pošteno vrednost, rezerv, povezanih z uporabo modela) in njihovemu morebitnemu vplivu na kapitalsko pozicijo investicijskega podjetja.
206. Pristojni organi bi morali oceniti, ali so pozicije investicijskega podjetja v trgovalni knjigi vrednotene po preudarni vrednosti, ki dosega ustrezno raven gotovosti ob upoštevanju dinamične narave pozicij v trgovalni knjigi. Za doseganje ustrezne ravni gotovosti v ta namen bi bilo treba upoštevati raven gotovosti iz Delegirane uredbe Komisije 2016/101¹⁸.
207. Pristojni organi bi morali oceniti, ali imajo investicijska podjetja zanesljive metodologije preudarnega vrednotenja in ali upoštevajo naslednje prilagoditve vrednosti:
  - a. nerealizirane kreditne razmike;
  - b. stroške zapiranja pozicij;
  - c. operativna tveganja;
  - d. nestabilnost tržnih cen;
  - e. predčasno zapiranje pozicij;
  - f. stroške investiranja in financiranja;

---

¹⁸ Delegirana uredba komisije (EU) 2016/101 z dne 26. oktobra 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za preudarno vrednotenje v skladu s členom 105(14) (UL L 021 28.1.2016, str. 54).

- g. prihodnje administrativne stroške in
  - h. kjer je to ustrezno, tveganje, povezano z uporabo modela.
208. Pristojni organi bi morali oceniti, ali:
- a. so ureditve, procesi in postopki upravljanja v zvezi s prilagoditvami vrednosti dovolj zanesljivi, zlasti glede manj likvidnih pozicij, in skladni s strategijo investicijskega podjetja;
  - b. so sistemi in postopki IT, povezani z okvirom vrednotenja, zanesljivi;
  - c. se ustreznost prilagoditev, ki jih izvajajo investicijska podjetja, redno preverja.

Tveganje, povezano z uporabo modela

209. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje v zvezi s podcenjevanjem kapitalskih zahtev, ki ga povzročajo uporabljeni regulativno odobreni notranji modeli, zlasti pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB), IRC, modeli, ki se uporabljajo za zmanjševanje kreditnega tveganja, VaR in SVaR.

6.4.3 Ocena upravljanja tveganja za trg in kontrol

210. Za zagotovitev celovitega razumevanja profila tržne tveganosti investicijskega podjetja bi morali pristojni organi proučiti tudi okvir upravljanja in obvladovanja tveganja, na katerem temeljijo njegove tržne dejavnosti. V ta namen bi morali pristojni organi ob upoštevanju obsega, narave in zapletenosti dejavnosti investicijskega podjetja oceniti naslednje elemente:
- a. ali ima investicijsko podjetje vzpostavljeno zanesljivo, jasno oblikovano in dokumentirano strategijo upravljanja tržnega tveganja, ki jo odobri njegov upravljalni organ;
  - b. ali strategija upravljanja tržnega tveganja investicijskega podjetja ustrezno odraža nagnjenost investicijskega podjetja k prevzemanju tržnih tveganj in ali je skladna s splošno nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj;
  - c. ali ima investicijsko podjetje ustrezen organizacijski okvir za upravljanje, merjenje, spremljanje in kontrolne funkcije tržnega tveganja z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri;
  - d. ali ima investicijsko podjetje jasno opredeljene politike in postopke za opredelitev, upravljanje, merjenje in kontrolo tržnega tveganja, vključno z omejitvami, ki odražajo nagnjenost k prevzemanju tveganj in jih je odobril upravni odbor;
  - e. ali ima investicijsko podjetje ustrezen okvir za opredelitev, razumevanje in merjenje tržnega tveganja, ki upošteva velikost in zapletenost investicijskega podjetja, pri čemer pa bi morali pristojni organi tudi oceniti,

ali je ta okvir v skladu z ustreznimi zahtevami iz ustrezne zakonodaje EU in nacionalne izvedbene zakonodaje, ter

- f. ali ima investicijsko podjetje trden in celovit okvir kontrol ter zanesljive varovalne ukrepe za zmanjševanje tržnega tveganja v skladu z njegovo strategijo upravljanja tržnega tveganja in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.

6.4.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

211. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o tržnem tveganju investicijskega podjetja. To mnenje bi morali biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom tveganja, ki temelji na merilih, navedenih v tabeli 6. Če se na podlagi pomembnosti nekaterih dejavnikov tveganja pristojni organ odloči, da bo te dejavnike ocenil in zanje izračunal rezultat ločeno, je treba smiselno uporabiti smernice iz te tabele, če je to mogoče.

212. Pristojni organi bi morali vse te dejavnike obravnavati vzporedno in ne ločeno ter razumeti dejavnike, ki povzročijo tveganje za trg.

Tabela 6: Nadzorniška merila za izračun rezultata tržnega tveganja

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede tveganja pri delovanju	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je stopnja tveganja za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje nizka.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti je mogoče sklepati, da tržno tveganje ni pomembno/je zelo nizko. Izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju niso kompleksne. Raven koncentracije tržnega tveganja ni pomembna/je zelo nizka. Izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju ustvarjajo stabilne donose. 	<ul style="list-style-type: none"> Politika in strategija upravljanja tržnega tveganja investicijskega podjetja sta usklajeni z njegovo splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj. Organizacijski okvir za tržno tveganje je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter

2	<p>Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje nizko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tržnemu tveganju gre za nizko do srednje tveganje. • Raven zapletenosti izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju je nizka do srednja. • Raven koncentracije tržnega tveganja je nizka do srednja. • Izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju ustvarjajo donose, ki imajo nizko do srednjo stopnjo nestanovitnosti. 	<ul style="list-style-type: none"> • funkcijami upravljanja in kontrole. • Sistemi za merjenje in spremljanje tržnega tveganja ter poročanje o njem so primerni. • Notranje omejitve in okvir kontrol za tržno tveganje so zanesljivi ter skladni s strategijo upravljanja tveganj investicijskega podjetja in nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj.
3	<p>Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tržnemu tveganju gre za srednje do visoko tveganje. • Raven zapletenosti izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju je srednja do visoka. • Raven koncentracije tržnega tveganja je srednja do visoka. • Izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju ustvarjajo donose, ki imajo srednjo do visoko stopnjo nestanovitnosti. 	<ul style="list-style-type: none"> • Politika in strategija upravljanja tržnega tveganja investicijskega podjetja sta v primerjavi s splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj pomanjkljivi. • Organizacijski okvir za tržno tveganje nima jasnih odgovornosti in jasno ločenih nalog med prevzemniki tveganja ter funkcijami upravljanja in kontrole.
4	<p>Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tržnemu tveganju gre za visoko tveganje. • Raven zapletenosti izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju je visoka. • Raven koncentracije tržnega tveganja je visoka. • Izpostavljenosti investicijskega podjetja tržnemu tveganju ustvarjajo donose, ki imajo visoko stopnjo nestanovitnosti. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemi za merjenje in spremljanje tržnega tveganja ter poročanje o njem niso zadostni ali dovolj dosledni, nekatera tveganja se ne spremljajo ustrezno ali se o njih ne poroča na ustrezen način. • Notranje omejitve in okvir kontrol za tržno tveganje niso v skladu s strategijo upravljanja tveganj investicijskega podjetja in nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj.

6.5 Ocena tveganja za podjetje

6.5.1 Splošni premisleki

213. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za podjetje, ki izhaja iz različnih dejavnikov tveganja, kot so: operativna tveganja zaradi dnevnega toka trgovanja (DTF), tveganje koncentracije zaradi velikih izpostavljenosti (CON) izpostavljenost neplačilu nasprotne stranke v poslu (TCD). Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju upoštevati tudi vire tveganja za investicijsko podjetje, kot so pomembne spremembe knjigovodske vrednosti sredstev, propad strank ali nasprotnih strank, pozicije v finančnih instrumentih, tujih valutah in blagu ter obveznosti do pokojninskih shem z zagotovljenimi prejemki v skladu s členom 29 Direktive (EU) 2019/2034. Po potrebi bi morali upoštevati tudi druge dejavnike, ki bi lahko predstavljali tveganje za investicijsko podjetje.

214. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju tveganja za podjetje upoštevati obseg, naravo in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja.

6.5.2 Ocena tveganja pri delovanju za podjetje

215. Na podlagi ocene tveganja pri delovanju za podjetje bi morali pristojni organi določiti glavne dejavnike in oceniti pomembnost bonitetnega vpliva tega tveganja na investicijsko podjetje. Pri oblikovanju ocene tveganja pri delovanju za podjetje bi bilo treba izvesti naslednje glavne korake:

- a. predhodno oceno;
- b. oceno narave in obsega investicijskih dejavnosti, ki investicijsko podjetje izpostavijo tveganju;
- c. oceno sistemov in procesov v zvezi s temi dejavnostmi.

216. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za podjetje na podlagi sedanjega in potencialnega stanja.

217. Kadar je ustrezno, bi morali pristojni organi oceno izvesti tudi na bolj razčlenjeni ravni, po možnosti na ravni posameznih strank.

Predhodna ocena

218. Pri določanju obsega ocene tveganja za podjetje bi morali pristojni organi najprej opredeliti vire tveganja za podjetje, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje.

219. Pristojni organi bi morali upoštevati vsaj naslednje:

- a. poslovni model in nagnjenost k prevzemanju tveganj;
- b. ponder zneska faktorja K za tveganje za podjetje v primerjavi s celotnim zneskom faktorja K;

- c. napovedi zneska faktorja K za tveganje za podjetje, če je na voljo;
  - d. stroške izgub iz poslovanja podjetja v primerjavi s prihodki.
220. Pristojni organi bi morali izvesti predhodno analizo ob upoštevanju spremembe zgoraj navedenih elementov skozi čas, da oblikujejo argumentirano mnenje o glavnih dejavnikih tveganja za podjetje investicijskega podjetja.

Dnevni tok trgovanja

221. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o stopnji operativnega tveganja, povezanega s trgovanjem za svoj račun. To tveganje lahko nastane zaradi sistemskih ali človeških napak, ki jih povzroči zapletenost procesov, postopkov in sistemov IT (vključno z uporabo novih tehnologij), v kolikor lahko to vodi do napak, zamud, nezadovoljivih specifikacij ali kršitev varnosti.
222. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to ustrezno:
- a. obseg, izpostavljenost, število in zapletenost izvedenih transakcij;
  - b. nerazpoložljivost ali izgubo celovitosti sistemov IT;
  - c. vrste infrastruktur finančnih trgov, ki se uporabljajo za obdelavo transakcij: glasovne in elektronske platforme (večstranski sistem trgovanja, organizirani sistem trgovanja);
  - d. algoritemsko trgovanje.

Tveganje koncentracije

223. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o stopnji tveganja koncentracije, ki mu je izpostavljeno investicijsko podjetje. Natančneje, pristojni organi bi morali oceniti tveganje, da bo imelo investicijsko podjetje znatne izgube zaradi koncentracije izpostavljenosti majhni skupini nasprotnih strank ali močno koreliranim finančnim sredstvom.
224. Pristojni organi bi morali pri tej oceni obravnavati različne kategorije tveganja koncentracije, vključno s:
- a. koncentracijami za eno samo izpostavljenost („single name“) (vključno s stranko ali skupino povezanih strank, kot je določeno za velike izpostavljenosti);
  - b. sektorskimi koncentracijami;
  - c. geografskimi koncentracijami;
  - d. koncentracijami produktov in
  - e. koncentracijami zavarovanj s premoženjem in jamstev.
225. Pristojni organi bi morali posebno pozornost nameniti skritim virom tveganja koncentracije, ki se lahko uresničijo v stresnih pogojih, ko je lahko stopnja korelacije večja

kot v običajnih pogojih in ko so mogoče dodatne izpostavljenosti, ki so posledica zunajbilančnih postavk.

226. Pri skupinah bi morali pristojni organi upoštevati tveganje koncentracije, ki je lahko posledica konsolidacije, ki na posamični ravni ni vedno razvidna.

Tveganje neplačila nasprotne stranke

227. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje neplačila nasprotne stranke v poslu, s katerim se soočajo investicijska podjetja zaradi izpostavljenosti transakcijam v finančnih instrumentih.
228. Pristojni organi bi se morali pri tej oceni osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to ustrezno:
- a. kakovost nasprotnih strank in zadevnih prilagoditev kreditnega vrednotenja (CVA);
  - b. kompleksnost finančnih instrumentov, na katerih temeljijo zadevne transakcije;
  - c. tveganje neugodnih gibanj, ki izhaja iz pozitivne korelacije med kreditnim tveganjem nasprotne stranke in izpostavljenostjo kreditnemu tveganju;
  - d. izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke in tveganju poravnave tako v tekočih tržnih vrednostih kot tudi nominalnem znesku v primerjavi s skupno kreditno izpostavljenostjo in kapitalom;
  - e. delež transakcij, obdelanih prek infrastruktur finančnih trgov, ki delujejo po sistemu poravnave „plačilo proti dostavi“;
  - f. delež zadevnih transakcij s centralnimi nasprotnimi strankami in učinkovitost njihovih mehanizmov zaščite v primeru izgube, kot so stopnje kritja in prispevek v jamstveni sklad, ter
  - g. obstoj, pomembnost, učinkovitost in izvršljivost pogodb o pobotu (dogovorov o pobotu zaradi predčasnega prenehanja).

Pomembne spremembe knjigovodske vrednosti sredstev

229. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o tveganjih, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno zaradi pomembnih sprememb knjigovodske vrednosti sredstev. To tveganje bi lahko povzročilo izgube, če vrednost, do katere so sredstva evidentirana, ne odraža pravilno njihove dejanske tržne vrednosti.
230. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na sredstva, katerih vrednost je bila ocenjena z modeli in približki namesto z vhodnimi podatki, ki so bili neposredno povzeti na trgu.

Kreditno tveganje (propad strank ali nasprotnih strank)

231. Kreditno tveganje lahko nastane zaradi odobritve posojil, ki stranki omogočijo izvedbo transakcije, neposrednih posojil osebju, kreditnega tveganja znotraj enega dne zaradi

prekoračitve stanja na računu, jamstva in pogojnih kreditnih izpostavljenosti, pozicij obveznic v posesti do zapadlosti v plačilo ali pozicij nelikvidnih obveznic, kreditov strankam za povečanje trgovalnega portfelja, obračunanih/neplačanih provizij, neposrednih kreditnih izpostavljenosti do njihovih upravljanih skladov prek posojil, semenskih naložb in jamstev.

232. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, če so na voljo ustrezni podatki:
- a. naravo kreditnega tveganja v investicijskem podjetju ob upoštevanju vrst nasprotnih strank in izpostavljenosti;
  - b. zunajbilančne izpostavljenosti, zlasti dana ali prejeta jamstva;
  - c. tveganje oslabitev.
233. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o stopnji tveganja oslabitve ali zmanjšanja vrednosti sredstev zunaj trgovalne knjige, ki ni zajeto s faktorji K, kot je K-TCD. To tveganje lahko nastane zaradi prevrednotenja, kadar se na primer močno poveča verjetnost neplačila nasprotne stranke ali kadar se je vrednost odvisnega podjetja od prevzema zmanjšala.
234. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naslednje vire tveganja pri delovanju, kadar je to primerno:
- a. spremembe kreditne sposobnosti nasprotnih strank;
  - b. zapletenost transakcij in visok finančni vzvod (zlasti prevzem z vzvodom);
  - c. izredni dogodki, ki sprožijo prevrednotenje.

Pozicije v finančnih instrumentih, tujih valutah in blagu

235. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o tveganjih, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno zaradi finančnih instrumentov, tujih valut in blaga. Ti viri tveganja lahko povzročijo izgube v primeru neugodnih sprememb na finančnem trgu, trgu valut in trgih primarnih proizvodov.
236. Pristojni organi bi se morali osredotočiti na naravo finančnih instrumentov, ki jih ima investicijsko podjetje, na splošno izpostavljenost investicijskega podjetja trgu valut (na primer tudi ob upoštevanju korelacije valut, do katerih je investicijsko podjetje izpostavljeno), in na izpostavljenost določenemu blagu.

Tveganja, povezana z zaslužki zaposlenih in pokojninskim tveganjem

237. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o tveganjih, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno zaradi prejemkov in pokojninske sheme. To tveganje lahko privede do izgub, če so plačila previsoka glede na prihodke podjetja, vključno z ogrožanjem dobičkonosnosti in solventnosti podjetja.

238. Pristojni organi bi se morali po potrebi osredotočiti na tveganje, ki izhaja iz strukturne vrzeli med sredstvi in obveznostmi, povezanimi z zaslužki zaposlenih.

6.5.3 Ocena upravljanja tveganja za podjetje in kontrol

239. Da bi pristojni organi v celoti razumeli profil tveganja za podjetje investicijskega podjetja, bi morali pregledati okvir upravljanja in upravljanja tveganj, ki zmanjšuje tveganje, ki izhaja iz toka trgovanja, koncentracije in neplačila nasprotne stranke. V ta namen bi morali pristojni organi ob upoštevanju obsega, narave in zapletenosti dejavnosti investicijskega podjetja oceniti naslednje elemente:

- a. ali ima investicijsko podjetje vzpostavljeno zanesljivo, jasno oblikovano in dokumentirano strategijo upravljanja tveganj glede toka trgovanja, koncentracije in neplačila nasprotne stranke, ki jo odobri njegov upravljalni organ;
- b. ali strategija upravljanja tveganja investicijskega podjetja ustrezno odraža nagnjenost investicijskega podjetja k prevzemanju tovrstnih tveganj in ali je skladna s splošno nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj;
- c. ali ima investicijsko podjetje ustrezen organizacijski okvir za upravljanje, merjenje, spremljanje in kontrolo koncentracije in tveganj neplačila nasprotne stranke z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri;
- d. ali ima investicijsko podjetje jasno opredeljene politike in postopke za opredelitev, upravljanje, merjenje in kontrolo tveganja za podjetje, vključno z omejitvami, ki odražajo nagnjenost k prevzemanju tveganj in jih je določil odbor;
- e. ali ima investicijsko podjetje ustrezen okvir za opredelitev, razumevanje in merjenje tveganja za podjetje, ki upošteva velikost in zapletenost investicijskega podjetja, pri čemer pa bi morali pristojni organi tudi oceniti, ali je ta okvir v skladu z ustreznimi minimalnimi zahtevami iz ustrezne zakonodaje EU in nacionalne izvedbene zakonodaje, ter
- f. ali ima investicijsko podjetje trden in celovit okvir kontrol ter zanesljive varovalne ukrepe za zmanjševanje tveganja za podjetje v skladu z njegovo strategijo upravljanja tveganja in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.

6.5.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

240. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o tveganju za podjetje investicijskega podjetja. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom tveganja, ki temelji na merilih iz tabele 7. Če se na podlagi pomembnosti nekaterih dejavnikov tveganja pristojni organ odloči, da bo te dejavnike

ocenil in zanje izračunal rezultat ločeno, je treba smiselno uporabiti smernice iz te tabele, če je to mogoče.

241. Pristojni organi bi morali vse te dejavnike obravnavati vzporedno in ne ločeno ter razumeti dejavnike, ki povzročijo tveganje za podjetje.

Tabela 7: Nadzorniška merila za izračun rezultata tveganja za podjetje

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede tveganja pri delovanju	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo dejavnosti gre za nepomembno tveganje/zelo nizko investicijsko tveganje. Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za nepomembno tveganje/zelo nizko tveganje. Izpostavljenost neplačilu nasprotne stranke ni pomembna/je zelo nizka. Izpostavljenost tveganjem, povezanim z zasluži zaposlenih in pokojninskim tveganjem, ni pomembna/je zelo nizka. Stopnja tveganja koncentracije ni pomembna/je zelo nizka. Stopnja operativnega tveganja, povezanega s procesi in sistemi, ni pomembna/je zelo nizka. 	<ul style="list-style-type: none"> Upravljanje in kontrole investicijskega podjetja so usklajeni z njegovo splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj. Organizacijski okvir je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijami upravljanja in kontrole. Sistemi za merjenje, spremljanje in poročanje so primerni.
2	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo dejavnosti gre za nizko do srednje investicijsko tveganje. Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za nizko do srednje tveganje. Izpostavljenost neplačilu nasprotne stranke je nizka do srednja. Izpostavljenost tveganjem, povezanim z zasluži zaposlenih in pokojninskim tveganjem, je srednja do visoka. Stopnja tveganja koncentracije je nizka do srednja. Stopnja operativnega tveganja, povezanega s procesi in sistemi, je nizka do srednja. 	

3	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo dejavnosti gre za srednje do visoko investicijsko tveganje. • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za srednje do visoko tveganje. • Izpostavljenost neplačilu nasprotne stranke je srednja do visoka. • Stopnja tveganja koncentracije je srednja do visoka. • Stopnja operativnega tveganja, povezanega s procesi in sistemi, je srednja do visoka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Upravljanje in kontrole investicijskega podjetja so v primerjavi s splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj pomanjkljivi. • Organizacijski okvir nima jasnih odgovornosti in jasno ločenih nalog med prevzemniki tveganja ter funkcijami upravljanja in kontrole.
4	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo dejavnosti gre za visoko investicijsko tveganje. • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tveganju gre za visoko tveganje. • Izpostavljenost neplačilu nasprotne stranke je visoka. • Izpostavljenost tveganjem, povezanim z zaslužki zaposlenih in pokojninskim tveganjem, je visoka. • Stopnja tveganja koncentracije je visoka. • Stopnja operativnega tveganja, povezanega s procesi in sistemi, je visoka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemi za merjenje, spremljanje in poročanje niso zadostni ali dovolj dosledni, nekatera tveganja se ne spremljajo ustrezno ali se o njih ne poroča na ustrezen način.

6.6 Ocena drugih tveganj

6.6.1 Splošni premisleki

242. Pristojni organi bi morali v skladu s členoma 36 in 40 Direktive (EU) 2019/2034 oceniti pomembnost drugih tveganj za kapital investicijskega podjetja, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju teh drugih tveganj upoštevati naravo in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja, kar vpliva na pomembnost teh tveganj.

6.6.2 Ocena tveganj pri delovanju

243. Pristojni organi bi morali z oceno tveganj pri delovanju, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra, določiti glavne dejavnike tveganj investicijskega podjetja

in oceniti pomembnost vpliva teh tveganj na investicijsko podjetje. Pri oblikovanju tovrstnih tveganj bi bilo treba izvesti naslednje glavne korake:

- a. predhodno oceno;
  - b. oceno narave in obsega investicijskih dejavnosti, ki investicijsko podjetje izpostavi tveganju, ki ni zajeto v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra;
  - c. oceno sistemov in procesov v zvezi s temi dejavnostmi.
244. Pristojni organi bi morali oceniti tveganja, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra, na podlagi sedanjega in potencialnega stanja.
245. Pristojni organi bi morali po potrebi oceniti tudi druga tveganja, ki niso navedena v tem poglavju.

Predhodna ocena

246. Pristojni organi bi morali pri določanju obsega ocene tveganj, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra, najprej opredeliti vire tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje.
247. Pristojni organi bi morali upoštevati vsaj naslednje:
- a. poslovni model in nagnjenost k prevzemanju tveganj;
  - b. notranji razvoj ali zunanje izvajanje informacijskih rešitev;
  - c. podporne funkcije, kot so skladnost, pravne in davčne funkcije (tudi če so oddane v zunanje izvajanje);
  - d. stroške tožb in pravnih postopkov;
  - e. skupne izgube iz poslovanja, vključno s stroški notranjih in zunanjih goljufij;
  - f. obseg dejavnosti iz netrgovalne knjige.
248. Pristojni organi bi morali izvesti predhodno analizo ob upoštevanju spremembe zgoraj navedenih elementov skozi čas, da oblikujejo argumentirano mnenje o glavnih dejavnikih drugih tveganj investicijskega podjetja.

Tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige

249. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno.
250. Pristojni organi bi morali oceniti, kako lahko spremembe obrestne mere negativno vplivajo na sredstva, obveznosti in zunajbilančne izpostavljenosti investicijskega podjetja. Da bi pristojni organi bolje določili zapletenost in profil tveganosti spremembe obrestne mere, bi morali razumeti tudi glavne značilnosti sredstev, obveznosti in zunajbilančnih izpostavljenosti investicijskega podjetja.

251. Pristojni organi bi morali v svoji kvantitativni oceni upoštevati rezultate notranjih metodologij investicijskega podjetja za merjenje tveganja spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige. Poleg tega bi morali pristojni organi upoštevati ustrezne stresne scenarije glede na naravo izpostavljenosti tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti investicijskega podjetja iz netrgovalne knjige.

Operativna tveganja, ki niso zajeta v okviru prvega stebra

252. Pristojni organi bi morali oceniti operativna tveganja, ki niso zajeta v minimalnih kapitalskih zahtevah v skladu z Uredbo (EU) 2019/2033. Ta tveganja lahko povzročijo neposredne izgube iz poslovanja ter posredne izgube zaradi pritožb in pravnih postopkov. Velika operativna tveganja lahko povzročijo tudi pomanjkanje osebja na ključnih položajih. Pri oceni je treba upoštevati izgube iz poslovanja, pa tudi skorajšnje dogodke in dogodke operativnega tveganja, ki so se končali z dobičkom.

253. Pristojni organi bi morali upoštevati naslednje vire tveganja pri delovanju in se pri oceni po potrebi osredotočiti na tiste vidike, ki so za investicijsko podjetje najpomembnejši:

- a. varnost na delovnem mestu;
- b. škodo na premičnem in nepremičnem premoženju;
- c. notranjo goljufijo;
- d. zunanjo goljufijo;
- e. tveganja, povezana z IKT;
- f. tveganje nepravilnega ravnanja;
- g. regulativna, pravna in davčna tveganja;
- h. tveganje, povezano z uporabo modela, in sicer v zvezi z modeli, ki se uporabljajo v poslovne namene;
- i. nezadostne (kvalitativne in kvantitativne) človeške in tehnične vire na ključnih položajih;
- j. tveganje izgube poslovnega ugleda.

254. Pristojni organi bi morali v okviru vseh ocen SREP oblikovati mnenje o stopnji tveganja, povezanega z IKT, in skladnosti delovanja IKT s poslovno strategijo. Pristojni organi bi morali v svojo oceno vključiti vse ustrezne vidike tveganja, povezanega z IKT, kot so tveganje, povezano z varnostjo, tveganje pri projektih IT in tveganje, povezano z upravljanjem IKT, če ta že niso vključena v drugih delih teh smernic, ter upoštevati Smernice organa EBA o upravljanju tveganj, povezanih z IKT in varnostjo¹⁹, in Smernice organa ESMA za zunanje izvajanje ponudnikov storitev v oblaku²⁰.

¹⁹ Smernice organa EBA o upravljanju tveganj, povezanih z IKT in varnostjo (EBA/GL/2019/04).

²⁰ Smernice organa ESMA za zunanje izvajanje ponudnikov storitev v oblaku (ESMA50-164-4285).

255. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o stopnji tveganja nepravilnega ravnanja, povezanega z investicijskimi in tržnimi dejavnostmi investicijskega podjetja, če to ni zajeto v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra. Tveganje nepravilnega ravnanja je treba razumeti kot sedanje ali prihodnje tveganje, ki ga utrpijo stranke, trgi ali podjetje zaradi neprimerne ravnanja podjetja ali njegovega osebja. To tveganje lahko nastane zaradi namernih kršitev ali kršitev iz malomarnosti (vključno z neustreznim opravljanjem finančnih storitev), če lahko povzročijo negativne finančne posledice ali posledice za poslovni ugled. To tveganje izgube poslovnega ugleda lahko povzroči izgubo tržnih deležev ali ključnih strank ter poveča število pritožb strank.
256. Pristojni organi bi se morali po potrebi osredotočiti na naslednje vire tveganja nepravilnega ravnanja pri delovanju:
- a. ukinitiv ali mirovanje sklada;
  - b. število nepravilnih ravnanj: zavajajočo prodajo, tržno manipulacijo;
  - c. nastale regulativne kazni.
257. Pristojni organi bi morali oblikovati mnenje o regulativnih, pravnih in davčnih tveganjih, ki so posledica nespoštovanja zakonov ali predpisov. Ta tveganja lahko privedejo do sodnih postopkov in kazni za investicijsko podjetje. Pri popravnih programih lahko nastanejo tudi visoki stroški za uskladitev z zakoni in predpisi.
258. Pristojni organi bi se morali po potrebi osredotočiti na naslednje vire regulativnih, pravnih in davčnih tveganj pri delovanju:
- a. stroške za doseganje skladnosti z veljavnimi predpisi;
  - b. plačilo glob ali druge sankcije zaradi nespoštovanja;
  - c. ponovno davčno odmero ali plačilo zamudnih nadomestil, glob in kazni;
  - d. predvidevanje regulativnih sprememb, pomembnih za investicijsko podjetje.
259. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje v zvezi z modeli, ki se uporabljajo v poslovne namene, vključno z modeli za vrednotenje/ocenjevanje, modeli za algoritemsko trgovanje in drugimi modeli, ki lahko znatno vplivajo na poslovne odločitve in dejavnosti investicijskega podjetja.
260. Pristojni organi lahko ob upoštevanju posebnosti investicijskega podjetja pri ocenjevanju tveganj, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra, upoštevajo druge vire tveganj, ki niso vključeni v zgoraj navedene kategorije.

Sistemsko tveganje

261. Pristojni organi bi morali na podlagi kvantitativnih in kvalitativnih meril oblikovati mnenje o sistemskega tveganju investicijskega podjetja. Pristojni organi bi morali na podlagi

te ocene ugotoviti, ali bi lahko propad investicijskega podjetja povzročil večje motnje na finančnih trgih, na katerih to podjetje posluje.

262. Po potrebi se lahko ocena systemskega tveganja izvede združeno za skupino investicijskih podjetij s podobnim poslovnim modelom in profilom tveganosti. Pristojni organi bi morali pri takšni združeni oceni upoštevati morebitne učinke hkratnega propada določenega števila/deleža teh investicijskih podjetij na finančne trge, na katerih poslujejo. Pristojni organi lahko v ta namen upoštevajo enega ali več scenarijev.

6.6.3 Ocena upravljanja tveganj in kontrol

263. Da bi pristojni organi v celoti razumeli profil tveganosti investicijskega podjetja v zvezi s tveganji, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra, bi morali pregledati okvir upravljanja in upravljanja tveganj, ki zmanjšuje tveganje, ki izhaja iz drugih virov tveganj. V ta namen bi morali pristojni organi ob upoštevanju obsega, narave in zapletenosti dejavnosti investicijskega podjetja oceniti naslednje elemente:

- a. ali strategija investicijskega podjetja ustrezno odraža nagnjenost investicijskega podjetja k prevzemanju tovrstnih tveganj in ali je skladna s splošno nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj;
- b. ali ima investicijsko podjetje notranje smernice in politike za zagotavljanje visoke kulture tveganja;
- c. ali ima investicijsko podjetje ustrezen okvir za upravljanje, merjenje, spremljanje in kontrolo tveganja spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige;
- d. ali ima investicijsko podjetje ustrezen okvir za upravljanje, merjenje, spremljanje in kontrolo tveganj IT z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri;
- e. ali ima investicijsko podjetje jasno opredeljene politike in postopke za nadzor operativnega tveganja.

6.6.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

264. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o drugih tveganjih investicijskega podjetja. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom tveganja, ki temelji na merilih iz tabele 8. Če se na podlagi pomembnosti nekaterih dejavnikov tveganja pristojni organ odloči, da bo te dejavnike ocenil in zanje izračunal rezultat ločeno, je treba smiselno uporabiti smernice iz te tabele, če je to mogoče.

265. Pristojni organi bi morali vse te dejavnike obravnavati vzporedno in ne ločeno ter razumeti dejavnike, ki povzročijo tveganja, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v okviru prvega stebra.

Tabela 8: Nadzorniška merila za izračun rezultata drugih tveganj

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede tveganja pri delovanju	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo dejavnosti gre za nepomembno tveganje/zelo nizko tveganje nepravilnega ravnanja. • Izpostavljenost tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, ni pomembna/je zelo majhna. • Stopnja drugih operativnih tveganj, ki niso zajeta v okviru prvega stebra, vključno zlasti s tveganjem, povezanim z IKT, ter regulativnimi, pravnimi in davčnimi tveganji, ni pomembna/je zelo nizka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Upravljanje in kontrole investicijskega podjetja so usklajeni z njegovo splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj. • Organizacijski okvir je zanesljiv ter ima jasno razporejene odgovornosti in posebne funkcije upravljanja in kontrole. • Sistemi za merjenje, spremljanje in poročanje so primerni.
2	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo dejavnosti gre za nizko do srednje tveganje nepravilnega ravnanja. • Izpostavljenost tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, je majhna do srednja. • Stopnja drugih operativnih tveganj, ki niso zajeta v okviru prvega stebra, je nizka do srednja. 	
3	Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo dejavnosti gre za srednje do visoko tveganje nepravilnega ravnanja. • Izpostavljenost tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, je srednja do velika. • Stopnja drugih operativnih tveganj, ki niso zajeta v okviru prvega stebra, je srednja do visoka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Upravljanje in kontrole investicijskega podjetja, so v primerjavi s splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj pomanjkljivi, če je primerno. • Organizacijski okvir ni zanesljiv ter nima jasno razporejenih odgovornosti in posebnih

4	<p>Glede na stopnjo tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo dejavnosti gre za visoko tveganje nepravilnega ravnanja. • Izpostavljenost tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, je velika. • Stopnja drugih operativnih tveganj, ki niso zajeta v okviru prvega stebra, je visoka. 	<p>funkcij upravljanja in kontrole.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sistemi za merjenje, spremljanje in poročanje niso zadostni ali dovolj dosledni, nekatera tveganja se ne spremljajo ustrezno ali se o njih ne poroča na ustrezen način.
---	--	---	---

Naslov 7. Ocena kapitalske ustreznosti SREP

7.1 Splošni premisleki

266. Pristojni organi bi morali na podlagi ocene kapitalske ustreznosti SREP določiti, ali kapital, ki ga ima investicijsko podjetje, zagotavlja dobro kritje tveganj za kapital iz reguliranih in nereguliranih poslov, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje, če so takšna tveganja ocenjena kot pomembna za investicijsko podjetje.
267. Pristojni organi bi morali pri tem določiti obseg dodatnega kapitala investicijskega podjetja, ki ga mora imeti investicijsko podjetje za kritje tveganj in elementov tveganj, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno ali jih predstavlja za druge ter ki niso zajeti ali niso v zadostni meri zajeti v delih 3 in 4 Uredbe (EU) 2019/2033. Pristojni organi bi morali po potrebi določiti dodatne kapitalske zahteve za odpravo pomanjkljivosti v mehanizmi upravljanja in kontrole investicijskega podjetja, notranjih modelih, ki se uporabljajo v regulativne namene, preudarnem vrednotenju trgovalne knjige ali za odpravo večkratnega neuspeha investicijskih podjetij pri ohranjanju ustrezne ravni dodatnih kapitalskih smernic. Investicijsko podjetje bi moralo vedno izpolnjevati dodatno kapitalsko zahtevo.
268. Pristojni organi bi morali za odpravo morebitnih kapitalskih neustreznosti, tudi v neugodnih razmerah, sprejeti ustrezne nadzorniške ukrepe, po potrebi vključno z oblikovanjem in sporočanjem smernic glede dodatnega kapitala (P2G), kar je znesek kapitala, ki ga mora imeti investicijsko podjetje za zagotovitev, da ciklična gospodarska nihanja ne vodijo do kršitev kapitalske in dodatne kapitalske zahteve ali ogrozijo možnosti, da se investicijsko podjetje likvidira in preneha poslovati v skladu s predpisi.
269. Pristojni organi bi morali pri določanju dodatne kapitalske zahteve in po potrebi P2G:
- upoštevati vse nadzorniške ukrepe, ki jih je pristojni organ uporabil ali jih namerava uporabiti za investicijsko podjetje v skladu z naslovom 10 in ob upoštevanju odstavkov 291 do 293;
  - jasno utemeljiti odločitev za uvedbo dodatne kapitalske zahteve in smernic;
  - dosledno uporabljati dodatno kapitalsko zahtevo in smernice, da se zagotovi široka skladnost bonitetnih rezultatov med investicijskimi podjetji.
270. Pristojni organi bi morali oceniti ustreznost kapitala investicijskega podjetja ter vpliv cikličnih gospodarskih nihanj nanj kot odločilno za sposobnost delovanja investicijskega podjetja. Ta opredelitev bi morala biti povzeta in se odražati v rezultatu na podlagi meril, določenih na koncu tega naslova.
271. Pristojni organi bi morali določiti dodatno kapitalsko zahtevo in po potrebi P2G v skladu z modelom minimalnega posredovanja iz naslova 2. Zlasti najmanjša pogostost določanja

tovrstne dodatne kapitalske zahteve in po potrebi P2G bi morala slediti pogostosti ocene kapitalske ustreznosti v skladu z modelom minimalnega posredovanja v okviru SREP.

272. Pristojni organi lahko za vsako malo in nepovezano investicijsko podjetje, ki izpolnjuje merila iz člena 12 Uredbe (EU) 2019/2033, posebej določijo kakršno koli dodatno kapitalsko zahtevo, če menijo, da je to upravičeno. V skladu s členom 41 Direktive (EU) 2019/2034 za takšna mala in nepovezana investicijska podjetja P2G ne veljajo.

7.2 Določitev dodatnih kapitalskih zahtev

273. Pristojni organi bi morali določiti dodatne kapitalske zahteve za znatna tveganja in elemente tveganj, ki izhajajo iz dejavnosti investicijskega podjetja, ob upoštevanju vseh položajev iz člena 40(1) Direktive (EU) 2019/2034, vključno z naslednjimi:

- a. tveganja ali elementi tveganj, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno ali jih predstavlja za druge, niso kriti ali niso v zadostni meri kriti z ustreznimi zneski, vrstami in porazdelitvijo kapitala v skladu z deloma 3 in 4 Uredbe (EU) 2019/2033;
- b. pomanjkljivosti v ureditvah, postopkih, mehanizmih in strategijah investicijskih podjetij, če teh pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti v ustreznem časovnem okviru;
- c. pomanjkljivosti v prilagoditvah v zvezi s preudarnim vrednotenjem trgovalne knjige, da bi lahko investicijsko podjetje v kratkem obdobju prodalo ali zavarovalo svoje pozicije, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpelo večje izgube;
- d. investicijsko podjetje ne izpolni zahteve glede uporabe dovoljenih notranjih modelov, kar bi privedlo do neustrezne ravni kapitala, in
- e. investicijskemu podjetju večkrat ne uspe vzpostaviti ali ohraniti ustrezne ravni dodatnega kapitala, kot je določeno v členu 41 Direktive (EU) 2019/2034.

274. Skupni obseg dodatne kapitalske zahteve mora biti vsota vseh dodatnih kapitalskih zahtev, ki jih določijo pristojni organi in zajemajo vse položaje iz prejšnjega odstavka.

7.2.1 Določitev dodatnega kapitala za kritje tveganj ali elementov tveganj, ki niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti z deloma 3 in 4 Uredbe (EU) 2019/2033

275. Pristojni organi morajo po opravljeni oceni tveganja iz naslova 6 določiti raven dodatne kapitalske zahteve za kritje tveganj ali elementov tveganj, ki niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti z deloma 3 in 4 Uredbe (EU) 2019/2033 in ki so dodatno opredeljeni v delegiranih regulativnih tehničnih standardih, sprejetih v skladu s členom 40(6) Direktive (EU) 2019/2034.

276. Pristojni organi bi se morali pri opredelitvi, oceni in količinski opredelitvi takih tveganj ali elementov tveganj opreti na naslednje vire informacij:

- a. za investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, skupine investicijskih podjetij ter za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo ta merila, kadar

- pristojni organ meni, da je to primerno – ICARAP ali konsolidirani ICARAP v primeru skupin investicijskih podjetij, natančneje njegov element ICAAP, ter rezultate ocene, ki jo je izvedel pristojni organ, vključno z izračuni ICAAP, kadar se štejejo za zanesljive ali delno zanesljive v skladu z odstavki 279 do 282;
- b. za investicijska podjetja, za katera velja Direktiva 2014/59/EU – načrt sanacije in rezultate ocene, ki jo je izvedel pristojni organ, ob upoštevanju zahtev za načrte sanacije, ki veljajo za investicijsko podjetje, ki se pregleduje;
  - c. nadzorniško poročanje;
  - d. rezultate nadzorniške ocene in morebitne izračune primerjalnih vrednosti;
  - e. rezultate vseh ustreznih prejšnjih nadzorniških dejavnosti in
  - f. vse druge ustrezne vhodne podatke, vključno s tistimi, ki izhajajo iz stikov in dialogov z investicijskim podjetjem, javnih tržnih študij ali sektorskih in portfeljskih pogledov.
277. Kot je navedeno v odstavku 276, točka (a), bi morali pristojni organi upoštevati ICAAP in rezultate njegove ocene kot enega ključnih vhodnih podatkov za opredelitev in oceno tveganj in elementov tveganj iz nereguliranih in reguliranih dejavnosti, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno ali jih predstavlja za stranke in trge. Pri količinski opredelitvi zneska kapitala, ki se šteje za ustreznega, in morebitne dodatne kapitalske zahteve je treba med drugimi vhodnimi podatki upoštevati izračune ICAAP, če se štejejo za zanesljive ali delno zanesljive.
278. Kot je navedeno v odstavku 276, točka (b), bi morali pristojni organi po potrebi upoštevati načrt sanacije in njegovo oceno, da bi podprli določitev kapitala, ki se šteje za ustreznega za likvidacijo, skladno s predpisi, kot je dodatno opredeljeno v delegiranih regulativnih tehničnih standardih, sprejetih v skladu s členom 40(6) Direktive (EU) 2019/2034. Natančneje, pristojni organ bi moral uporabiti vhodne podatke iz načrta sanacije, da bi opredelil ključna poslovna področja in kritične funkcije, postopke sanacije, ureditve upravljanja, operativne ukrepe in scenarije. Scenarije, uporabljene v načrtu sanacije, lahko uporabijo tako, da povečajo njihova stopnjo resnosti, da se doseže scenarij likvidacije.

Izračuni ICAAP

279. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ICAAP zajema:
- a. tveganja ali elemente tveganj, ki jim je investicijsko podjetje ali skupina investicijskih podjetij izpostavljena ali jih predstavlja za druge in ki izhajajo iz njegovih ali njenih reguliranih ali nereguliranih poslov in dejavnosti; in
  - b. potrebne ukrepe in vire, pa tudi tveganja ali elemente tveganj, ki bi se lahko pojavili pri postopku likvidacije, skladne s predpisi.
280. Pristojni organi bi morali oceniti zanesljivost izračunov ICAAP, povezanih z odstavkom 279, točki (a) in (b), tako, da določijo, ali so dovolj:

- a. skladni: količinsko opredeljena tveganja morajo biti sorazmerna s poslovnim modelom, sestavo portfelja in strategijo trgovanja investicijskega podjetja;
  - b. razčlenjeni: metodologije ICAAP bi morale omogočati razčlenitev izračunov vsaj glede na kategorijo tveganja²¹, po možnosti razčlenjeni glede na vsako tveganje posebej in ne bi smeli predstavljati le enega izračuna (ekonomskega kapitala), ki zajema vsa tveganja;
  - c. verodostojni: uporabljeni izračuni/metodologije bi morali dokazano zajemati tveganje, ki ga želijo obravnavati, ter temeljiti na znanju in izkušnjah investicijskega podjetja ali po potrebi na primernih modelih in preudarnih predpostavkah;
  - d. razumljivi: osnovni dejavniki izračunov/metodologij bi morali biti jasno opredeljeni. Izračun po načelu „črne skrinjice“ ne bi smel biti sprejemljiv, in
  - e. primerljivi: pristojni organi bi morali upoštevati metodologije ICAAP za merjenje tveganja ter jih prilagoditi, ali prilagoditev zahtevati od investicijskega podjetja, da se omogoči primerljivost s primerljivimi subjekti in ocenami nadzorniških primerjalnih vrednosti.
281. Pristojni organi bi morali oceniti tudi zanesljivost izračunov ICAAP, tako da jih primerjajo z rezultatom nadzorniških primerjalnih vrednosti za enaka tveganja ali enake kategorije tveganja, če so dovolj primerljive, in druge ustrezne vhodne podatke.
282. Izračun ICAAP bi bilo treba šteti za delno zanesljivega, kadar se kljub neizpolnjevanju vseh zgoraj navedenih meril izračun še vedno zdi zelo verodostojen, čeprav bi moralo to veljati le izjemoma in bi morali biti poleg tega sprejeti ukrepi za izboljšanje pomanjkljivosti, ugotovljenih pri izračunu ICAAP.

Nadzorniške primerjalne vrednosti

283. Pristojni organi bi morali razviti in uporabiti nadzorniške primerjalne vrednosti za posamezno tveganje kot način za preskušanje izračunov ICAAP za pomembna tveganja ali elemente teh tveganj, ki niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti z deloma 3 in 4 Uredbe (EU) 2019/2033, ali za nadaljnje podpiranje določanja dodatne kapitalske zahteve po posameznih kategorijah tveganja ali po možnosti po posameznih tveganjih, zlasti kadar se izračuni ICAAP za ta pomembna tveganja ali elemente takih tveganj štejejo za nezanesljive ali niso na voljo.
284. Ob upoštevanju bremena izvajanja za pristojne organe bi bilo treba razviti nadzorniške primerjalne vrednosti, pri katerih je mogoče zagotoviti preudaren, dosleden, pregleden in primerljiv ukrep za primerjavo med investicijskimi podjetji glede na kapital, ki se šteje za ustreznega za določeno kategorijo ali element tveganja.

---

²¹ Kategorije tveganja zajemajo tveganja, povezana z likvidacijo, skladno s predpisi, tveganja za stranke, tveganja za trge, tveganja za podjetja in druga tveganja, dodatno opredeljena v delegiranih regulativnih tehničnih standardih, sprejetih v skladu s členom 40(6) Direktive (EU) 2019/2034.

285. Glede na vrsto različnih poslovnih modelov, ki jih glede na velikost in zapletenost uporabljajo investicijska podjetja, rezultat nadzorniških primerjalnih vrednosti morda ni primeren v vsakem primeru za vsako investicijsko podjetje. Pristojni organi bi morali to obravnavati z uporabo najustreznejše primerjalne vrednosti, kadar je na voljo več možnosti, in z uporabo presoje rezultata primerjalne vrednosti, da se upoštevajo vidiki, specifični za poslovni model in investicijsko podjetje.
286. Kadar pristojni organi pri določanju dodatne kapitalske zahteve upoštevajo nadzorniške primerjalne vrednosti kot del dialoga, bi morali investicijskega podjetju pojasniti utemeljitev in splošna osnovna načela, na katerih temeljijo primerjalne vrednosti.

Drugi pomembni vhodni podatki

287. Pristojni organi bi morali uporabiti druge pomembne vhodne podatke v podporo določanju dodatnih kapitalskih zahtev za posamezno kategorijo tveganja ali posamezno tveganje. Drugi pomembni vhodni podatki lahko vključujejo primerjave med primerljivimi subjekti ali druga pomembna poročila in študije.
288. Drugi pomembni vhodni podatki bi morali spodbuditi pristojne organe, da ponovno ocenijo ustreznost/zanesljivost izračuna ICAAP/primerjalne vrednosti za posamezno tveganje ali kategorijo tveganj in/ali prilagodijo rezultat, kadar obstajajo dvomi glede njegove točnosti.
289. Za zagotovitev skladnosti pri določanju dodatne kapitalske zahteve za posamezno kategorijo tveganja ali tveganje bi morali pristojni organi uporabiti enake skupine primerljivih subjektov, vzpostavljene za analizo tveganj za kapital iz naslova 6.
290. Kadar pristojni organi upoštevajo druge pomembne vhodne podatke za določanje dodatne kapitalske zahteve kot del nadzorniškega dialoga, bi morali investicijskemu podjetju pojasniti utemeljitev in splošna osnovna načela, na katerih temeljijo uporabljeni vhodni podatki.

7.2.2 Določanje kapitala ali drugi ukrepi za kritje pomanjkljivosti modela, ki se uporabljajo v regulativne namene

291. Če med rednim pregledovanjem notranjih pristopov v skladu z zahtevami iz člena 37 Direktive (EU) 2019/2034 pristojni organi odkrijejo pomanjkljivosti modela, ki bi lahko povzročile podcenjevanje minimalnih kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) 2019/2033, bi morali določiti dodatno kapitalsko zahtevo za tovrstne pomanjkljivosti, kadar se ugotovi, da je to primernejše od drugih nadzorniških ukrepov, kot je zahteva za investicijsko podjetje, naj prilagodi svoje modele. Takšno dodatno kapitalsko zahtevo bi bilo treba določiti le kot začasen ukrep, dokler se ne odpravijo pomanjkljivosti.

7.2.3 Določanje kapitala ali drugi ukrepi za kritje pomanjkljivosti pri prilagajanju preudarnega vrednotenja trgovalne knjige

292. Če pristojni organi med pregledovanjem v skladu s členom 36 Direktive (EU) 2019/2034 in po izvedbi ocene tveganja iz naslova 6 odkrijejo pomanjkljivosti preudarnega

vrednotenja pozicij iz trgovalne knjige investicijskega podjetja, ki bi lahko povzročile podcenjevanje zahteve K-NPR, določene v členu 22 Uredbe (EU) 2019/2033, bi morali določiti dodatno kapitalsko zahtevo za kritje tovrstnih pomanjkljivosti. Takšno dodatno kapitalsko zahtevo bi bilo treba določiti le, če je primernejša od katerega koli nadzorniškega ukrepa, in bi jo bilo treba ohraniti samo kot začasen ukrep, dokler se ne odpravijo pomanjkljivosti.

7.2.4 Določanje kapitala ali drugi ukrepi za kritje drugih pomanjkljivosti

293. Pristojni organi bi morali določiti dodaten kapital za kritje pomanjkljivosti pri ureditvah, procesih, mehanizmih in strategijah upravljanja ali drugih pomanjkljivosti, ugotovljenih na podlagi ocene tveganja iz naslovov 4 do 6, kadar se drugi nadzorniški ukrepi štejejo za nezadostne ali neustrezne za zagotovitev skladnosti z zahtevami. Pristojni organi bi morali takšno dodatno kapitalsko zahtevo določiti le kot začasen ukrep, dokler se ne odpravijo pomanjkljivosti.
294. Če investicijsko podjetje, ki ne izpolnjuje pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, večkrat ne vzpostavi ali ohranjanje ustrezne ravni kapitala za kritje smernic glede dodatnega kapitala, sporočenih v skladu s členom 41(1) Direktive (EU) 2019/2034, bi morali pristojni organi najpozneje dve leti po kršitvi smernic določiti dodatno kapitalsko zahtevo za kritje tega dodatnega tveganja. Pristojni organi lahko to odločitev odložijo, če investicijskemu podjetju dovolijo, da zaradi cikličnih gospodarskih nihanj ali drugih okoliščin, specifičnih za posamezno podjetje, poslujejo pod ravnjo iz smernic.

7.3 Opredelitev in utemeljitev kapitalskih zahtev

295. Pri določanju dodatne kapitalske zahteve v skladu s členom 40(3) Direktive (EU) 2019/2034 v roku, navedenem v odstavku 271, bi morali pristojni organi določiti:
- absolutni znesek dodatne kapitalske zahteve, ki je posledica ugotovitev na podlagi ocene SREP, in
  - razmerje med absolutnim zneskom iz točke (a) in lastno kapitalsko zahtevo investicijskega podjetja, določeno v skladu s členom 11 Uredbe (EU) 2019/2033 v času določitve absolutnega zneska iz točke (a) („D“), v skladu z naslednjo formulo:

$$\frac{\text{absolutni znesek dodatne kapitalske zahteve}}{D}$$

296. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da bi morala biti veljavna dodatna kapitalska zahteva vedno enaka višjemu od absolutnega zneska iz odstavka 295, točka (a), ali zneska dodatne kapitalske zahteve, ki je potreben za ohranjanje razmerja iz odstavka 295, točka (b), če se D povečuje in dokler ni določen novi znesek, ker so pristojni organi zaključili oceno SREP.

297. Pristojni organi bi morali v skladu s členom 40(5) Direktive (EU) 2019/2034 pri sporočanju bonitetnih zahtev investicijskim podjetjem utemeljiti svojo odločitev o naložitvi dodatne kapitalske zahteve z jasno obrazložitvijo celovite ocene elementov iz odstavka 273. V utemeljitvi, ki bi morala biti specifična za investicijsko podjetje, bi morali biti jasno navedeni glavni dejavniki, na katerih temelji dodatna kapitalska zahteva, vključno s tveganji in elementi tveganj, ki prispevajo k tovrstni dodatni kapitalski zahtevi. Pristojni organi bi se morali pri utemeljitvi dodatne kapitalske zahteve sklicevati na vse ustrezne kategorije tveganja, tj. tveganja, povezana z likvidacijo, ki ni skladna s predpisi, tveganje za stranke, tveganje za trge, tveganje za podjetja in druga tveganja.
298. Pristojni organi bi morali v utemeljitvi dodatne kapitalske zahteve v skladu z odstavkom 273, točke (b) do (d), opredeliti tudi glavne pomanjkljivosti, ki jih je treba kriti s temi zahtevami, dokler se ne odpravijo, v skladu z odstavki 291 do 293. Pristojni organi bi morali ob upoštevanju ustreznih nadzorniških ukrepov v skladu z naslovom 10 od investicijskih podjetij zahtevati, da opredelijo ustrezne ukrepe za odpravo teh pomanjkljivosti in sporočijo pričakovane časovne okvire za odpravo pomanjkljivosti.

7.4 Izpolnjevanje zahtev ob cikličnih gospodarskih nihanjih

299. Pristojni organi bi morali za investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogoje za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033, določiti ustreznost kapitala investicijskega podjetja v primeru neugodnih cikličnih gospodarskih nihanj in ali so za odpravo morebitnih pomanjkljivosti potrebni nadzorniški ukrepi, vključno s smernicami glede dodatnega kapitala (P2G), revidiranim načrtovanjem kapitala in drugimi ukrepi, kot so določeni v naslovu 10.
300. Pristojni organi bi morali pri obravnavi neugodnih cikličnih gospodarskih nihanj oceniti, kako se lahko tveganja ali elementi tveganj, ki jih investicijska podjetja predstavljajo za druge ali so jim izpostavljena, razvijajo v večletnem obdobju, pri čemer je treba upoštevati poslovni cikel investicijskega podjetja. Stopnja podrobnosti te ocene se mora razlikovati glede na zapletenost poslovnega modela in profila tveganosti investicijskega podjetja.
301. Pristojni organi bi morali pri oceni kapitalske ustreznosti v primeru neugodnih cikličnih gospodarskih nihanj upoštevati kvalitativne in kvantitativne rezultate:
- a. nadzorniških stresnih testov ali analiz občutljivosti, če so na voljo;
  - b. stresnih testov ali analiz občutljivosti investicijskih podjetij, če so na voljo in dovolj zanesljivi na podlagi ocene iz naslova 5, ali
  - c. druge ocene cikličnih gospodarskih nihanj, ki jo izvedejo pristojni organi ali investicijsko podjetje na podlagi ocene iz naslova 5, če je dovolj zanesljiva.
302. Pristojni organi bi morali na podlagi ocene v skladu z odstavkom 301 ugotoviti, ali kapital investicijskega podjetja zadostuje za kritje veljavnih kapitalskih zahtev, vključno z dodatno kapitalsko zahtevo, ob neugodnih cikličnih gospodarskih nihanjih.

7.4.1 Določanje P2G

303. Pristojni organi bi morali določiti P2G, kot je navedeno v tem oddelku, in v času, določenem v odstavku 271. Če je rezultat določitve pozitivna vrednost, bi morali določiti P2G za odpravo nadzorniških pomislekov glede občutljivosti investicijskega podjetja za neugodna ciklična gospodarska nihanja.
304. P2G je znesek kapitala, ki se šteje za ustreznega in bi ga bilo treba določiti tako, da omogoča ciklična gospodarska nihanja ter hkrati zaščiti pred morebitno kršitvijo ustreznih kapitalskih zahtev v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2019/2033 in dodatne kapitalske zahteve, izračunane v skladu s členom 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034, in pred kakršnim koli ogrožanjem sposobnosti investicijskega podjetja, da se likvidira v skladu s predpisi. Če pristojni organi ugotovijo, da investicijsko podjetje v neugodnih gospodarskih razmerah ni zaskrbljeno zaradi takih ovir, se lahko odločijo, da ne določijo P2G.
305. Pristojni organi bi morali določiti P2G na podlagi rezultatov ocene cikličnih gospodarskih nihanj v skladu z odstavkom 301. Tovrstne analize bi morale upoštevati strategijo in poslovni model investicijskega podjetja ter okolje, v katerem posluje, kot podlago za opredelitev ranljivosti in tveganj za škodo na ravni investicijskega podjetja ter odražati ustrezna gospodarska nihanja, do katerih lahko pride na ravni celotnega sistema, kot močno razširjene motnje pri zagotavljanju finančnih storitev, ki so posledica oslabitve velikega dela finančnega sistema, ali kot močno razširjeno nestanovitnost v cenah premoženja ali nestanovitnost, specifično za poslovni model investicijskega podjetja (kot pretres, specifičen za naravo in trajanje finančnih instrumentov, s katerimi trguje investicijsko podjetje) v prospektivnem obdobju.
306. Pristojni organi bi morali za namene odstavka 305 zagotoviti, da analize, izvedene za vzpostavitev P2G, ustrezno zajemajo:
- a. vsa pomembna tveganja, ki prispevajo k dodatni kapitalski zahtevi, določeni v skladu s členom 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034, in
  - b. primere, v katerih investicijsko podjetje utrpí znatne izgube, ki ovirajo njegovo poslovanje, ali v katerih bo morda moralo prenehati poslovati v skladu s predpisi.
307. Pristojni organi na splošno ne bi smeli uporabljati P2G za kritje vidikov tveganj, ki bi jih morala kriti dodatna kapitalska zahteva v skladu z oddelkom 7.2 teh smernic.
308. Pristojni organi bi morali pri določanju velikosti P2G zagotoviti, da je določena na ravni, ki je primerna za kritje največjih pričakovanih sprememb navadnega lastniškega temeljnega kapitala investicijskega podjetja in zagotavljanje kritja veljavnih kapitalskih zahtev.
309. Pristojni organi bi morali pri določanju velikosti P2G po potrebi upoštevati naslednje dejavnike:
- a. kadar je P2G določen na podlagi stresnih testov, čas, v katerem pride do največjega stresnega vpliva, v primerjavi z izhodiščem in časovnim obdobjem scenarijev, uporabljenih v stresnih testih;

- b. rezultat zanesljivega notranjega stresnega testa ali analize občutljivosti investicijskega podjetja, ob upoštevanju posebnih opredelitev in predpostavk v scenariju, zlasti kadar se te štejejo za bolj ustrezne za poslovni model in profil tveganosti investicijskega podjetja ali kadar so notranji scenariji strožji od nadzorniških scenarijev, če so slednji na voljo;
  - c. ustrezne blažilne ukrepe upravljanja investicijskega podjetja, če so na podlagi nadzorniške ocene dovolj verodostojni in zelo zanesljivi;
  - d. informacije in nadzorniška mnenja o ustreznosti nadzorniških stresnih testov ali stresnih testov in analiz občutljivosti, ki jih izvede investicijsko podjetje, za strategijo, finančne načrte in poslovni model investicijskega podjetja;
  - e. manjšo gotovost glede dejanske občutljivosti investicijskega podjetja na neugodne scenarije;
  - f. vsa morebitna prekrivanja z veljavno dodatno kapitalsko zahtevo;
  - g. ali se v investicijskem podjetju izvaja prestrukturiranje ali reševanje ali ne.
310. Brez poseganja v odstavku 271 bi morali pristojni organi pravočasno pregledati raven P2G, če se ta raven na podlagi vseh ustreznih informacij, ki so na voljo pristojnim organom, šteje za netočno. Oceniti morajo vsaj, ali je obstoječa raven P2G še vedno ustrezna, in jo po potrebi spremeniti, kadar kvalitativni in kvantitativni rezultati iz odstavka 305 pokažejo pomembne spremembe v primerjavi z analizo, ki se je prej uporabljala za določitev P2G.
311. P2G, ki ga določijo pristojni organi, je dodatek najvišji komponenti kapitalskih zahtev v skladu s členom 11 Uredbe (EU) 2019/2033 in dodatni kapitalski zahtevi, določeni v skladu s členom 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034.

7.4.2 Sporočanje in sestava P2G

312. Če je P2G določen ali posodobljen, bi morali pristojni organi investicijskemu podjetju sporočiti njegovo raven in ustrezne roke za njegovo vzpostavitev v skladu z odstavkom 316. Pristojni organi bi morali tudi pojasniti morebiten nadzorniški odziv na primere, ko P2G ni dosežen.
313. Pristojni organi bi morali v primeru pregledovanja v skladu z odstavkom 310, kadar se nadzorniško pregledovanje v skladu s členom 36 Direktive (EU) 2019/2034 ne izvaja, sporočiti novo raven P2G.
314. Pristojni organi bi morali investicijskim podjetjem sporočiti, da se pričakuje, da bo P2G dosežen s kapitalom, ki ustreza navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu, in da mora biti P2G vključen v okviru načrtovanja kapitala in upravljanja tveganja, vključno z okvirom nagnjenosti k prevzemanju tveganj in po potrebi načrtovanje sanacije.
315. Pristojni organi bi morali investicijskim podjetjem sporočiti tudi, da kapitala, ki ga imajo za namene P2G, ni mogoče uporabiti za izpolnjevanje drugih kapitalskih zahtev.

316. Pri določanju in sporočanju rokov investicijskemu podjetju za določitev P2G bi morali pristojni organi upoštevati vsaj naslednje:
- a. ali je investicijsko podjetje v postopku prestrukturiranja ali reševanja in
  - b. možne posledice, ki jih lahko ima P2G, denominiran v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu, za druge dele kapitalskih zahtev in zmožnost investicijskih podjetij, da izdajo dodatne instrumente prvega reda ali drugega reda.

7.4.3 Načrtovanje kapitala in drugi nadzorniški ukrepi za obravnavo kapitalske ustreznosti v stresnih pogojih

Načrtovanje kapitala

317. Kadar kvantitativni rezultati iz oddelka 7.4 kažejo, da investicijsko podjetje v danih neugodnih scenarijih ne bo moglo izpolniti veljavnih kapitalskih zahtev, bi morali pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevati, naj predloži verodostojen kapitalski načrt, v katerem je obravnavano tveganje neizpolnitve zadevnih kapitalskih zahtev.
318. Pri določanju verodostojnosti kapitalskega načrta bi morali pristojni organi ustrezno upoštevati:
- a. ali kapitalski načrt zajema celotno predvideno neugodno obdobje;
  - b. ali kapitalski načrt vključuje niz verodostojnih blažilnih ukrepov in upravljavskih ukrepov;
  - c. ali je investicijsko podjetje pripravljeno in sposobno sprejeti take ukrepe za obravnavo kršitev veljavnih kapitalskih zahtev v neugodnih razmerah;
  - d. ali za te blažilne in upravljavske ukrepe veljajo kakršne koli pravne omejitve ali omejitve glede ugleda;
  - e. verjetnost, da bi lahko investicijsko podjetje z blažilnimi in upravljavskimi ukrepi v ustreznem časovnem okviru v celoti izpolnilo svoje veljavne kapitalske zahteve;
  - f. ali so predlagani ukrepi na splošno v skladu z makroekonomskimi pomisleki in z znanimi prihodnjimi regulativnimi spremembami, ki vplivajo na investicijsko podjetje, v obsegu in časovnem razporedu predvidenih negativnih scenarijev, ter
  - g. kadar je to ustrezno, razpon možnih načinov sanacije in njihovo analizo, kot je opredeljeno v načrtu sanacije investicijskega podjetja.
319. Pri ocenjevanju kapitalskih načrtov bi morali pristojni organi po učinkovitem dialogu z investicijskim podjetjem po potrebi od investicijskega podjetja zahtevati, naj te načrte ustrezno spremeni, vključno s predlaganimi upravljavskimi ukrepi, ali od investicijskih podjetij zahtevati, naj sprejmejo dodatne blažilne ukrepe, ki bi postali pomembni glede na scenarij in trenutne makroekonomske pogoje.

320. Pristojni organi bi morali od investicijskih podjetij pričakovati, da izvajajo spremenjeni kapitalski načrt, vključno z nadaljnjimi spremembami na podlagi rezultatov nadzorniške ocene in nadzorniškega dialoga.

Dodatni nadzorniški ukrepi

321. Pristojni organi bi morali, kadar je to ustrezno, razmisliti o uporabi dodatnih nadzorniških ukrepov iz naslova 10 za zagotovitev, da je investicijsko podjetje v neugodnih razmerah ustrezno kapitalizirano.
322. Zlasti kadar kvantitativni rezultati nadzorniških stresnih testov ali analiz občutljivosti kažejo, da bo investicijsko podjetje v neugodnem scenariju v naslednjih 12 mesecih verjetno kršilo veljavne kapitalske zahteve, bi morali pristojni organi take informacije, kadar je to primerno, obravnavati kot eno od možnih okoliščin v smislu člena 38, točka (b), Direktive (EU) 2019/2034. V takih primerih bi morali pristojni organi uporabiti ustrezne ukrepe v skladu s členom 39(2) Direktive (EU) 2019/2034, katerih cilj je zagotavljanje zadostnih ravni kapitala. Zlasti kadar so taki ukrepi povezani s kapitalom, bi morali pristojni organi zlasti upoštevati eno ali oboje od naslednjega, kot je določeno v členu 39(2), točki (a) in (f):
- a. da od investicijskih podjetij zahtevajo, da razpolagajo z ustreznim obsegom dodatnega kapitala v obliki nominalnega zneska, ob upoštevanju rezultatov ocene SREP;
  - b. da zahtevajo zmanjšanje tveganja pri delovanju, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi investicijskega podjetja.

7.5 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

323. Na podlagi zgornje ocene bi morali pristojni organi oblikovati mnenje o tem, ali obstoječi kapitalski viri zagotavljajo zanesljivo kritje tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom, ki temelji na merilih, navedenih v tabeli 9.

Tabela 9: Nadzorniška merila za izračun rezultata kapitalske ustreznosti

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Obseg kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, predstavljata nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Investicijsko podjetje zlahka izpolnjuje P2G z razpoložljivim navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, kjer je to primerno. • Investicijsko podjetje ima in naj bi tudi v prihodnje imelo raven kapitala, ki znatno presega kapitalsko zahtevo in dodatno kapitalsko zahtevo. • Ocena cikličnih gospodarskih nihanj, po potrebi vključno z stresnim testiranjem ali analizami

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<p>občutljivosti, ne kaže zaznavnega tveganja v zvezi z vplivom cikličnih gospodarskih nihanj na kapital.</p> <ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje ima verjeten in verodostojen kapitalski načrt, ki bi bil lahko učinkovit, če bi bilo to potrebno.
2	Obseg kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, predstavljata srednje nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje s težavo izpolnjuje P2G z razpoložljivim navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Blažilni ukrepi upravljanja za obravnavo te težave so ocenjeni kot verodostojni in učinkoviti. Ocena cikličnih gospodarskih nihanj, po potrebi vključno z stresnim testiranjem ali analizami občutljivosti, kaže nizko stopnjo tveganja v zvezi z vplivom cikličnih gospodarskih nihanj na kapital, vendar so blažilni ukrepi za obravnavo tega stanja ocenjeni kot verodostojni in učinkoviti. Investicijsko podjetje ima verjeten in verodostojen kapitalski načrt, ki sicer vključuje tudi tveganja, vendar bi lahko bil učinkovit, če bi bilo to potrebno.
3	Obseg kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, predstavljata srednje visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje ne izpolnjuje P2G z razpoložljivim navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Obstajajo pomisleki glede verodostojnosti in učinkovitosti blažilnih ukrepov upravljanja za obravnavo stanja. Ocena cikličnih gospodarskih nihanj, po potrebi vključno z stresnim testiranjem ali analizami občutljivosti, kaže srednjo stopnjo tveganja v zvezi z vplivom cikličnih gospodarskih nihanj na kapital. Ukrepi upravljanja morda tega tveganja ne obravnavajo verodostojno in učinkovito. Investicijsko podjetje ima kapitalski načrt, ki verjetno ne bo učinkovit.
4	Obseg kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, predstavljata visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje ne izpolnjuje P2G (ali namenoma ni vzpostavilo P2G) z razpoložljivim navadnim lastniškim temeljnim kapitalom in tega ne bo zmoglo v bližnji prihodnosti. Blažilni ukrepi upravljanja za obravnavo stanja so ocenjeni kot neverodostojni in neučinkoviti. Ocena cikličnih gospodarskih nihanj, po potrebi vključno z stresnim testiranjem ali analizami občutljivosti, kaže, da bi investicijsko podjetje zaradi cikličnih gospodarskih nihanj kršilo svojo dodatno

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<p>kapitalsko zahtevo. Ukrepi upravljanja tega tveganja ne obravnavajo verodostojno niti učinkovito.</p> <ul style="list-style-type: none"> Investicijsko podjetje nima kapitalskega načrta ali pa ima kapitalski načrt, ki je očitno neustrezen.

Naslov 8. Ocena tveganja za likvidnost

8.1 Splošni premisleki

324. Pristojni organi bi morali oceniti in točkovati tveganja za likvidnost, ki so bila opredeljena kot pomembna za investicijsko podjetje, ter upravljanje in kontrolo teh tveganj s strani investicijskega podjetja.
325. Formalnost in razčlenjenost ocene bi morala biti odvisna od velikosti, strukture in notranje organizacije investicijskega podjetja ter narave, obsega in zapletenosti njegovih dejavnosti, pa tudi njegove tveganosti za stranke, tveganosti za trg in tveganosti za investicijsko podjetje. Pri investicijskih podjetjih, ki ne poslujejo za svoj račun, bi morala biti ocena manj izčrpna, pri investicijskih podjetjih, ki poslujejo za svoj račun, pa bolj razčlenjena in izčrpnjša.
326. Investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, bi morala izvajati oceno likvidnosti, tudi znotraj enega dne, v skladu s členom 29(1), točka (d), Direktive (EU) 2019/2034. Pristojni organi bi morali zato celovito oceniti investicijska podjetja, ki opravljajo dejavnosti vzdrževanja trga, kot so opredeljene v členu 2(1), točka (k), Uredbe (EU) št. 236/2012, in oceniti, ali takšna investicijska podjetja zajemajo elemente, ki so zanje pomembni, kot sta ocena likvidnostnega tveganja znotraj enega dne in ustreznost razpoložljivih likvidnih sredstev.
327. Pristojni organi bi morali preveriti, ali investicijsko podjetje izpolnjuje minimalne likvidnostne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 in Direktive (EU) 2019/2034. Pristojni organi bi morali razširiti obseg ocenjevanja, da bi si ustvarili celovito mnenje o likvidnostnem tveganju.
328. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju tveganja za likvidnost upoštevati vse naslednje vire informacij, če so na voljo:
- a. rezultate analize storitev in dejavnosti, ki jih opravlja investicijsko podjetje, ter informacije, pridobljene s spremljanjem ključnih kazalnikov, zlasti kadar lahko prispevajo k razumevanju ključnih virov tveganja za likvidnost;
  - b. nadzorniško poročanje in zlasti informacije, ki jih zagotovi investicijsko podjetje v okviru poročanja v skladu s členom 54 Uredbe (EU) 2019/2033;
  - c. redno poročilo, kvantitativno poročilo, poročilo o računovodskem izkazu, notranja poročila, kot so poročila uprave o likvidnosti investicijskega podjetja in vse druge informacije, ki jih pristojni organ zahteva od investicijskega podjetja;

- d. vse informacije obvladujoče družbe investicijskega podjetja, če je investicijsko podjetje odvisno podjetje in je vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi, zlasti informacije o likvidnostnem tveganju investicijskih podjetij, ki so del bančne skupine;
  - e. rezultate vseh nadzorniških dejavnosti;
  - f. vse informacije na podlagi ILAAP investicijskega podjetja;
  - g. ugotovitve in pripombe iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil;
  - h. priporočila in smernice, ki jih izda organ EBA ali ESMA, ter opozorila in priporočila, ki jih izdajo makrobonitetni organi ali odbor ESRB, in
  - i. tveganje, ugotovljeno glede drugih investicijskih podjetij, ki uporabljajo podoben poslovni model.
329. Ocena likvidnostnega tveganja mora temeljiti na zanesljivih in posodobljenih informacijah, rezultate pa je treba upoštevati pri ocenjevanju procesa upravljanja likvidnostnega tveganja.
330. Pristojni organi bi morali rezultat ocene likvidnostnega tveganja odraziti v povzetku ugotovitev, v katerem so pojasnjeni glavni dejavniki tveganja in naveden rezultat.

8.2 Ocenjevanje likvidnostnega tveganja

331. Pristojni organi bi morali oceniti vpliv na likvidna sredstva v težkih, vendar verjetnih pogojih in kako je investicijsko podjetje pripravljeno ublažiti odlive za izjemne situacije v skladu z okvirom upravljanja likvidnostnega tveganja iz oddelka 8.4 teh smernic.
332. Pristojni organi bi morali oceniti znesek likvidnih sredstev, ki ga investicijsko podjetje potrebuje za ohranjanje ustrezne ravni likvidnih sredstev, ki obravnavajo bistvene vire tveganja investicijskega podjetja, vključno s tveganjem za stranke, tveganjem za trg in tveganjem za investicijsko podjetje v običajnih in težkih, vendar verjetnih pogojih za kritje idiosinkratičnih, tržnih in skupnih pretresov.
333. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju vpliva težkih, vendar verjetnih pogojev na likvidnostne potrebe investicijskega podjetja oceniti vse bistvene vire likvidnostnega tveganja, vključno s tveganjem za stranke, tveganjem za trg in tveganjem za investicijsko podjetje, ter likvidne vire, potrebne za morebitno likvidacijo investicijskega podjetja v skladu s predpisi. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti vse od naslednjega:
- a. ali investicijsko podjetje upravlja sredstva ali denar strank ter njegovo sposobnost, da v primeru resnih, vendar verjetnih scenarijev pravočasno vrne ta sredstva;

- b. ali investicijsko podjetje ocenjuje svoje likvidnostne potrebe za druge zunajbilančne dejavnosti in ob tem upošteva, da pogojna narava zunajbilančnih instrumentov povečuje zapletenost upravljanja povezanih denarnih tokov;
- c. druge morebitne vire denarnih odlivov, vključno z zamenjavami, izdanimi ali prodanimi izvenborznimi (OTC) opcijami, drugimi pogodbami na obrestno mero, pogodbami o terminskem deviznem tečaju, pozivi k doplačilu kritja in pogodbami o predčasni prekinitvi;
- d. ali obstajajo težave pri dostopu do nekaterih trgov;
- e. ali na trgih tujih valut morda ni dovolj likvidnosti;
- f. ali se lahko devizni tečaj močno zmanjša, ko investicijsko podjetje opravlja transakcije v tuji valuti v velikem obsegu, in
- g. ali je investicijsko podjetje, ki uporablja svoje pozicije, izpostavljeno likvidnostnemu tveganju zaradi tveganja za zmanjšanje tržne vrednosti pozicije, ki bi sprožilo potrebo po dodatnem zavarovanju ali kritju, zaradi katerega bi morale investicijsko podjetje hitro likvidirati svoje pozicije.

Ovrednotenje tveganja likvidnosti znotraj enega dne

334. Pristojni organi bi morali za investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun, oceniti, ali ima investicijsko podjetje zadostno raven visokokakovostnih likvidnih sredstev in drugih likvidnostnih prilivov za dnevno kritje likvidnostnih odlivov, vključno z obdobjem znotraj enega dne. Pristojni organi bi morali celoviteje oceniti investicijska podjetja, ki opravljajo dejavnosti vzdrževanja trga. Vendar bi bilo treba upoštevati vsako zmanjšanje likvidnostnega tveganja, ki ga zagotavljajo klirinške transakcije prek klirinškega člana.
335. Pristojni organi bi morali v skladu s členom 29(1), točka (d), Direktive (EU) 2019/2034 svojo oceno utemeljiti na analizi likvidnostnega tveganja znotraj enega dne, ki jo izvede investicijsko podjetje. Likvidnost znotraj enega dne je treba oceniti v normalnih in težkih, vendar verjetnih pogojih.
336. Pristojni organi bi morali za namene ocene likvidnostnega tveganja znotraj enega dne oceniti, ali investicijsko podjetje opravlja kliring svojih pozicij prek klirinških članov ali posluje na prostem trgu. Če za investicijsko podjetje jamči klirinški član ali katera koli druga stranka, bi moral pristojni organ oceniti učinkovitost jamstev pri zmanjševanju likvidnostnega tveganja.
337. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju likvidnostnih potreb v normalnih pogojih in ocenjevanju likvidnostnega tveganja znotraj enega dne analizo podpreti z dokazi, pridobljenimi z notranjimi poročili in informacijami investicijskega podjetja ter s podatki iz

nadzorniškega poročanja, kot je določeno v izvedbenih tehničnih standardih, sprejetih v skladu s členom 54(3) Uredbe (EU) 2019/2033.

338. Pristojni organi bi morali oceniti izpostavljenost investicijskega podjetja likvidnostnemu tveganju znotraj enega dne, vključno z razpoložljivostjo likvidnih sredstev znotraj enega dne. Pristojni organi bi morali oceniti, ali bodo zahteve glede dnevne poravnave izpolnjene, vključno z oceno razpoložljive likvidnosti znotraj enega dne ali dostopne likvidnosti v normalnih pogojih ter med finančnimi ali operativnimi dogodki, ki lahko vplivajo na dostop do likvidnosti, kot so okvare informacijske tehnologije, pravne omejitve prenosa sredstev ali neplačila nasprotnih strank v poslu.

Ovrednotenje razpoložljivih likvidnih sredstev

339. Pristojni organi bi morali za investicijska podjetja, ki so vzdrževalci trga, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (k), Uredbe (EU) št. 236/2012, oceniti razpoložljiva likvidna sredstva. Pristojni organi bi morali podobne ocene opraviti tudi za investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za vzdrževalce trga, če pristojni organi menijo, da je to primerno.
340. Pristojni organi bi morali oceniti ustreznost likvidnostnih virov investicijskih podjetij, ki so vzdrževalci trga, potrebnih za izpolnjevanje likvidnostnih potreb v različnih časovnih obdobjih, tudi znotraj enega dne. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati vsa naslednja merila:
- a. likvidna sredstva, ki so pravočasno na voljo za sposobnost delovanja investicijskega podjetja v običajnih in težkih, vendar verjetnih pogojih;
  - b. skupna likvidna sredstva, ki so investicijskemu podjetju na voljo v celotnem obdobju ustreznih težkih, vendar verjetnih pogojev;
  - c. značilnosti različnih težkih, vendar verjetnih pogojev, kot sta resnost in trajanje, ter obdobja, upoštevanih pri ovrednotenju likvidnostnih potreb investicijskega podjetja;
  - d. znesek sredstev, ki bi jih bilo treba unovčiti v ustreznih časovnih obdobjih;
  - e. ali so dejanska likvidnostna sredstva, vključno z njihovo kakovostjo, v skladu z nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju likvidnostnega tveganja;
  - f. razpoložljivost in obseg likvidnostnih virov, ki jih zagotavlja klirinški član.
341. Pristojni organi bi morali oceniti sposobnost investicijskih podjetij, ki so vzdrževalci trga, da pravočasno unovčijo svoja likvidna sredstva in tako izpolnijo svoje likvidnostne potrebe v stresnem obdobju. Pristojni organi bi morali upoštevati vsa naslednja merila:
- a. ali investicijsko podjetje preskuša dostop do trga z redno prodajo ali repo posli;

- b. ali obstajajo velike koncentracije, ki lahko predstavljajo tveganje napačno predvidenih likvidnih sredstev;
- c. ali so likvidnostni viri zlahka na voljo in pod nadzorom ustreznih zaposlenih;
- d. ali je denominacija likvidnih sredstev skladna z razporeditvijo likvidnostnih potreb po valutah;
- e. če si je investicijsko podjetje izposodilo likvidna sredstva, ali jih ne bi imelo več na voljo za izpolnjevanje odlivov v težkih, vendar verjetnih pogojih ob upoštevanju neto učinka transakcije in
- f. zanesljivost odobrenih likvidnostnih kreditov, če jih investicijsko podjetje uporablja.

Ovrednotenje financiranja

342. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju tveganja za likvidnost oceniti ureditve financiranja investicijskega podjetja in stabilnost virov financiranja v normalnih in težkih, vendar verjetnih pogojih.
343. Pristojni organi bi morali oceniti ustreznost profila financiranja investicijskega podjetja ob upoštevanju vseh naslednjih meril:
- a. ali so obveznosti investicijskega podjetja ustrezno izpolnjene s stabilnim financiranjem;
  - b. ali v primeru, da investicijsko podjetje pripada skupinam, obstajajo redni pretoki likvidnosti znotraj skupine ter ali so zahtevani s pogodbami in še vedno veljajo ter
  - c. ali ima investicijsko podjetje dostop do kreditnih sredstev kreditne institucije ali drugega subjekta v skupini ali do drugih alternativnih virov financiranja.
344. Pristojni organi bi morali oceniti raznolikost virov financiranja. Pri oceni je treba upoštevati, ali je financiranje zavarovano ali nezavarovano, na primer uporabo pogodb o začasni prodaji, trge posojanja vrednostnih papirjev, izdajanje dolgoročnega dolga na javnih in zasebnih trgih, različne instrumente kratkoročnega financiranja, kot so bančna posojila, in po potrebi raznolikost regionalnih trgov.
345. Pristojni organi bi morali oceniti, ali bi lahko morebitne pomanjkljivosti, ki izhajajo iz profila financiranja investicijskega podjetja, kot so neusklajenost prilivov in odlivov pri tržnih dejavnostih, ki presegajo sprejemljive meje, ali prevelike koncentracije virov financiranja povzročile likvidnostno tveganje. Pristojni organi bi morali oceniti stopnjo

odvisnosti investicijskega podjetja od posameznih virov financiranja na podlagi investicijskih storitev, narave in ponudnika sredstev.

346. Pristojni organi bi morali upoštevati dejavnike, ki lahko zmanjšajo stabilnost financiranja v zvezi z vrsto in značilnostmi sredstev in obveznosti.
347. Pristojni organi bi morali oceniti tveganje za vzdržnost profila financiranja investicijskega podjetja, ki izhaja iz koncentracij virov financiranja. Upoštevati bi morali, ali so nasprotno stranke investicijskega podjetja samostojne ali povezane, in drugo tveganje koncentracije, ki lahko v prihodnosti vpliva na dostop investicijskega podjetja do financiranja. Ocena bi morala vključevati zanesljivost alternativnih strategij financiranja investicijskega podjetja in njihovo ustreznost za zaščito podjetja.

8.3 Ocena upravljanja likvidnostnega tveganja

348. Pristojni organi bi morali oceniti okvir investicijskega podjetja za upravljanje likvidnostnih tveganj. Za manjša in manj zapletena investicijska podjetja bi bilo treba to oceno poenostaviti, da bi se izognili prevelikemu bremenu za organ in investicijsko podjetje.

Organizacijski okvir, politike in postopki

349. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima investicijsko podjetje učinkovit okvir upravljanja likvidnostnih tveganj, ki mu omogoča, da ugotovi, kako je izpostavljeno likvidnostnemu tveganju. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je investicijsko podjetje vzpostavilo zanesljive sisteme upravljanja in kontrole likvidnostnih tveganj, ki mu omogočajo spremljanje učinkovitosti likvidnosti, stopnje likvidnostnega tveganja ter skladnosti z vzpostavljenimi politikami in postopki.
350. Okvir bi moral biti sorazmeren z velikostjo, strukturo in notranjo organizacijo investicijskega podjetja ter naravo, obsegom in zapletenostjo njegovih dejavnosti, pa tudi s tveganjem za stranke, tveganjem za trg in tveganjem za investicijsko podjetje. Pri investicijskih podjetjih, ki ne poslujejo za svoj račun, okvira upravljanja likvidnostnih tveganj morda ni treba ločiti od drugih politik in postopkov, povezanih s tveganji.
351. Pristojni organi bi morali oceniti, ali okvir investicijskega podjetja za upravljanje tveganj upošteva, kako lahko investicijsko podjetje ugotovi primanjkljaj likvidnih sredstev, preden nastopijo stresni pogoji.
352. Pristojni organi bi morali oceniti, ali so strategije investicijskega podjetja osredotočene na zagotavljanje sposobnosti investicijskega podjetja, da še naprej posluje in si prizadeva za nove poslovne priložnosti v vseh tržnih okoljih za daljše obdobje brez takojšnje likvidacije sredstev ali zbiranja dodatnih sredstev.
353. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju okvira, politik in postopkov za upravljanje likvidnostnega tveganja upoštevati vsa naslednja merila:

- a. ali upravljalni organ odobri politike za upravljanje likvidnostnega tveganja ter o njih redno razpravlja in jih pregleduje;
  - b. ali je višje vodstvo odgovorno za razvoj in izvajanje politik in postopkov za upravljanje likvidnostnega tveganja;
  - c. ali višje vodstvo zagotavlja, da se odločitve upravljalnega organa izvajajo in redno spremljajo;
  - d. ali je okvir upravljanja likvidnostnega tveganja notranje usklajen in zagotavlja, da je po potrebi ILAAP celovit ter dobro vključen v splošnejši okvir investicijskega podjetja za upravljanje tveganj;
  - e. ali so politike in postopki ustrezno opredeljeni, formalizirani in učinkovito sporočeni vsem v investicijskem podjetju.
354. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima investicijsko podjetje ustrezen organizacijski okvir za funkcije upravljanja, merjenja in kontrole likvidnostnega tveganja. Pristojni organi bi morali upoštevati obe naslednji merili:
- a. ali sisteme in postopke za kontrolo in spremljanje likvidnostnega tveganja nadzirajo neodvisne kontrolne funkcije;
  - b. ali funkcije upravljanja, merjenja in kontrole tveganja zajemajo likvidnostno tveganje v investicijskem podjetju in zlasti vsa področja, kjer je mogoče sprejeti, zmanjšati ali spremljati likvidnostno tveganje.

Okvir notranjih kontrol likvidnostnega tveganja

355. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima investicijsko podjetje trden in celovit okvir kontrol ter zanesljive zaščitne ukrepe za zmanjševanje ali omejitev likvidnostnega tveganja. Okvir kontrol likvidnosti in zaščitni mehanizmi so lahko ločeni od okvirov ali mehanizmov kontrole drugih tveganj. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju takih okvirov in mehanizmov upoštevati vsa naslednja merila:
- a. ali je okvir omejitev in kontrol primeren glede na zapletenost, velikost in poslovni model investicijskega podjetja ter odraža različne pomembne dejavnike likvidnostnega tveganja, kot so neusklajenost zapadlosti, valutne neusklajenosti, posli z izvedenimi finančnimi instrumenti, zunajbilančne postavke in tveganje likvidnosti znotraj enega dne;
  - b. ali je investicijsko podjetje uvedlo ustrezne omejitve in sisteme spremljanja, ki so skladni z njegovo nagnjenostjo k prevzemanju likvidnostnih tveganj;

c. ali pristojni organi investicijskega podjetja ali kontrolna funkcija investicijskega podjetja redno pregledujejo omejitve tveganj in ali so jasno sporočene vsem znotraj podjetja;

d. ali obstajajo jasni in pregledni postopki o načinu spremljanja skladnosti s posameznimi omejitvami likvidnostnega tveganja in o načinu reševanja kršitev teh omejitev (vključno z jasnimi postopki eskalacije in poročanja) ter

e. ali okvir omejitev in kontrol pomaga investicijskemu podjetju zagotoviti razpoložljivost zadostnih likvidnih sredstev.

8.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

356. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o likvidnostnem tveganju investicijskega podjetja. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom tveganja, ki temelji na merilih iz tabele 10.

Tabela 10: Nadzorniška merila za izračun rezultata likvidnostnega tveganja

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede tveganja pri delovanju	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na stopnjo likvidnostnega tveganja ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Tveganje je nepomembno/zelo nizko. Velikost in sestava likvidnih sredstev sta primerni in ustrezni. Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda, nezmožnostjo prenosa likvidnosti znotraj skupine) je nepomembna/zelo nizka. Profil financiranja investicijskega podjetja ali njegova stabilnost predstavlja nepomembno/zelo nizko tveganje. Drugi dejavniki likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda) so nepomembni/zelo majhni. 	<ul style="list-style-type: none"> Okvir investicijskega podjetja za upravljanje likvidnostnih tveganj je usklajen z njegovo splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj. Sistemi za upravljanje in kontrolo likvidnostnih tveganj so ustrezni in skladni s strategijo investicijskega podjetja za

2	<p>Glede na stopnjo likvidnostnega tveganja ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje nizko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Neusklajenosti (med zapadlostmi, valutami) pomenijo nizko do srednje tveganje. • Tveganje, ki izhaja iz velikosti in sestave likvidnostnega blažilnika, je nizko do srednje. • Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda, nezmožnostjo prenosa likvidnosti znotraj skupine) je nizka do srednja. • Tveganje, ki izhaja iz profila financiranja investicijskega podjetja in njegove stabilnosti, je nizko do srednje. • Drugi dejavniki likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda) so majhni do srednji. 	<p>upravljanje tveganj ter njegovo nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.</p>
3	<p>Glede na stopnjo likvidnostnega tveganja ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje srednje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Neusklajenosti (med zapadlostmi, valutami) pomenijo srednje do visoko tveganje. • Tveganje, ki izhaja iz velikosti in sestave likvidnih sredstev, je srednje do visoko. • Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda, nezmožnostjo prenosa likvidnosti znotraj skupine) je srednja do visoka. • Tveganje, ki izhaja iz profila financiranja investicijskega podjetja in njegove stabilnosti, je srednje do visoko. • Drugi dejavniki likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda) so srednji do veliki. 	

4	<p>Glede na stopnjo likvidnostnega tveganja ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na investicijsko podjetje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Neuskklajenosti (med zapadlostmi, valutami) pomenijo visoko tveganje. • Tveganje, ki izhaja iz velikosti in sestave likvidnih sredstev, je visoko. • Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda, nezmožnostjo prenosa likvidnosti znotraj skupine) je visoka. • Tveganje, ki izhaja iz profila financiranja investicijskega podjetja in njegove stabilnosti, je visoko. • Drugi dejavniki likvidnostnega tveganja (vključno s tveganjem izgube poslovnega ugleda) so veliki.
---	---	--

Naslov 9. Določanje rezultata ocene likvidnosti

9.1 Splošni premisleki

357. Pristojni organi bi morali oceno iz naslova 8 uporabiti za opredelitev in oceno sedanjega in prihodnjega likvidnostnega tveganja, ki mu je ali bi mu lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje, ter kako lahko investicijsko podjetje zmanjša to tveganje.
358. Pristojni organi bi morali izvesti postopek ocene likvidnostne ustreznosti SREP ter pri tem uporabiti naslednje korake:
- a. skupno oceno likvidnosti investicijskega podjetja;
  - b. določitev potrebe po posebnih likvidnostnih ukrepih na podlagi delegiranih regulativnih tehničnih standardov, sprejetih v skladu s členom 42(6) Direktive (EU) 2019/2034;
  - c. določitev rezultata likvidnosti.

9.2 Skupna ocena likvidnostnega tveganja

359. Pristojni organi bi morali za oceno, ali likvidnost investicijskega podjetja zagotavlja ustrezno kritje tveganja za likvidnost, uporabiti vse naslednje vire informacij:
- a. rezultate ocene likvidnostnega tveganja;
  - b. ILAAP investicijskega podjetja, če je na voljo, in
  - c. druge ustrezne vhodne podatke, kot so informacije, pridobljene pri inšpekcijskih pregledih na kraju samem, analizah primerljivih subjektov, ki jih izvedejo nadzorniki za PPDFT, ali stresnem testiranju, informacije iz notranjih poročil o upravljanju tveganja in *ad hoc* poročil, ki jih zahtevajo pristojni organi, če so na voljo.
360. Pristojni organi bi morali pri rezultatu ocene likvidnostnega tveganja upoštevati ugotovitve v zvezi z vsemi naslednjimi vidiki:
- a. likvidnostnim tveganjem, ki ni zajeto v likvidnostnih zahtevah, določenih v Uredbi (EU) 2019/2033, vključno s tveganjem likvidnosti znotraj enega dne, kadar je to ustrezno;
  - b. drugimi tveganji, ki jih investicijsko podjetje ni ustrezno zajelo in izmerilo zaradi podcenjevanja odlivov, precenjevanja prilivov, precenjevanja likvidnih sredstev ali

nerazpoložljivosti likvidnih sredstev z operativnega vidika, kot so sredstva, ki niso na voljo za prodajo, in sredstva, ki so zlahka na voljo;

- c. posebno koncentracijo financiranja glede na nasprotno stranko ali produkt/vrsto in
- d. drugimi ustreznimi rezultati nadzorniških stresnih testov likvidnosti.

361. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju okvira ILAAP investicijskega podjetja oceniti, ali so izračuni ILAAP verodostojni. Izračuni, ki jih uporabljajo investicijska podjetja, bi morali veljati za verodostojne, če ustrezno krijejo tveganja, ki jih želijo obravnavati. Izračuni so razumljivi, kadar so osnovne sestavine izračunov ILAAP jasno razčlenjene in povzete.

362. Pristojni organi bi morali to skupno oceno upoštevati v rezultatu likvidnosti in financiranja, ki bi moral odražati mnenje pristojnih organov o nevarnostih za sposobnost delovanja investicijskega podjetja, ki bi lahko izhajale iz tveganja za likvidnost.

9.3 Določitev potrebe po posebnih likvidnostnih zahtevah

363. Ko pristojni organi določajo posebne likvidnostne zahteve v skladu s členom 42 Direktive (EU) 2019/2034, bi se morali odločiti za uporabo kvantitativnih zahtev, kot so zajete v tem naslovu, ali za uporabo kvalitativnih zahtev, kot so zajete v naslovu 10 teh smernic.

364. Pristojni organi bi morali za določitev kvantitativne zahteve zahtevati znesek likvidnih sredstev v skladu z delegiranimi regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu s členom 42(6) Direktive (EU) 2019/2034, ki ublažijo ugotovljene pomanjkljivosti.

9.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

365. Na podlagi zgornje ocene bi morali pristojni organi oblikovati mnenje o tem, ali obstoječi likvidnostni viri zagotavljajo zanesljivo kritje tveganja, ki mu je ali bi mu lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom, ki temelji na merilih iz tabele 11.

Tabela 11: Nadzorniška merila za izračun rezultata likvidnostne ustreznosti

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Likvidnostna pozicija in profil financiranja investicijskega podjetja ne predstavljata nobenega znatnega tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Likvidnost investicijskega podjetja presega posebne nadzorniške kvantitativne zahteve in naj bi na tej ravni ostala tudi v prihodnje. • Sestava in stabilnost financiranja ne predstavljata zaznavne stopnje tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom investicijskega podjetja. • Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, ni oviran ali pa imajo vsi subjekti

		zmožnost nadomestitve in likvidnost, ki presemeta nadzorniške zahteve.
2	Likvidnostna pozicija ali profil financiranja investicijskega podjetja predstavljata nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Likvidnost investicijskega podjetja presega posebne nadzorniške kvantitativne zahteve, obstaja pa tveganje, da ne bo ostala na tej ravni. Sestava in stabilnost financiranja predstavljata nizko stopnjo tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom investicijskega podjetja. Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je ali bi lahko bil nekoliko oviran.
3	Likvidnostna pozicija ali profil financiranja investicijskega podjetja predstavljata srednjo stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Likvidnost investicijskega podjetja se poslabšuje in/ali je nižja od posebnih nadzorniških kvantitativnih zahtev, pri čemer obstajajo pomisleki glede zmožnosti investicijskega podjetja, da pravočasno ponovno vzpostavi skladnost s temi zahtevami. Sestava in stabilnost financiranja predstavljata srednjo stopnjo tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom investicijskega podjetja. Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je oviran.
4	Likvidnostna pozicija ali profil financiranja investicijskega podjetja predstavljata visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> Likvidnost investicijskega podjetja se hitro poslabšuje ali je nižja od posebnih nadzorniških kvantitativnih zahtev, pri čemer obstajajo resni pomisleki glede zmožnosti, da investicijsko podjetje pravočasno ponovno vzpostavi skladnost s temi zahtevami. Sestava in stabilnost financiranja predstavljata visoko stopnjo tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom investicijskega podjetja. Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je resno oviran.

Naslov 10. Skupna ocena SREP in uporaba nadzorniških ukrepov

10.1 Splošni premisleki

366. Ta naslov zajema kombinacijo ugotovitev ocen elementov SREP v skupni oceni SREP. Obravnava tudi uporabo nadzorniških ukrepov s strani pristojnih organov za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih na podlagi ocene elementov SREP. Pristojni organi lahko uporabijo nadzorniške ukrepe, kot je opredeljeno v Direktivi (EU) 2019/2034 (členi 38, 39, 40, 41 in 42) in nacionalni zakonodaji, ter po potrebi ukrepe zgodnjega posredovanja, kot je opredeljeno v členu 27 Direktive 2014/59/EU, ali kombinacijo obojega.
367. Pristojni organi bi morali izvajati svoja nadzorniška pooblastila na podlagi pomanjkljivosti, ugotovljenih med ocenami posameznih elementov SREP, pri čemer bi morali upoštevati skupno oceno SREP, vključno z rezultatom, ob upoštevanju naslednjega:
- a. pomembnosti pomanjkljivosti/ranljivosti in morebitnega bonitetnega vpliva nereševanja tega vprašanja (tj. ali je treba to vprašanje rešiti s posebnim ukrepom);
  - b. ali so ukrepi skladni/sorazmerni z njihovo splošno oceno posameznega elementa SREP (in skupno oceno SREP);
  - c. ali so potrebni nadzorniški ali drugi upravni ukrepi za odpravo bonitetnih pomanjkljivosti/nevarnosti, povezanih s tveganji PD/FT v okviru njihovih nadzorniških pristojnosti, potem ko so se povezali z ustreznimi nadzorniki za PPDFT;
  - d. ali so bile pomanjkljivosti/ranljivosti že obravnavane/pokrite z drugimi ukrepi;
  - e. ali bi se lahko z drugimi ukrepi dosegel enak cilj z manjšim upravnim in finančnim vplivom na investicijsko podjetje;
  - f. optimalne ravni in trajanja uporabe ukrepa za doseg nadzorniškega cilja ter
  - g. možnosti, da so lahko ugotovljena tveganja in ranljivosti med seboj povezani ali se medsebojno krepijo ali oboje, kar zahteva povečanje strogosti nadzorniških ukrepov.
368. Pri uporabi nadzorniških ukrepov za obravnavo posebnih pomanjkljivosti, ugotovljenih pri oceni elementov SREP, bi morali pristojni organi upoštevati splošne kvantitativne kapitalske in likvidnostne zahteve, ki se morajo uporabljati na podlagi meril iz naslovov 7 in 9.
369. Pri uporabi nadzorniških ukrepov ali sankcij za odpravo bonitetnih pomanjkljivosti, povezanih s tveganjem PD/FT, bi morali pristojni organi sodelovati z nadzorniki za PPDFT,

da bi se osnovne pomanjkljivosti/ranljivosti ustrezno obravnavale s primernimi ukrepi v okviru pristojnosti nadzornikov za PPDFT oziroma pristojnih organov z njihovih zadevnih vidikov.

370. Pristojni organi lahko sprejmejo takojšnje nadzorne ukrepe, ki so neposredno povezani z rezultati vseh nadzorniških dejavnosti.

10.2 Skupna ocena SREP

371. Pri določanju skupne ocene SREP bi morali pristojni organi upoštevati ugotovitve na podlagi ocen elementov SREP, zlasti:

- a. tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje;
- b. verjetnost, da bi lahko upravljanje investicijskega podjetja, njegove pomanjkljivosti glede nadzora in/ali poslovni model ali strategija povečali ali zmanjšali ta tveganja ali izpostavili investicijsko podjetje novim virom tveganja;
- c. ali kapitalski in likvidnostni viri investicijskega podjetja zagotavljajo zanesljivo kritje teh tveganj in
- d. možnost za pozitiven in negativen medsebojni vpliv med elementi (zlasti pristojni organi lahko močno kapitalsko pozicijo štejejo za morebiten olajševalni dejavnik za nekatere pomisleke, ugotovljene na področju likvidnosti in financiranja, ali nasprotno, da bi lahko šibka kapitalna pozicija še povečala pomisleke na tem področju).

372. Na podlagi teh meril bi morali pristojni organi določiti sposobnost delovanja investicijskega podjetja, opredeljeno kot bližino do točke nesposobnosti poslovanja na podlagi ustreznosti kapitala in likvidnostnih virov, upravljanja, nadzora in/ali poslovnega modela ali strategije za kritje tveganj, ki jim je ali bi lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje.

373. Na podlagi te določitve bi morali pristojni organi:

- a. sprejeti vse potrebne nadzorniške ukrepe za obravnavo pomislekov;
- b. določiti prihodnje nadzorniško zagotavljanje virov in načrtovanje za investicijsko podjetje, vključno s tem, ali bi bilo treba za investicijsko podjetje načrtovati posebne nadzorniške dejavnosti;
- c. po potrebi določiti potrebo po sprejetju ukrepov zgodnjega posredovanja iz člena 27 Direktive 2014/59/EU in
- d. ugotoviti, ali se lahko šteje, da investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo.

374. Skupna ocena SREP bi se morala odražati v rezultatu sposobnosti delovanja na podlagi meril iz tabele 12 in biti jasno dokumentirana v povzetku skupne ocene SREP. Ta letni povzetek bi moral vključevati tudi skupen rezultat SREP in rezultate za elemente SREP ter morebitne nadzorniške ugotovitve, sprejete v zadnjih 12 mesecih.

Tabela 12: Nadzorniška merila za izračun skupnega rezultata SREP

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Ugotovljena tveganja predstavljajo nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija investicijskega podjetja ne vzbujata pomislekov. • Ureditve notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja ne vzbujajo pomislekov. • Tveganja za kapital in likvidnost investicijskega podjetja predstavljajo nepomembno/zelo nizko tveganje za pomemben bonitetni vpliv. • Sestava in količina kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, ne vzbujata pomislekov. • Likvidnostna pozicija in profil financiranja investicijskega podjetja ne vzbujata pomislekov. • Kjer je ustrezno, ni bistvenih pomislekov glede verodostojnosti in izvedljivosti načrta sanacije investicijskega podjetja, vključno z njegovo splošno zmožnostjo sanacije.
2	Ugotovljena tveganja predstavljajo srednje nizko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija investicijskega podjetja vzbujata nizko do srednjo raven pomislekov. • Ureditve upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja vzbujajo nizko do srednjo raven pomislekov. • Stopnja tveganja pomembnega bonitetnega vpliva, ki izhaja iz tveganj za kapital in likvidnost, je nizka do srednja. • Raven pomislekov glede sestave in količine kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, je nizka do srednja. • Raven pomislekov glede likvidnostne pozicije investicijskega podjetja in/ali njegovega profila financiranja je nizka do srednja. • Kjer je ustrezno, je raven pomislekov glede verodostojnosti in izvedljivosti načrta

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		sanacije investicijskega podjetja, vključno z njegovo splošno zmožnostjo sanacije, nizka do srednja.
3	Ugotovljena tveganja predstavljajo srednje visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija investicijskega podjetja vzbujata srednjo do visoko raven pomislekov. • Ureditve upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja vzbujajo srednjo do visoko raven pomislekov. • Stopnja tveganja pomembnega bonitetnega vpliva, ki izhaja iz tveganj za kapital in likvidnost, je srednja do visoka. • Raven pomislekov glede sestave in količine kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, je srednja do visoka. • Raven pomislekov glede likvidnostne pozicije investicijskega podjetja in/ali njegovega profila financiranja je srednja do visoka. • Kjer je ustrezno, je raven pomislekov glede verodostojnosti in izvedljivosti načrta sanacije investicijskega podjetja, vključno z njegovo splošno zmožnostjo sanacije, srednja do visoka.
4	Ugotovljena tveganja predstavljajo visoko stopnjo tveganja za sposobnost delovanja investicijskega podjetja.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija investicijskega podjetja vzbujata visoko raven pomislekov. • Ureditve upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja vzbujajo visoko raven pomislekov. • Stopnja tveganja pomembnega bonitetnega vpliva, ki izhaja iz tveganj za kapital in likvidnost, je visoka. • Raven pomislekov glede sestave in količine kapitala, ki ga ima investicijsko podjetje, je visoka. • Raven pomislekov glede likvidnostne pozicije investicijskega podjetja in/ali njegovega profila financiranja je visoka. • Kjer je ustrezno, je raven pomislekov glede verodostojnosti in izvedljivosti načrta sanacije investicijskega podjetja, vključno z njegovo splošno zmožnostjo sanacije, visoka.

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
F	Za investicijsko podjetje se šteje, da propada ali bo verjetno propadlo.	<ul style="list-style-type: none"> • Obstaja neposredno tveganje za sposobnost delovanja investicijskega podjetja. • Investicijsko podjetje izpolnjuje pogoje za propad ali verjeten propad, kot je določeno v členu 32(4) Direktive 2014/59/EU²².

375. Pri ugotovitvi, da investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo, kar se kaže v skupnem rezultatu SREP „F“, bi morali pristojni organi po potrebi sodelovati z organi za reševanje in se z njimi posvetovati glede ugotovitev na podlagi postopka iz člena 32 Direktive 2014/59/EU. Pristojni organi bi morali v primeru investicijskih podjetij, za katera Direktiva 2014/59/EU ne velja, vendar se zanje šteje, da propadajo ali bodo verjetno propadla, poglobiti sodelovanje z investicijskim podjetjem, da se zagotovi njegova likvidacija, skladna s predpisi.

10.3 Uporaba kapitalskih ukrepov

376. Pristojni organi bi morali uvesti dodatno kapitalsko zahtevo in ugotoviti kapitalska pričakovanja z določitvijo P2R in P2G v skladu z naslovom 7.

377. Ne glede na zahteve iz prejšnjega odstavka lahko pristojni organi na podlagi ranljivosti in pomanjkljivosti, ugotovljenih pri ocenjevanju elementov SREP, uvedejo dodatne kapitalske ukrepe, vključno z:

- a. zahtevanjem, da investicijsko podjetje poveča kapital z uporabo čistega dobička v skladu s členom 39(2), točka (h), Direktive (EU) 2019/2034;
- b. omejitvijo ali prepovedjo, da investicijsko podjetje izplača dobiček ali obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila investicijskega podjetja v skladu s členom 39(2), točka (i), Direktive (EU) 2019/2034, in/ali

²² Pristojni organ zlasti meni, da (1) investicijsko podjetje krši zahteve za nadaljnje dovoljenje ali da obstajajo objektivni elementi, ki podpirajo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršilo, in sicer na način, ki bi upravičil preklic dovoljenja s strani pristojnega organa, med drugim zato, ker je investicijsko podjetje ustvarilo izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarilo izgube, zaradi katerih bo pošel ves njegov kapital ali njegov precejšen del; (2) sredstva investicijskega podjetja so manjša od njegovih obveznosti oziroma obstajajo objektivni elementi, ki podpirajo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo; ali (3) investicijsko podjetje ni zmožno plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, oziroma obstajajo objektivni elementi, ki podpirajo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo. Člen 32(4), točka (d), Direktive 2014/59/EU določa tudi merila izredne javnofinančne pomoči za ugotovitev o tem, ali investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo, vendar se ta merila ne upoštevajo za namene SREP in pri ugotovitvi, ki jo sprejmejo pristojni organi.

- c. zahtevanjem, da investicijsko podjetje uporabi posebno politiko oblikovanja rezervacij ali obravnavo sredstev z vidika kapitalskih zahtev v skladu s členom 39(2), točka (d), Direktive (EU) 2013/2034.
378. Če se po tem, ko se pristojni organi povežejo z nadzornikom za PPDFT, na podlagi ocene elementov SREP izkaže, da morajo obravnavati bonitetne pomanjkljivosti/ranljivosti, povezane s tveganji PD/FT, bi jih morali pristojni organi vključiti v svoja merila za določanje dodatne kapitalske zahteve le, če se to šteje za primernejše od drugih nadzorniških ukrepov. Če se določi dodatna kapitalska zahteva, bi jo bilo treba uporabiti kot začasen ukrep, dokler se ne odpravijo pomanjkljivosti.

10.4 Uporaba likvidnostnih ukrepov

379. Pristojni organi bi morali uvesti posebne likvidnostne zahteve v skladu s postopkom in merili iz naslova 9.
380. Ne glede na posebne kvantitativne zahteve iz prejšnjega odstavka lahko pristojni organi na podlagi ranljivosti in pomanjkljivosti, ugotovljenih pri ocenjevanju tveganj za likvidnost in financiranje, uvedejo dodatne likvidnostne ukrepe, vključno s posebnimi likvidnostnimi zahtevami v skladu s členom 39(2), točka (k), ali členom 42 Direktive (EU) 2019/2034.

10.5 Uporaba drugih nadzorniških ukrepov

381. Za obravnavo posebnih pomanjkljivosti, ugotovljenih pri oceni elementov SREP, lahko pristojni organi proučijo možnost uporabe ukrepov, ki niso neposredno povezani s kvantitativnimi kapitalskimi ali likvidnostnimi zahtevami. Ta oddelek vsebuje nedokončni seznam možnih nadzorniških ukrepov, ki jih je mogoče uporabiti na podlagi člena 39 Direktive (EU) 2019/2034. Pristojni organi lahko uporabijo druge nadzorniške ukrepe iz navedenega člena, če so ti primernejši za obravnavo opredeljenih pomanjkljivosti, opisanih v tem oddelku. Pri izbiri ukrepov bi bilo treba upoštevati rezultate ocene, izvedene v skladu z naslovi 4, 5, 6 in 8 teh smernic.

Analiza poslovnega modela

382. Nadzorniški ukrepi za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih pri analizi poslovnega modela, verjetno vključujejo zahtevo, da investicijsko podjetje prilagodi ureditve upravljanja in kontrole, da bi prispevalo k izvajanju poslovnega modela in strategije ali omejilo nekatere poslovne dejavnosti.
383. V skladu s členom 39(2), točka (b), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da prilagodi ureditve upravljanja in kontrole tveganj ali ureditve upravljanja tako, da ustrezajo zelenemu poslovnemu modelu ali strategiji, in sicer na načine, ki vključujejo:

- a. prilagoditev finančnega načrta, predvidenega v strategiji, če ni podprt z notranjim načrtovanjem kapitala ali verodostojnimi predpostavkami;
  - b. zahtevanje sprememb organizacijskih struktur, krepitev funkcij upravljanja in kontrole tveganj ter ureditev v podporo izvajanju poslovnega modela ali strategije in/ali
  - c. zahtevanje sprememb in krepitev sistemov IT v podporo izvajanju poslovnega modela ali strategije.
384. V skladu s členom 39(2), točka (e), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da spremeni poslovni model ali strategijo, kadar:
- a. je ne podpirajo ustrezne organizacijske ureditve, ureditve upravljanja ali kontrole in upravljanja tveganj;
  - b. je ne podpirajo kapitalski in operativni načrti, vključno z dodelitvijo ustreznih finančnih, človeških in tehnoloških (IT) sredstev, in/ali
  - c. obstajajo precejšnji pomisleki glede trajnosti poslovnega modela.
385. V skladu s členom 39(2), točka (f), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. zahtevajo, da investicijska podjetja zmanjšajo tveganje, ki je povezano s produkti, ki jih izdajo/prodajo, in sicer na načine, ki vključujejo:
    - zahtevanje sprememb tveganj, povezanih z nekaterimi ponudbami produktov, in/ali
    - zahtevanje izboljšav ureditev upravljanja in kontrole za razvoj ter vzdrževanje produktov;
  - b. zahtevajo, da investicijsko podjetje zmanjša tveganje, povezano z njegovimi sistemi, in sicer na načine, ki vključujejo:
    - zahtevanjem izboljšav sistemov ali zvišanjem ravni naložb ali pospešitvijo uvajanja novih sistemov in/ali
    - zahtevanjem izboljšanja ureditev upravljanja in kontrole za razvoj in vzdrževanje sistema;
  - c. zahtevajo, da investicijska podjetja zmanjšajo tveganje, povezano z njihovimi dejavnostmi, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, in sicer na načine, ki vključujejo:
    - zahtevanje sprememb nekaterih dejavnosti ali njihovo omejitev, da bi zmanjšali z njimi povezano tveganje, in/ali
    - zahtevanje izboljšanja ureditev upravljanja in kontrole ter nadzora nad dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje.

Notranje upravljanje in kontrole na ravni celotnega investicijskega podjetja

386. Nadzorniški ukrepi za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih pri oceni notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotnega investicijskega podjetja, se lahko osredotočajo na zahtevo, da investicijsko podjetje okrepi svoje ureditve upravljanja in kontrol, ali na zmanjšanje tveganja, povezanega z njegovimi produkti, sistemi in posli. Pristojni organi bi morali pri uporabi nadzorniških ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih pri oceni notranjega upravljanja, sodelovati s pristojnimi organi za namen izvajanja Direktive 2014/65/EU, da bi se dosledno obravnavale osnovne pomanjkljivosti/ranljivosti.
387. V skladu s členom 39(2), točka (b), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. zahtevajo, da investicijsko podjetje spremeni svoje splošne ureditve upravljanja in organizacijo, in sicer na načine, ki vključujejo zahtevanje:
    - sprememb organizacijske ali funkcijske strukture, vključno z linijami poročanja;
    - sprememb politik tveganja ali načina njihovega razvoja in izvajanja v celotni organizaciji in/ali
    - večje preglednosti ureditev upravljanja;
  - b. zahtevajo, da investicijsko podjetje spremeni organizacijo, sestavo ali delovne ureditve upravljalnega organa;
  - c. zahtevajo, da investicijsko podjetje okrepi svoje splošne ureditve upravljanja tveganj, in sicer na načine, ki vključujejo zahtevanje:
    - sprememb ali zmanjšanje nagnjenosti k prevzemanju tveganj ali ureditve upravljanja za določanje nagnjenosti k prevzemanju tveganj in razvoj splošne strategije upravljanja tveganj;
    - izboljšav postopkov in modelov ICAAP ali ILAAP, kadar se šteje, da ti ne ustrezajo svojemu namenu;
    - povečanje zmogljivosti stresnih testov in skupnega programa stresnih testov in/ali
    - izboljšanje načrtovanja ravnanja v nepredvidljivih razmerah;
  - d. zahtevajo, da investicijsko podjetje okrepi svoje ureditve in funkcije notranjih kontrol, in sicer na načine, ki vključujejo zahtevo glede:
    - neodvisnosti in ustreznega števila osebja za funkcijo notranje revizije in/ali

- izboljšav postopka notranjega poročanja za zagotovitev, da je poročanje upravljalnemu organu primerno;
- e. zahtevajo, da investicijsko podjetje izboljša informacijske sisteme ali ureditve neprekinjenega poslovanja, na primer z zahtevanjem:
- izboljšanja zanesljivosti sistemov in/ali
  - razvoja in preizkušanja načrtov neprekinjenega poslovanja.
388. V skladu s členom 39(2), točka (g), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da:
- a. spremeni politiko prejemkov in/ali
  - b. omeji variabilne prejemke z odstotkom skupnih neto prihodkov.
389. Pristojni organi bi lahko na podlagi rezultatov kvalitativnega pregleda programov stresnega testiranja in v primeru ugotovljenih pomanjkljivosti od investicijskega podjetja zahtevali, naj:
- a. pripravi načrt sanacijskih ukrepov, usmerjenih v izboljšanje programov in praks stresnega testiranja;
  - b. spremeni svoj kapitalski načrt;
  - c. če je to primerno, izvede posebne predpisane scenarije (ali njihove elemente) ali uporabi posebne predpostavke.

Tveganje za stranko

390. Nadzorniški ukrepi za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih z oceno tveganja za stranko, ter s tem povezanih ureditev upravljanja in kontrole se pogosto osredotočajo na zahtevo, da investicijsko podjetje zmanjša stopnjo tveganja pri delovanju ali okrepi ureditev upravljanja in kontrol.
391. V skladu s členom 39(2), točka (b), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da:
- a. dejavneje vključi upravljalni organ ali njegove odbore v upravljanje tveganja za stranko;
  - b. izboljša organizacijski okvir za zagotavljanje učinkovitega opravljanja storitev za stranke z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri (vključno z enotami za trgovanje in zalednimi pisarnami, informacijskimi sistemi);
  - c. izboljšajo okvir kontrol (učinkovitost in neodvisnost kontrolnih funkcij) za zmanjšanje tveganj za stranke;

- d. izboljša kakovost in poveča pogostost poročanja o tveganju za stranko upravljalnemu organu in višjemu vodstvu.
392. V skladu s členom 39(2), točka (d), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da:
- a. uporabiti določeno politiko oblikovanja rezervacij;
  - b. prilagodi notranje ocene zneska faktorja K za tveganje za stranko in izračuna dodatno kapitalsko zahtevo.
393. V skladu s členom 39(2), točki (e) in (f), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da:
- a. omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo;
  - b. odsvojiti dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za finančno stabilnost investicijskega podjetja;
  - c. zmanjša tveganje, ki je povezano z dejavnostmi, produkti (vključno z izpostavljenostjo zapletenim produktom in transakcijam, stopnjo tveganja koncentracije) in sistemi, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje.

Tveganje za trg

394. Nadzorniški ukrepi za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih z oceno tveganja za trg, ter s tem povezanih ureditev upravljanja in kontrole se pogosto osredotočajo na zahtevo, da investicijsko podjetje zmanjša stopnjo tveganja pri delovanju ali okrepi ureditev upravljanja in kontrol.
395. V skladu s členom 39(2), točka (b), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da obravnava pomanjkljivosti, ugotovljene v zvezi z njegovo sposobnostjo, da opredeli, izmeri, spremlja in nadzira tveganje za trg, in sicer na načine, ki vključujejo:
- a. zagotavljanje, da tržno tveganje investicijskega podjetja ustrezno odraža nagnjenost investicijskega podjetja k prevzemanju tržnih tveganj in da je skladno s splošno nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj;
  - b. zahtevanje primerne organizacijskega okvira z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri;
  - c. povečanje uspešnosti notranjih pristopov investicijskega podjetja ali njegove zmogljivosti testiranja za nazaj ali stresnih testov;
  - d. izboljšanje kakovosti in povečanje pogostosti poročanja upravljalnemu organu in višjemu vodstvu investicijskega podjetja in/ali

- e. zahtevanje pogostejših in poglobljenih notranjih revizij glede tveganja za trg ter računanje dodatne kapitalske zahteve.
396. V skladu s členom 39(2), točka (e), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. omejijo naložbe v nekatere produkte, kadar politike in postopki investicijskega podjetja ne zagotavljajo ustreznega kritja in kontrole tveganja, ki izhaja iz teh produktov;
  - b. zahtevajo, da investicijsko podjetje predstavi načrt za postopno zmanjšanje izpostavljenosti do prizadetega premoženja in/ali nelikvidnih pozicij in/ali
  - c. zahtevajo odsvojitve finančnih produktov, tudi kadar procesi investicijskega podjetja za vrednotenje ne zagotavljajo razumnih vrednotenj.
397. V skladu s členom 39(2), točka (f), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. zahtevajo, da investicijsko podjetje zmanjša stopnjo tržnega tveganja pri delovanju (z varovanjem pred tveganjem ali prodajo sredstev), in/ali
  - b. zahtevajo, da investicijsko podjetje poveča znesek izvedenih finančnih instrumentov, ki jih poravnajo centralne nasprotne stranke.

Tveganje za podjetje

398. Nadzorniški ukrepi za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih z oceno tveganja za podjetje, ter s tem povezanih ureditev upravljanja in kontrole se pogosto osredotočajo na zahtevo, da investicijsko podjetje zmanjša stopnjo tveganja pri delovanju ali okrepi ureditev upravljanja in kontrol.
399. V skladu s členom 39(2), točka (b), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. zagotovijo, da strategija investicijskega podjetja za upravljanje tveganja ustrezno odraža njegovo nagnjenost k prevzemanju tveganja za podjetje, vključno z dnevnim tokom trgovanja, koncentracijo in neplačilom nasprotne stranke, ter je skladna s splošno nagnjenostjo k prevzemanju tveganj;
  - b. zahtevajo primeren organizacijski okvir z zadostnimi (kvalitativnimi in kvantitativnimi) človeškimi in tehničnimi viri;
  - c. zahtevajo, da investicijsko podjetje dejavneje vključi upravljalni organ ali njegove odbore v upravljanje tveganja za podjetje;
  - d. zahtevajo, da investicijsko podjetje pri odobritvi novih produktov in sistemov upošteva tveganje pri delovanju za podjetje;

- e. zahtevajo, da investicijsko podjetje izboljša sisteme za ugotavljanje in merjenje operativnega tveganja (v zvezi z dnevnim tokom trgovanja), in/ali
  - f. prilagodi notranje ocene zneska faktorja K za tveganje za podjetje in izračuna dodatno kapitalsko zahtevo.
400. V skladu s členom 39(2), točki (e) in (f), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. zahtevajo, da investicijsko podjetje omeji poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo investicijskih podjetij (zmanjša stopnjo tveganja koncentracije ali izpostavljenost tveganju neplačila nasprotne stranke v poslu);
  - b. zahtevajo odsvojitve dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost investicijskega podjetja;
  - c. zahtevajo, da investicijsko podjetje zmanjša področje uporabe in/ali obseg dejavnosti, oddanih v zunanje izvajanje, vključno s prestrukturiranjem ali izstopom iz dogovorov o zunanjem izvajanju in prehodom k drugemu ponudniku storitev;
  - d. zahtevajo, da investicijsko podjetje zmanjša izpostavljenost tveganju za podjetje;
  - e. omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo investicijskih podjetij ali zahtevajo odsvojitve dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost investicijskega podjetja;
  - f. zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi investicijskih podjetij, vključno s tveganji PD/FT, ki imajo bonitetne posledice.

Druga tveganja za kapital

401. Ne glede na zahtevo po dodatnem kapitalu v skladu s členom 39(1), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 bi morali pristojni organi razmisliti o uporabi nadzorniških ukrepov, kadar rezultati SREP ali drugih nadzorniških dejavnosti razkrijejo pomanjkljivosti pri merjenju, upravljanju, spremljanju in kontroli operativnega tveganja s strani investicijskega podjetja, zlasti tudi tveganja, povezanega z IKT, tveganja spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, ali katerega koli drugega tveganja, pomembnega za investicijsko podjetje.

Likvidnostno tveganje

402. V skladu s členom 39(2), točka (k), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi:
- a. zahtevajo diverzifikacijo likvidnostnega blažilnika in valutno usklajenost med likvidnimi sredstvi in neto odlivi;
  - b. določijo zahteve glede koncentracije likvidnih sredstev, ki jih ima investicijsko podjetje, vključno z:

- zahtevami za sestavo profila likvidnih sredstev investicijskega podjetja v zvezi s kategorijami sredstev, valutami in/ali
  - zgornjimi mejami, limiti ali omejitvami koncentracij financiranja;
- c. določijo omejitve kratkoročne pogodbene ali vedenjske neuskklajenosti zapadlosti:
- omejitve neuskklajenosti zapadlosti (v določenih časovnih intervalih);
  - omejitve minimalnih obdobj preživetja in/ali
  - omejitve odvisnosti od nekaterih kratkoročnih virov financiranja, kot je financiranje na denarnem trgu.
403. V skladu s členom 39(2), točka (b), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi od investicijskega podjetja zahtevajo, da sprejme ukrepe za obravnavo pomanjkljivosti, ugotovljenih v zvezi z njegovo sposobnostjo, da opredeli, izmeri, spremlja in nadzira likvidnostno tveganje, in sicer na načine, ki vključujejo:
- a. izboljšanje zmožnosti stresnih testov za izboljšanje njegove zmožnosti določitve in količinske opredelitve pomembnih virov likvidnostnega tveganja za investicijsko podjetje;
  - b. izboljšanje sposobnosti unovčenja likvidnih sredstev;
  - c. izboljšanje kriznega načrta za likvidnost in okvira kazalnikov za zgodnje opozarjanje glede likvidnosti in/ali
  - d. izboljšanje poročanja o informacijah v zvezi z upravljanjem likvidnosti upravljalnemu organu in višjemu vodstvu investicijskega podjetja.
404. V skladu s členom 39(2), točka (k), Direktive (EU) 2019/2034 lahko pristojni organi zahtevajo sprejetje ukrepov za spremembo profila financiranja investicijskega podjetja, vključno z:
- a. zmanjšanjem njene odvisnosti od nekaterih (potencialno nestanovitnih) trgov financiranja, kot je grosistično financiranje;
  - b. zmanjšanjem koncentracije njegovega profila financiranja v zvezi z nasprotnimi strankami, najvišjimi vrednostmi v profilu dolgoročne zapadlosti, valutami (neuskklajenosti pri valutah) in/ali
  - c. zmanjšanjem količine obremenjenih sredstev, pri čemer se lahko razlikuje med skupno obremenitvijo in presežnim zavarovanjem.

10.6 Nadzorniški odziv v primeru, ko kapitalske zahteve iz drugega stebra niso izpolnjene

405. Kapitalske zahteve iz drugega stebra so pravno zavezujoče zahteve, ki jih morajo investicijska podjetja izpolnjevati ves čas, tudi v stresnih pogojih. Kadar P2R, določene v skladu s temi smernicami, niso več izpolnjene, bi morali pristojni organi razmisliti o dodatnih pooblastilih za posredovanje, vključno z odvzemom dovoljenja, in sicer bodisi neposredno, če imajo takšno pristojnost, bodisi razmisliti o tem, da ga zahtevajo od pristojnih organov za namen izvajanja Direktive 2014/65/EU, ali, kadar je primerno, o uporabi ukrepov zgodnjega posredovanja in ukrepov za reševanje v skladu s členom 8 Direktive 2014/65/EU oziroma Direktive 2014/59/EU. Pri izvajanju teh pooblastil bi morali pristojni organi upoštevati, ali so ukrepi sorazmerni z okoliščinami, in svojo presojo o verjetnem razvoju situacije. Kršitev zahtev P2R bi bilo treba upoštevati tudi pri ugotavljanju, ali investicijsko podjetje propada ali bo verjetno propadlo.

10.7 Nadzorniški odziv v primeru, ko kapitalski napotki iz drugega stebra niso izpolnjeni

406. Pristojni organi bi morali spremljati, ali je investicijsko podjetje vzpostavilo obseg kapitala, pričakovan v skladu z P2G, in ga vzdržuje v določenem časovnem obdobju.

407. Kadar kapital investicijskega podjetja pade ali bo verjetno padel pod raven, določeno v P2G, bi moralo investicijsko podjetje obvestiti pristojni organ in pripraviti spremenjeni kapitalski načrt. Pristojni organi bi morali ugotoviti, ali je investicijsko podjetje v obvestilu pojasnilo, katere negativne posledice ga bodo verjetno prisilile v to in kateri ukrepi so predvideni za morebitno povrnitev skladnosti s P2G v okviru učinkovitejšega nadzorniškega dialoga.

408. Na splošno obstajajo trije primeri, v katerih investicijsko podjetje morda ne bo izpolnilo P2G, ki jih mora pristojni organ upoštevati.

- a. Kadar raven kapitala pade pod raven P2G v okoliščinah za posamezna investicijska podjetja ali zunanjih okoliščinah, v katerih se pojavijo tveganja, v kritje katerih so usmerjeni P2G, lahko pristojni organ investicijskemu podjetju dovoli, da začasno deluje pod ravnjo P2G, če se šteje, da je spremenjeni kapitalski načrt verodostojen v skladu z merili iz oddelka 7.7.3. Kadar je ustrezno, lahko pristojni organ razmisliti tudi o možnosti prilagoditve ravni P2G.
- b. Kadar raven kapitala pade pod raven P2G v okoliščinah za posamezna investicijska podjetja ali zunanjih okoliščinah kot posledica pojava tveganj, v kritje katerih P2G niso bili usmerjeni, bi morali pristojni organi od investicijskega podjetja pričakovati, da v ustreznem časovnem okviru poveča raven kapitala na raven P2G.

- c. Kadar investicijsko podjetje ne upošteva P2G, ga ne vključi v okvir upravljanja tveganj ali ne vzpostavi kapitala za izpolnjevanje P2G v rokih, določenih v skladu z odstavkom 294, lahko pristojni organi uporabijo dodatne nadzorniške ukrepe iz oddelkov 10.3 in 10.5.

Če dovoljenje za delovanje pod ravno P2G iz točke (a) ni bilo izdano in je kapital investicijskega podjetja večkrat pod ravno P2G, bi moral pristojni organ naložiti dodatno kapitalsko zahtevo v skladu z naslovom 7.

409. Ne glede na poseben nadzorniški odziv v skladu s prejšnjim odstavkom lahko pristojni organi razmislijo tudi o uporabi kapitalskih in dodatnih nadzorniških ukrepov iz oddelkov 10.3 in 10.5, kadar se ti štejejo za ustreznejše za obravnavanje razlogov za padec kapitala pod raven, ki jo določa P2G.

10.8 Medsebojni vpliv nadzorniških ukrepov in ukrepov zgodnjega posredovanja

410. Poleg nadzorniških ukrepov iz tega naslova lahko pristojni organi za investicijska podjetja, za katera veljajo zahteve iz Direktive 2014/59/EU, uporabijo ukrepe zgodnjega posredovanja iz člena 27 navedene direktive, ki so namenjeni dopolnitvi sklopa nadzorniških ukrepov iz členov 39 do 42 Direktive (EU) 2019/2034.
411. Pristojni organi pri uporabi ukrepov zgodnjega posredovanja ne bi smeli posegati v nobene druge nadzorniške ukrepe, pri čemer morajo izbrati najprimernejše ukrepe, da se zagotovi odziv, ki je sorazmeren s posameznimi okoliščinami.

10.9 Medsebojni vpliv nadzorniških ukrepov in ukrepov za PPDFT

412. Če imajo pristojni organi med izvajanjem nadzorniških dejavnosti utemeljene znake o pomanjkljivostih v sistemih investicijskega podjetja in njegovem okviru kontrol ali okviru notranjega upravljanja, ki so povezane s PPDFT, ali utemeljene razloge za sum, da se je povečala izpostavljenost investicijskega podjetja tveganjem PD/FT, bi morali narediti naslednje:
  - a. takoj ko odkrijejo pomanjkljivosti in tveganja, o njih obvestiti nadzornika za preprečevanje za PPDFT;
  - b. oceniti vpliv, ki ga lahko imajo takšne pomanjkljivosti in tveganja na bonitetni položaj investicijskega podjetja;
  - c. se povezati z nadzorniki za PPDFT ter v skladu s pooblastili in funkcijami zadevnih organov proučiti najustreznejše ukrepe bonitetnega nadzora za odpravo teh pomanjkljivosti in tveganj poleg vseh ukrepov, ki jih sprejmejo nadzorniki za PPDFT.

413. Kadar so pristojni organi uradno obveščeni o nadzorniških ukrepih ali sankcijah, ki jih načrtujejo ali izrekajo nadzorniki za PPFT, ali se s takimi ukrepi in sankcijami seznanijo, bi morali proučiti, ali in kako je treba ublažiti morebitne negativne posledice pomanjkljivosti in napak, ki so jih ugotovili nadzorniki za PPFT.

Naslov 11. Uporaba SREP za skupine investicijskih podjetij

---

414. V tem naslovu je obravnavana uporaba skupnih postopkov in metodologije SREP, kot so določeni v teh smernicah, za skupine investicijskih podjetij in njihove subjekte. Zagotovljene so tudi povezave z nadzorniškim sodelovanjem in usklajevanjem v skladu s členoma 48 in 49 Direktive (EU) 2019/2034 ter v skladu z delegiranimi regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 48(8) navedene direktive²³.
415. Pristojni organi bi morali v okviru SREP upoštevati tudi morebitna tveganja PD/FT, pri čemer bi morali upoštevati prispevke ustreznih nadzornikov za PPFT države članice, v kateri ima sedež obvladujoča družba, ter nadzornikov za PPFT, odgovornih za nadzor poslovalnic skupine v različnih jurisdikcijah na področju PPFT, zlasti oceno tveganj PD/FT, pomembne slabosti ter kršitve zakonodaje o PPFT, ki so povezane s strukturo čezmejne skupine.
416. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju bonitetnih posledic tveganj PD/FT za čezmejno skupino investicijskih podjetij uporabiti informacije, pridobljene v okviru dvostranskega sodelovanja z ustreznimi nadzorniki za PPFT ter v okviru sodelovanja v kolegijih PPFT²⁴ in bonitetnih kolegijih.

11.1 Uporaba SREP za čezmejne skupine

417. Pri uporabi SREP in teh smernic za skupine investicijskih podjetij bi morali pristojni organi oceniti sposobnost delovanja skupine kot celote in posameznih subjektov v skupini, pri čemer se morajo izogibati nepotrebemu podvajanju nadzorniških zahtev. To je mogoče doseči z razdelitvijo postopka v dve fazi: (1) pristojni organi pripravijo začetno oceno subjektov pod njihovim neposrednim nadzorom ter (2) pristojni organi usklajujejo ocenjevanje, kjer je to določeno v okviru kolegijev nadzornikov v skladu z zahtevami iz členov 48(2) in 49 Direktive (EU) 2019/2034.
418. V skladu s področjem uporabe Smernic, kot je določeno v naslovu 1:
- a. bi morali konsolidacijski nadzorniki izvesti začetno oceno obvladujoče družbe in skupine investicijskih podjetij na konsolidirani ravni ter
  - b. bi morali pristojni organi izvesti začetno oceno subjektov pod njihovim nadzorom (posamično ali podkonsolidirano, če je to potrebno).

---

²³ EBA/RTS/2021/06 o kolegijih nadzornikov za skupine investicijskih podjetij.

²⁴ Kolegiji PPFT, kot so opredeljeni v Skupnih smernicah o sodelovanju in izmenjavi informacij med pristojnimi organi, ki nadzirajo kreditne in finančne institucije, za namen izvajanja Direktive (EU) 2015/849 (Smernice o kolegijih PPFT).

419. Kadar se te smernice uporabljajo za odvisne družbe čezmejne skupine, bi morali pristojni organi za odvisne družbe pri oblikovanju začetne ocene predvsem obravnavati investicijska podjetja posamično, tj. oceniti poslovni model, strategijo, notranje upravljanje in kontrole, tveganja za kapital in likvidnost ter kapitalsko in likvidnostno ustreznost subjekta na enak način kot pri samostojnem investicijskem podjetju. Ugotovitve na podlagi teh začetnih ocen bi morale po potrebi vključevati tudi opredelitev ključnih ranljivosti v okviru skupine, ki so lahko povezane z zaupanjem investicijskega podjetja v svojo obvladujočo družbo/skupino glede financiranja, kapitala in tehnološke podpore. V začetnih ocenah na posamični podlagi bi morali pristojni organi upoštevati tudi prednosti in olajševalne dejavnike, povezane s subjektom, ki je del skupine, ki so lahko povezani s tehnološko podporo skupine in ureditvijo finančne podpore.
420. Rezultati take začetne ocene elementov SREP, vključno z – če so opredeljeni – mnenji o ključnih odvisnostih od obvladujoče družbe/skupine, bi se morali uporabiti kot vhodni podatki za ocene in bi jih morali pristojni organi obravnavati v okviru kolegijev nadzornikov, ustanovljenih v skladu z zahtevami člena 48 Direktive (EU) 2019/2034.
421. Na podlagi razprav v okviru kolegijev nadzornikov bi morali pristojni organi dokončno oblikovati svoje ocene SREP in pri tem sprejeti potrebne prilagoditve, ki temeljijo na rezultatih razprav v kolegiju.
422. Pristojni organi bi morali znotraj kolegijev nadzornikov obravnavati in usklajevati naslednje:
- a. načrtovanje, vključno s pogostostjo in roki za izvedbo ocene različnih elementov SREP za konsolidirano skupino;
  - b. podrobnosti uporabe primerjalnih vrednosti, uporabljenih za oceno elementov SREP;
  - c. pristop k oceni in izračunu rezultata za podkategorije tveganj posamično, kadar so takšne podkategorije opredeljene kot pomembne;
  - d. vhodne podatke, ki jih predloži investicijsko podjetje na konsolidirani ravni in na ravni posameznega subjekta za izvedbo ocene elementov SREP;
  - e. rezultate ocene, vključno z rezultati SREP, določenimi za posamezne elemente, ter skupno oceno SREP in skupen rezultat SREP na konsolidirani ravni in na ravni posameznega subjekta. Pristojni organi bi se morali med razpravo o oceni posameznih tveganj za kapital in likvidnost osredotočiti na tveganja, ki so opredeljena kot pomembna za zadevne subjekte;
  - f. čezmejne bonitetne posledice tveganj PD/FT in pomislekov glede PD/FT ter

- g. načrtovane nadzorniške ukrepe in ukrepe zgodnjega posredovanja, če je to potrebno.

11.2 Ocena kapitalske ustreznosti SREP in bonitetne zahteve za posamezna investicijska podjetja

- 423. Določitev kapitalske ustreznosti in zahtev v skladu s postopkom iz naslova 7 za čezmejne skupine investicijskih podjetij je del razprave v kolegiju nadzornikov.
- 424. Izvajanje nadzorniških pooblastil in sprejetje nadzorniških ukrepov, vključno v zvezi z uvedbo dodatnega kapitala v skladu s členom 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 na konsolidirani ravni ali na ravni posameznih subjektov, kot je navedeno v naslovu 7, bi morala biti predmet razprave v kolegiju nadzornikov.
- 425. V okviru razprav o ustreznosti ravni kapitala in določanja dodatne kapitalske zahteve bi morali pristojni organi upoštevati:
  - a. oceno pomembnosti tveganj in pomanjkljivosti, ugotovljenih na konsolidirani ravni in ravni posameznega subjekta (tj. katera tveganja so pomembna za skupino kot celoto in katera so pomembna le za en subjekt), in raven kapitala, potrebnega za kritje teh tveganj;
  - b. kadar so ugotovljene pomanjkljivosti skupne vsem subjektom, uskladitev ocene in odziva v zvezi z nadzorom ter zlasti odločanje, ali naj se ukrepi uvedejo na konsolidirani ravni ali sorazmerno na ravni posameznega subjekta, kadar so prisotne skupne pomanjkljivosti;
  - c. rezultate izračuna nadzorniških primerjalnih vrednosti, ki se uporabljajo za določanje dodatne kapitalske zahteve za vse subjekte znotraj skupine in na konsolidirani ravni;
  - d. dodatno kapitalsko zahtevo, ki velja za subjekte in na konsolidirani ravni, da se zagotovi doslednost končnih kapitalskih zahtev, in ali obstaja potreba za prenos kapitala s konsolidirane ravni na raven subjektov ter
  - e. določitev P2G za obvladujočo ali odvisno investicijsko podjetje ali na konsolidirani ravni.
- 426. Kapitalsko zahtevo in druge morebitne kapitalske ukrepe je treba določiti na konsolidirani in posamični ravni. Za podkonsolidirano raven bi morale kapitalske zahteve in drugi kapitalski ukrepi zajemati le obvladujočo družbo podkonsolidirane skupine, da se prepreči dvojno štetje dodatne kapitalske zahteve, ki jo pristojni organi upoštevajo za odvisne družbe v drugih državah članicah.

11.3 Uporaba drugih nadzorniških ukrepov

427. Pristojni organi, odgovorni za nadzor čezmejnih skupin investicijskih podjetij in njihovih subjektov, bi morali razpravljati in usklajevati, kadar je to mogoče, uporabo vseh nadzorniških ukrepov in ukrepov zgodnjega posredovanja, kjer je to potrebno, za skupino in/ali njene bistvene subjekte, da se zagotovi, da se najprimernejši ukrepi dosledno uporabljajo za ugotovljene ranljivosti, ob upoštevanju razsežnosti skupine, vključno z medsebojnimi odvisnostmi in ureditvami znotraj skupine, kot je obravnavano zgoraj.
428. Pristojni organi, odgovorni za bonitetni nadzor subjektov iz čezmejne skupine investicijskih podjetij, bi se morali pri uvedbi nadzorniških ali upravnih ukrepov, vključno s sankcijami za investicijska podjetja zaradi njihovega neustreznega odpravljanja pomanjkljivosti v zvezi s tveganji PD/FT, povezati z ustreznimi nadzorniki za PPFFT.